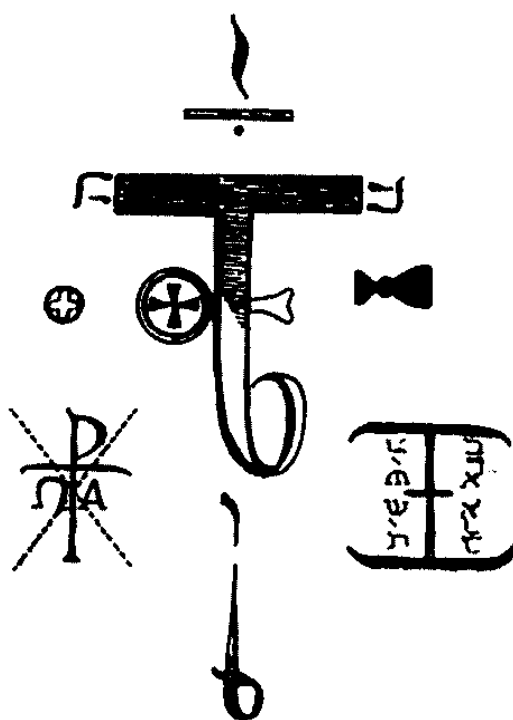

Jan Kefer

THEURGIE MAGICKÉ EVOKACE

(přepsáno z fotomechanického přetisku prvního vydání z roku 1937 vydaného
v omezeném nákladu nakladatelstvím Trigon v Praze roku 1991)

אנלם

Úvod

Moderní názor o magii evokační je asi ten, že recepty starých literatur nutno chápati v nejhorším případě jako pověru, v nejlepším smyslu jako mystický symbol. Názor tento zastává i mnoho okultistů. Není však správný. Každý, kdo se nespokojil teorií a kdo provozoval magii prakticky, s úžasem poznává, že staré předpisy i dnes, v době naprostého skepticismu, mají výsledky velmi skutečné a velmi přesné. Naprostý omyl však jest předpokládati, že magickou evokací možno získati jakékoliv světské výhody aneb hmotné zisky.

Tato věta jistě způsobí, že většina zájemců o magii odloží tuto knihu zklamaně. Učiní dobře, neboť pro takové zájemce tato kniha napsána nebyla. Psychologicky souzeno, průměrný okultista jest většinou vždy člověk méněcenné konstituce; je přímo posedlý touhou ovládati jiné a získávati určité výhody v životním zápase před ostatními. Tento impuls ho vede k magii. Magickou moc přeje si získati snadno a rychle. Zapomíná, že magie je velmi namáhavé zaměstnání a že vůdcovské postavení v životě lze získati jen a jen prací, zvládnutím své inteligence a mravních kvalit. Kdyby tito lidé tak naivně bažící po úspěchu věnovali svým světským cílům onu energii, kterou bude od nich magie vyžadovati, pak by došli mnohem snáze ke svému cíli prostředky nemagickými.

Magická evokace nemůže nikomu zajistiti ani moci, ani blahobytu. Výsledky sobecky praktikované evokace podle primitivních rituálů končí vždy neblaze a ten, kdo nezískal ničeho, může mluvit o výhře, poněvadž obyčejně se jimi ztrácí velmi mnoho.

K čemu jest evokace?

Pravý význam magické evokace je ten, že slouží jako předstupeň k evokaci theurgické. Magická evokace pracuje se silami vytvořenými, theurgická evokace tvoří je sama. Každý, kdo se pokouší o úspěch v theurgii, musí projíti ve svém výcviku oním stadiem, tak slavně vystiženým rituály starověkými a středověkými. Magická evokace je výcvik. Účelem evokace theurgické je vytvořiti své osobnosti novou skutečnost vnímanou jiným způsobem, než vnímá většina lidí.

Magie i theurgie obohacuje život, neboť člověk noře se do záhad bytí jemnými spoji, vnímá nádheru skutečnosti, okouší slasti života, jenž není z tohoto světa, při čemž však zůstává v prostoru a času, na půdě této země.

Tajemství theurgie je tajemstvím noetiky.

Člověk uznává svět takovým, jak se jeví jeho smyslům, žije normálně a průměrně, neboť nečiní nic jiného, než že neustále potvrzuje skutečnost tohoto světa a skutečnost své individuality v něm. Pozorováním svých psychických stavů, jež ho o světě informují, neustále sílí a upevňuje se pouto mezi jím a vnějším světem. Poznáváním vlivů lidského ducha ve světě a vlivu světa na lidskou osobnost, stává se člověk vždy více a více otrokem skutečnosti, jež mu je a byla vsugerována dějinami jeho pokolení a kterou si činí ještě opravdovější svým vlastním přičiněním. Toto lidské otroctví je panstvím vědy.

Magie dovede kauzalitu dění rozšířit i na oblasti, jež dosud kolektivní poznávání nechápe. Avšak ani magie se nevymyká suverénní platnosti osudové kauzality.

Teprve theurgie dovede vytvořit lidskému duchu nový svět a přiblížit nové světy lidskému životu a lidské myšlence.

Jakým způsobem buduje theurgie toto své nadlidské a, nebojme se říci, přímo nadbožské dílo?

Staří theurgové si pomáhali v uskutečnění svého velkého díla dvěma metodami: extasí a rozumem.

Úkolem moderního theurga je spojit tyto dvě cesty.

Použití extase tam, kde vládne rozum, a vykázati rozumu ony dráhy, jimiž se dosud ubírala extase.

Tajná nauka o andělech a démonech

Člověk nechtěl býti sám a jedinečným, vždyť i nebeské hvězdy mu svými paprsky posílaly zprávy, že mimo zemi, kterou osídlil, existují světy jiné. Dnům kraluje slunce a nocím vévodí obloha hvězdná. A tak jako světy hmotné stupňují se do nekonečna, tak člověk vykázal svým myšlenkám světy duchovní, které se stupňují od prvního záchvěvu duševního jevu v citlivosti buňky až k trůnu nepoznané prapříčiny. Hmotné tělo je plodem látky, která je tatáž, jako hmoty v kosmických přívalech; a duše je utkána z látky, jemné a světlé, která tvoří vojska duchů a nesčíslné zástupy andělských kůrů.

Hmota je oživována duchem a stejně i střediska kolotajících hmot mají svou duši. A poněvadž hmota lidského těla je obdobou oné tavící se ve slunečních zárech, tak také lidská duše svou podstatou odpovídá velkolepým středům duchovní energie. Tak jako hmota lidského těla je spjata poutem proměny a výměny s hmotou světa, tak lidská duše, nachází-li se ve stavu plnosti své energie, může se spojit a také se spojuje s duchovními středisky kosmickými. Rozpětí hmotných sil příliš pohltilo ducha, jenž prošel čtyřmi světy, oživil prach země, tvoře z něho lidské tělo, takže neustálými hmotnými víry mizela duchovní podstata člověka. A proto chce-li zrozenec této země hleděti opět do klidných světél andělského světa, musí v sobě probuditi, to je evokovati ony duchovní složky, které mu umožňují, aby podstaty andělské vpramenily do podstaty lidské a aby člověk byl zaměřen k nadsvětým sférám natolik, že věci duchovní budou mu skutečnější než světy hmotné.

Stopy nejvyšších duchovních podstat ztratil člověk téměř úplně.

Odhaliti řády andělské a archandělské bylo úkolem proroků, individualit, kteří dovedli zapomenouti svody hmoty, aby tím více mohli se zahleděti do nádher světa duchovního.

Dav nemohl sledovati závrtná vidění svých proroků, a proto osídlil své okolí tak, že každé věci přiřkl duchovitou podstatu. V jeho domech usídlili se domácí duchové, kolem jeho dvorů plížili se nestvůrné larvy, v chlévě u dobytka sídlili pohybliví trpasličkové, stromy lesů a zahrad byly obydleny dobrotivými a zlovolnými skřítky. Poměr dobra i zla promítl se do světa pozemských duchů; duše zlých, jež neměly pokoje ve svých hrobech, posedávaly a trápily lidi, ba ani mrtvým nedávaly pokoje. Samy, nemajíce klidu nepopřávali klidu ostatním; tyto duše tvořily lemury, noční strašidla, jež lidé musili usmiřovati a od svých sídel zaháněti. Duchové pouštní, džinové, stvoření ohně, měli schopnosti přijmouti na sebe podoby zvířat i nestvůr, ba zůstávali neviditelnými;

navštěvují hřbitovy, opouštějí své horské domovy, živí se mrtvolami a mohou pozřít i lidi. Ochrana proti nim je jméno velikého Boha.

Takové jsou primitivní názory, jichž nejvyšší představa je duch země, Daemogorgon, bytost, jež stvořila hmotné věci na zemi i na moři, bledý stařec pokrytý mechem, bydlicí ve středu země, jehož jméno nesmí být vysloveno.

Magie ve svých praktikách vypracovala teorii duchovitých bytostí, angelologii a démonologii. Duchové jsou emanací božské prabytosti a všechny náboženské systémy souhlasí, že nejdříve všichni duchové byli dobří, pak ale část z nich padla. Židovská tradice učí, že jeden z knížat andělských, Samael, přemluvil několik andělů k odpadu od Boha, čímž byl dán podnět ke vzniku hmotných světů. Jiní autoři, nemohouce si vysvětlit vznik zlého ducha jako emanace boží, učili, že démoni vznikly z bohyně noci Lilithy a jejich otcem měl být Adam v době své samoty.

Tajná nauka Zoroastrova učila, že nejdříve byl jeden svět duchovní, jehož hlavou byl Ormuzd. Když účastnil se světovlády jeho protikladný princip Ariman, povstal nynější svět, nedokonalý a tělesný. Totéž vlastně praví Genese, která dává stvoření Slunce předcházeti 3 jitřům a 3 večerům. Rabi Thanchum se domnívá, že Mojžíš vypravuje již o druhém stvoření a podle rabiho Barachia temnota nad propastí byla andělem smrti, jenž nemůže sídliti v nebesích, neboť tam vládne jen světlo a život.

Bájesloví biblické považuje anděly za posly Boha, prostředníky mezi Ním a lidmi, jimž zvěstují Jeho vůli. Se stanoviska syntetického jsou to zosobněné přírodní síly. Rabíni předpokládají, že každá věc má ve třech říších přírody svého anděla a Talmud zná sedm tříd hvězd, jimž odpovídá sedm andělských kůrů. Kabbalisté dali andělským vojskům náčelníky, pojmenované podle jejich funkcí. Byli vytvořeni před tělesným světem emanacemi prasu světa. Chaldejci a Arabové rozmnožili počet jejich kůrů na devatero a kabbalisté na desatero. Talmudisté rozdělili andělská vojska podle analogie k armádě římské.

Zatímco představy andělů jsou dosti nezřetelné, archandělové, vládcové jejich byli tradicemi více charakterisováni. U starých Židů stejně jako u Peršanů jich bylo sedmero, avšak nejvíce se jmenují první tři, připomínající obdobu trojjedinosti indické Trimurti: Michael, Rafael a Gabriel.

Michael personifikuje Boží moc a jest nejvyšším andělem, Vykupitelem, vítězem nad smrtí. Zohar nazývá jej „*Andělem tváře*“ a podotýká, že všude tam, kde v Bibli čteme jeho jméno, jest míněn Bůh sám. Rafael jest zosobněním Božího milosrdenství a udržující síly Višnuovy, zatímco Gabriel, po levé straně Boha stojící, zcela odpovídá ničivé síle Šivově, personifikuje Boží trest. Davová duše kochala se však více než anděly představami démonickými, které provázejí vývoj lidstva od jeho primitivních počátků a jichž se nedovedly ani pokrokové kultury zbavit. Démon, polobožská a pololidská bytost, jednak nadaná vlastnostmi ducha a jednak podrobená ve vášních nedokonalosti lidské, byl jakýmsi strážcem lidského konání a mnohdy vystupoval ve funkci nižšího boha, ač jej mohli tvořiti i duše lidí. Italské tradice bájeslovné předpokládají mocné demony, duše zbožných, které se stávají po smrti neviditelnými strážci míst a domů. Řekové rozlišovali demony dobré a zlé; Zoroastrovi jméno *div* znamená démona zlého, i když etymologicky pokazuje na bytost jasnou. Židovské tradice učí, že démoni obývají odlehlá místa a

bahniska, jež vyjadřují smyslovost hmoty. Tak démon Asmodai dráždí k rozkoši; Samael vložil do člověka pohlavní pud a dal mu pít krve. Symbolika přiřkla démonům křídla andělů, aby vyjádřila, že nejsou vázáni prostorem jako člověk. Josefus Flavius píše, že démoni jsou duchové zlých lidí a mohou posednouti živé. Bůh propůjčil králi Šalamounovi také vědu proti démonům, která svěřila lidem průpovědi, jimiž možno zaháněti demony. Nečistí démoni posedávají lidi, jichž myšlenky souhlasí s jejich zlou podstatou, neboť zlo přitahuje zlo a dobro se váže s dobrem. Posedlost uznávají Řekové, rabíni i křesťanství. V Novém Zákoně slovo démon vždy znamená zlého ducha. Démoni jsou duše obrů, potomci andělů, kteří se stýkali s dcerami lidskými, působí fyzické i mravní zlo, rozšiřují neštěstí a hřích. Podle křesťanských názorů magové konají své divy pomocí démonů, ve které se také proměnili staří pohanští bohové. Podle Taciana jsou démoni původci modloslužby, věštev, překázejí poznání pravého Boha, aby byla utvrzena jejich říše.

Duchový svět je hodnocen mravností; proti výšinám světla a dobra šikují se nížiny zla a temnot. Představa andělských a démonických sil je vázána na skryté vlastnosti věcí. Vše zemské má prototyp v nebeském, tvar lidský odpovídá tvaru vyššímu, z něhož se vlévá lidská forma v lidské bytosti v okamžiku oplození. Filo praví v traktátu „De Gigantibus“: *„Celý svět je oživen a každá věc má svého ducha. Také hvězdy, které jsou nejdokonalejší bytosti, neboť se pohybují v kruzích.“*

Lidské představy duchů obsahují v sobě jmenovitě náznaky postupu vytváření světů. Existence hmotného vesmíru jest vlastně konečným výsledkem onoho kosmologického dění, které tak výstižně dovedli staří tvůrčové zasvěcovacích bájí vtělit do legendy andělského pádu. Tato legenda, jež se vyskytuje u všech národů, pokouší se vysvětliti fyzické i mravní zlo, podati theodiceu, ospravedlnění Boha, neboť nedokonalost a zlo nemůže pocházeti od bytosti dokonalé a nanejvýš dobré.

Indické tradice knihy „Šasta“ hlásají: *„Věčný je Bůh, tvůrce všech věcí, všemohoucí a vševědoucí. Věčný pozoruje svoje bytování, rozhodl se sdělit svou nádheru a podstatu s bytostí, jenž by byla schopna účastniti se jeho blaženosti. I vytvořil tuto bytost z části své přirozenosti a tato bytost, jež nutně musí - poněvadž odstoupila od Boha - míti nedokonalé síly, jest uschopněna, aby se těmito nedokonalými silami stala dokonalou, což se musí státi její svobodou. A tak byli nejdříve stvořeni Brahma (analogie archanděla Michaela), Višňu (Rafael) a Šiva (Gabriel), pak Mahasasur a vojska andělů (Devta Logas), jimž byly uděleny rády. Vzývali Věčného a harmonie byla na nebi a Věčný se těšil svým dílem. Avšak Mahasasura zmocnila se zneužitím jeho svobody závist a odřekl poslušnost Věčnému. Chtěje panovati sám, svedl i jiné anděly k odporu. Věčný skrze Gabriela (Šivu) svrhl odbojné s nebe (Maha Surga) do pekla (Undera).“* Byl tedy Mahasasur zprvu bytostí světlou.

Indické tradice doslova souhlasí s tradicemi rabínskými. Traktát „Pirke Elieser“ učí: *„Samael byl velkým knížetem nebe.“* Mediteránský mythos praví, že Saturn byl vládcem zlatého věku, byl však svržen Jupiterem do Tartaru.

Poněvadž pozemské je odezvou nebeského, opakoval se tento involuční pochod i v oblastech lidských. Zneužitá svoboda přivedla na svět nedokonalost a neštěstí; poněvadž však nic nemůže opustiti plán Prozřetelnosti, i zlo slouží

nakonec vítězství Boží myšlenky. Prostředek k vykoupení nedokonalých duchů jest jejich zakuklení do těl, aby tak zkouškou individuálního života dospěli návratu k čisté podstatě. Narození člověka je zároveň trestem i smírem; dítě se svým otcem tvoří jednotnou duchovou bytost. Duše uvězněná v těle nachází se v hmotném vesmíru, teprve smrtí počíná její skutečný život. Kniha Zohar praví, oslavujíc smrt, domněle nejhorší zlo, jež může člověka potkat: „*Kdyby Adam nehřešil, pak nikdo na tomto světě by neokusil nádheru smrti v ten čas, kdy má vstoupiti do jiných světů.*“

Podali jsme syntésu tradicí o duchových bytostech, úmyslně neuceleně, protože se více vztahují k evokacím magickým. K praktické theurgii je třeba zcela jiných představ, než mohou dáti mythologie, ať již lidové nebo zasvěcovací.

Elifas Lévi budoval svoji magii tak, že spojil moudrost a rozumovost kabbaly s nadšením křesťanské víry a dal ji do služeb katolicity světa. Jeho dílo znamená nejpevnější základ pro práce ve vysoké magii a theurgii. Umožňuje, abychom zapomněli na legendy a úmyslné matení pojmů minulých iniciačních středisek a pochopili jádro věci jako pevný axiom.

Neznám lepšího shrnutí tajné nauky o andělech a démonech, než je ono, které podával *Elifas Lévi* svým žákům v soukromých zasvěcovacích listech. Počínal si neobyčejně výchovně, dává jim jen teorie a praktiky kladné a spojuje je s obecenstvím náboženské víry. Ten, kdo chce prakticky vstoupiti do nesmírných oblastí theurgie, nechť dokonale zvládne to, co mistr shrnul do svých lapidárních vět:

„Duchové jsou druhotné to jest stvořené inteligence.

Jsou tři druhy duchů: pevní, těkaví a smíšení.

Pevní duchové jsou čistí, osvobození od zákonů poutajících hmotu.

Těkaví jsou oni, jež se vznášejí v astrálním světle.

Smíšení jsou ti, kteří pracují a dosáhli částečného upevnění.

Mezi pevnými možno rozlišovati nejčistší, čistší a čisté.

Mezi smíšenými: vládnoucí, bojující a ovládané.

Mezi těkavými: vedoucí, kolísavé a vlečené.

Pevní duchové jsou andělé.

Smíšení jsou rozumní lidé.

Těkaví jsou nerozumní lidé.

Duchové se navzájem přitahují a jsou ovládáni navzájem hierarchicky. Spojují se v řetězech a kruzích.

Vstoupiti do kruhu znamená evokovati; to jest přísahati s duchy tohoto kruhu.

Evokujeme-li vyšší duchy, nepřitahujeme je k sobě, nýbrž vystupujeme k nim.

Evokace zaklínáním může býti zaměřena jen vůči nižším duchům. Chceme-li je zaklínati, musíme sestoupiti na jejich úroveň.

Zaklínáme-li duchy nejnižších sfér, musíme je evokací přiměti, aby se nám oddali.

Vyšší duchy přivoláváme, když jim přinášíme oběti, lépe však, když jim umožníme, aby nás přivolali.

Nižší duchy evokujeme, když dráždíme jejich žádosti a sklony.

Slova jsou jen formule, sloužící k upevnění vůle.

Duchové, stojící pod lidskou úrovní, jsou duchové elementární a těkaví nejnižšího druhu. Jsou to démoni starých theurgů.

Démoni jsou smrtelní a snaží se bytovat na naše útraty, vyhledávají výlevy semena a krve, výpary masa a prázdné obaly, obávají se hrotu a ostří meče.

Hierarchie duchů je nekonečná, počíná v Bohu, ve kterém vše má svůj počátek, to jest, je bez počátku. Hvězdy mají svou duši hvězdnou, slunce sluneční a světy jsou řízeny egregory.

Živoucí egregorové jsou bohové, jež jsou v Bohu.

Život duchů je vystupování a neustálá výměna; vystupují a sestupují na velikém symbolickém žebříku Jákobově.

Andělé aneb duchovní vůdcové hvězd dosahují panství nad slunci a na jejich místo vystupují vládcové duší. Vládcové duší jsou králové lidstva po sobě následující.

Vládcové duší na zemích nazývají se Metatron Sarpanim (ti, kteří se nacházejí v rozplývajících se sférách Jeciry světů) a proto se praví: Metatron: kníže Sarpanim: světlo, aneb kníže světél.

Vládce duší neumírá, živoucí vznáší se do nebes.

Henoch byl první, jenž se v mosaickém stvoření časů, povznesl do řádu Metatron Sarpanim. Po Henochovi vládl Mojžíš, po Mojžíšovi Eliáš, po Eliášovi Ježíš.

Všichni Metatronové mají dvě říše a vracejí se zpět na zem, když byli prošli všemi planetami našeho slunečního systému. Proto druhý příchod Henocha a Eliáše bude předcházeti druhému příští Ježíše.

Při prvním svém projevení zjevil se Ježíš jako velekněz. Při druhém svém příští projeví se jako král a při třetím, tichém svém návratu, zjeví se jako Bůh sám.

Byl Kristem, bude Mesiášem a stane se Svatým svatých, cestou, pravdou a životem, což Židé zcela rozumně ještě očekávají.

Henoch dal na Sinaji Mojžíšovi Zákon. Mojžíš a Eliáš učili na Táboru Ježíše křesťanskému zjevení. Ježíš dal zasvěcení sv. evangelistovi Janovi a proto tento apoštol bude žítí až do nového příchodu svého mistra.

V dobách úpadku projevují se nejnižší duchové tak jako červi na mrtvole.

Přivoláváme je rozkladem, při čemž se člověk dává jimi ničiti.

Doba rozkladu předchází vždy příchodu ducha, jež se rodí na zemi v osobě slunečního Metatrona a ohlašuje jeho příchod.

Točivé stolky a klepající duchové oznamují návrat Henochův. Henoch přijde, až papežství ztratí svou autoritu na zemi a kabbalistické vědy vystoupí opět z hrobu zapomnění.

Nový příchod Eliáše bude následovati bezprostředně po Henochově; pak sestoupí znovu na zem Ježíš, Spasitel světů.

Bude jej předcházeti Antikrist a jeho poslání bude, připravití velikou, časnou říši Zvěstovatele Evangelia.

Astrální světlo kypí elementárními duchy, přípravou nového stvoření. Již byly nalezeny klíče Šalamounovy a vysvětlena mysteria vysokého zednářství.

Škola, jejíž počátky jsou dosud skryté a nepozorovatelné, tvoří se již v Německu, ve Francii a Slovanské říši.

Během století bude tato škola mítí sedm tisíc adeptů a posledním velmistrem jejím bude Henoch.

Hnoch se zjeví roku 2000 křesťanského letopočtu. Bude předchůdcem rozkvětu Messianismu na zemi, jenž potrvá tisíc let.

Předvídání je výsledkem všech proroctví a všech kabalistických kalkulací. Musí být udrženo jako tajemství, aby nejvznešenější práce lidského genia a prorocké vědy nepropadly profanaci nevědomých.“

Ten, kdo pochopí závratnou symboliku této vědy duchů, nebude nikdy na rozpacích při provádění velikých děl magie a theurgie.

Dosavadní nauky o andělech a démonech symbolisovali a popisovali zhmotnění ducha.

Budujeme nyní theurgickou evokaci, kterou můžeme směle nazvat oslavením andělů a kterou jediné můžeme pochopit a uspíšit neustálé zduchovňování hmoty.

Nesmíme uznávat trpně to, co je, naopak, odvážně a hrdinně jsme povinni budovat to, co být má a co také bude.

Evokační legendy, tradice a rituály

Okultisté míní theurgii spojení se silami duchovními a theurgii samu definují jako nauku, jež silou tajemných slov, charakterů a úkonů se snaží o skutečný a bezprostřední styk mezi člověkem a duchovním světem. Obecný lidový názor předpokládá duchovní svět jako dobré a zlé bytosti. Staří Řekové mínili slovem *goéteia* nadfysické obřady prostředkující člověku styk s těmito bytostmi. Teprve později, když přijali cizí vzory, obdrželo toto slovo hanlivý příznak a jeho obor nazýval se *mageia*. Slovo *theurgie* objevuje se až v době novoplatonismu.

Podstatou styku člověka s duchy jsou tak zvaná *vincula, magická pouta*.

První druh jejich je vzat ze světa duchovního a jsou jimi modlitby, formule, tajemná boží jména, jména andělů. Ve středověkých rituálech se objevují jména hebrejská, staroindická a slova vzatá z řeči barbarských národů. Návod k jejich používání nacházíme v knize *Henochově*, u *Filona, Homera, Horatia, Vergília, Ovidia, Propertia, Plinia, Plotina, Jamblicha, Prokla*, u starých kabbalistů, zvláště u *Knora z Rosenreuthu*. Dalším druhem magických pout jsou *analogie* a *signatury* ze světa elementárního, zvířata, části těla (srdce!), rostliny, kořeny, amulety, kuřidla, lázně, ohně, světla a podobně.

Není možno citovati na tomto místě všechny evokační rituály, jichž je bezpočet. Slavné rituály primitivní „*Černý drak*“ a klasické „*Klíčky Šalamounovy*“ jsou dostatečně známé a celkem snadno přístupné. Na tomto místě budeme citovati jako příklad rituálů dosavadních proslulou *Salmanskou Pneumatologií*, některé partie z neméně proslulé *Herpentilovy Černé magie* a moderní rituál *Dürrův*, který se ostatně liší od starých předpisů větší primitivností. *Papus* ve své „*Praktické magii*“ neučinil pokroku proti starým pramenům. Uváděné příklady zcela postačí, aby vystihly vše, co se v minulosti vázalo na předmět evokace.

Pneumatologia occulta et vera

In nomine ter Sancti Seph.

Není možno popřít, že v Salamance ve Španělsku před 180 lety skrytá nauka o duchách, byla ještě tajně přenášena, ačkoliv se tak dříve dělo veřejně, jak jsem pak sám shlédł jeden i druhý manuscript v jistých knihovnách a našel v nich zvláštní druhy návodů, jak mají býti dobří duchové udrženi, škodliví však z Božího dopuštění vyháněni.

Tak, jako jest toto základem přítomného pojednání, tak spočívá i celý důkaz na jediném náboženství a všechny ony zázraky, jež se takto staly v chrámě v Jeruzalemě, nutno z toho důvodu odtud odvozovati, nechceme-li celou svatou bibli vyvracet. Žádné náboženství nemůže však býti vykonáváno, když při tom neúčinkuje nějaký dobrý Daemon. I když by však bylo možno takového dobrého ducha určitým způsobem přivolati, jsme my pozemšťané přece jen neschopni ho připoutati. Jelikož čím jest takováto bytost lepší a čistší, tím více se blíží bytosti stvořitele, který jest neobmezený. Přes to však je možno takovéto duchy určitým zaklínáním podnítiti, aby se nám přiblížili. Toto pochopilo velmi dobře staré pohanství, jež, jak v pravé světové moudrosti, tak i v poznávání stvořitele a přírody, nebylo nezkušené. Abychom uvedli pouze jeden i druhý příklad, čteme u Apuleja, jak se snažil podobné duchy přivolati pomocí souhvězdí nebes, pomocí nižších duchů, pomocí všech přírodních elementů, nočního ticha, stoupnutím řeky Nilu, Memphiskými tajemstvími a pod.

U Porphyria se vyskytují slova: „*Ty, jenž jsi povstal z prachu, jenž sedíš na svém místě a plavíš se mořem, ty, který každou hodinu měníš podobu a celým zvířetníkem se proměňuješ.*“ Podobnými zaklínáními, jež nejsou ničím jiným než známkou nejskrytějších vlastností, docílili staří skutečně toho, že se tací duchové dávali do služeb lidí, ne snad násilím, nýbrž dobrovolně, jelikož jsou to svobodné bytosti, jež se svobodnými a čistými lidmi se rádi stýkají. Nejhlavnější příčinou toho jest pospolitost Božství, již lidská duše z části vlastní, pročez tito duchové nám své síly a vlastnosti dobrovolně sdělují. Z tohoto pramene pocházejí všechna osvícení, prorocství, dobré sny, divy a pod., proto, že tito dobří duchové, jelikož se jim podstatou rovnáme vnuknutým nám nesmrtelným duchem, v nás a s námi působí, naproti tomu musí zlí duchové býti od nás odháněni pomocí dobrých, což se nemůže státi, když se člověk nesnaží ve své proměně s dobrými duchy se spojit. Jak se při zaklínání, prováděné exorcistou, na př. božskými silami, svatými jmény nebo nadpřirozenými vlastnostmi, svatými tajemstvími a obřady, pozemsky smýšlející srdce chvěje,

tak málo obstojí při tom i duchové odpadlí od Boha. Proto říká *Cyprianus* v knize: „*Quod idola Dii non sint*“: že podobní duchové, když jsou zaklínáni pravým Bohem, aby odstoupili od posedlých těl, sami vyznávají, že ihned odcházejí a buď ihned vyjítí musí, nebo postupně v takovýchto tělech ztrácejí svou moc, jakmile víra posedlých jest nabyta, neb když zaklínač z milosti Boží má více síly.

Povstal Bůh, aby rozptýlil své nepřátele a rozprášili se ti, jež ho nenávidí a aby ďábel musil odstoupiti, musí býti slova rychle vyslovena. Sděluje též *Origines*, *Contra Celsum*, že vyslovením jména Ježíš, jak potvrzuje zkušenost, nesčetní ďáblové z lidských těl byli vyhnáni. Jelikož by s míněním jednoho i druhého církevního otce nebylo třeba souhlasiti, uvádím jakožto další svědectví několik pohanů, kteří ze zkušenosti věděli, že síla Slova má proti nečistým duchům velkou moc. Čarodějnice u *Lucana* praví: „*Vytáhnu Vás pomocí pravého Jména na povrch, abyste vy, pekelní psové, neměli více moci v hořejších vrstvách; budu Vás pronásledovati mezi hroby a jakožto ochránkyně mrtvol budu Vás od nich i ode všech uren mrtvých odháněti a ty, Hecato, kteráž se obracíš se změněnou tváří k Bohům, tebe chci jim ukázati v tvé bledé podobě a zameziti, abys nemohla více přeměnití svou pekelnou tvář.*“

Jiné svědectví nacházím u *Philostrata*, který uvádí příklad *Apollonia* a jeho druhů, s nimiž při jasném měsíčním světle cestoval zemí. Potkávali stále strašidlo, které bez přestání měnilo podobu a klamalo jejich zrak. Jakmile je spatřil *Apollon*, oslovil je tvrdými vyhrůžkami a nabádal též svoje druhy tak činiti, načež strašidlo jim zmizelo s očí. Jelikož tento druh duchů jest velmi bojácný, když člověk proti nim umí použití božských vlastností, jež mu byly uděleny. Nutno věděti, co jest pravý zlatý řetěz *Homerův*, totiž souvislost všech tvorů, z níž nutno odvoditi i vazby těchto nečistých duchů. Tato pouta jsou trojího druhu: jedno z těchto pout jest vzato z elementárního světa, když zaklínáme ducha věcmi, jež jsou nižšího druhu než on, jichž moc on zná, a jež mu je příjemná neb odporná a chceme-li ho buď přilákati neb odehnati. Činí se tak celou egyptskou moudrostí a všemi jejími hieroglyfickými znaky, květy, bylinami, zvířaty, elementy a pod. (jak se toho dosud užívá v římské církvi, t.j., že při svěcení vody ke křtu v předvečer Sv. Tří Králů, při svěcení velikonočních svící a j., se užívá zvláštních jmen). Příčina toho je sympatie nebo antipatie duchů k signatuře takovýchto připoutaných věcí, s nimiž buď mají určitou spojitost, nebo chovají k nim odpor. Druhé pouto jest vzato z firmamentu, t.j., když zaklínáme duchy nebem, souhvězdím, jejich pohybem, paprsky, světlem, jasností, mocí, vlivy atd. Toto pouto působí na takové duchy jako napomenutí, nebo často jako rozkaz pro služebné duchy, jež jsou nejnižšího druhu. Třetí pouto, jakožto nejsilnější, pochází od Boha a z Boha a může býti vykonáváno pouze pravým náboženstvím. Zde zaklínáme duchy jménem Boha samého, božskými silami, pečetěmi a tajemstvími náboženskými, svátostmi a co k tomu náleží. Toto pouto vyvolává skutečný rozkaz a jest právě oním poutem, jež nejsvětější *Kabbala* a čisté rabínské *Schemhamphorasch* obsahuje, jimiž oba *Mojžišové* vedle jiných proroků prováděli všechny rozumově nepochopitelné věci. Při tom nutno si však bedlivě pamatovati, že tak, jako existuje všeobecná i zvláštní prozřetelnost, tak existují též mimo všeobecného Ducha světa i zvláštní duchové a síly. Proto používají podobní zaklínači s počátku nejvyšších pout, jež

ovládají všechno to, co je nižší než jsou sama, a to pomocí jejich jmén a vzýváním sil. Tím způsobem jsou pak těmito pouty omezeni nejen duchové samotní, nýbrž i ostatní tvorové a přírodní síly, jež jsou jim podřízeni, na př. bouře, ohně, průtrže mračen, povodně, epstilence, nemoce, zbrojní moc, škody způsobené zvířaty atd., použijeme-li totiž těchto božských prostředků buď jako zaklínání nebo jako požehnání. Stává se tak mimo jiné při zaklínání zmijí, kde mimo Božího jména a všech přírodních sil použijeme tajemství náboženství, na př. kletbu zmije v zemském ráji, vztyčení se zmije v poušti a slov z 91. žalmu: pŮjdeš ke lvům a zmijím a šlapati budeš po mladých lvech a dracích. Jest konečně samozřejmé, že touto pravou božskou moudrostí můžeme v přírodě prováděti všechny ony divy, jež naši předkové s pravou vírou vykonávali. Nutno se též diviti, že kněží naší církve, v níž má přece býti pravá víra, nepoužívají tohoto duchovního čarovného proutku, aby se pokusili zjistiti, zda jsou duchové ochotni jim sloužiti a zda bytí přírody se jim poslušně podřídí? Konečně poznává se z toho, že duchové mimo Božského též i jinými přírodními silami by se dali odehnati. David by se svou harfou nebyl zdolal zlého ducha, kdyby nebyl dbal pořádku, že s počátku, jakožto muž Boží, vzýval po srdci Božím jméno Nejvyššího, to však učinil, aby mohl zdolati obra Goliáše a pravil: „Pán, jenž mne osvobodil od lvů a medvědů, osvobodí mě i od tohoto Filištína.“ Na to přistoupil k němu, nikoliv podle sil daných mu přírodou, nýbrž podle sil své božské magie, ve jménu Pána Sabaoth, Boha národa Israele; ve jménu kteréhož porazil svého nebezpečného protivníka.

Pane, Svatý a pravdivý Bože Sabaoth! Jak Svatou jest mi jasnost Tvého zázračného Jména! Jak blahoslaveným a zbožňováníhodným, jak majestátním a nádherným jest mi Tvé přesvaté jméno Boží v mé duši! Jméno Jehova, v němž jest obsažena přesvatá Trojice a má v něm svoje sídlo, jest mi pro svoji svatost příliš majestátní, moje duše se před ním chvěje, když toto svaté jméno v sluch mi doléhá! Ona musí volati s Cherubíny a Serafíny, kteří zakrývají a skrývají svou tvář před svatostí tohoto zázračného jména: Svaté, svaté, svaté jest jméno Pána Sabaoth, jméno Ježíš Jehova! Ó, kéž by duše mohla a chtěla rozplynouti se ve chvále tohoto svatého, svatého, svatého, vysoce blahoslaveného Jména Božího! Svatým, svatým, svatým jest mi vysoce blahoslavené a nejvyšší milované jméno Ježíš! Ono jest mi vůní života k životu! Nalézám v něm otevřené dveře, jimiž mohu vstoupiti do srdce věčného, laskavého Otce, svatá vůně balsámu osvěžuje a proniká veškeré mé údy! Prochází jako balsám veškerými mými klouby a všemi mými žilami! Jest mým pokladem, vyvolil jsem si je, chci si je podržeti a jako hlavní ozdobu, a věnec kol hlavy si obtočiti! Budiž mi toto svaté jméno Ježíšovo jistou ochranou a pevným hradem, kamž bych se mohl v každé době před svými nepřáteli uchýliti, aby mě moji protivníci nedostihli! Aby moci Beliala moji duše se nemohly a nechtěly dotknouti! Když se toto svaté jméno svaté Trojice ve mně zjeví, jest všechno světlo: Jas otcovské lásky a skutečné světlo slova, a čistý plamen ducha se svou sedminásobnou silou světla zjeví se pak současně v mé nejskrytější komůrce; a rozdmýchá též otec Lásky, když zjeví ve mně své milostné milostiplné jméno, svůj opravdový mír! Má duše jest v hrdém klidu, můj duch jest pokojným, mé srdce nežádá si nic jiného, než aby se nacházelo v této pevnosti, v tomto svatém, zázračném jménu Pána a Boha sevřeno a ponořeno! Ó, ty zázračné, srdce, duši a ducha osvěžující líbezná jméno! By jsi se takto zjevoval všem svým dětem a všem těm, kdo opravdově žádají z Tvého otcovského srdce býti znovuzrozeni! Mám-li Tebe, Ty skutečné jméno síly, nestane se mi nic; mohu se směle o toto svaté jméno opřít a nemusím se báti, i když tisíce by se stavěly po mé straně a desetitisíce se utábořily po mé levici, aby na mne útočily! Jest toto jméno korouhví nad mou hlavou, záštitou nad mou pravou rukou a krovem proti výhni strastí a protivenství. Ono jest mi jistým útočištěm, když má lodička na vodě by byla vlnami téměř zalita, že se nepotopí. Ono jest mou živoucí kotvou, mou věčně se zelenající a kvetoucí skálou, která ani neustupuje ani nekolísá; v něm hledám své útočiště. Ono jest skálou mé cti, v ně doufám a bude mi pomoženo. Ono jest mou útěchou v zármutku; budiž toto jméno mým panovníkem a vládcem, nechci ničeho

mimo toto jméno; nežádám žádné jiné blaženosti než jedině jméno Boha Sabaoth, mocného Jehovy! Budu-li mítí toto svaté jméno, jméno Ježíše, mám vše, i když jinak nebudu mítí žádného majetku na celé zemi, žádných darů, žádných duševních pokladů; jelikož toto jméno jest mi nade vše, zamiloval jsem si je; ono budiž ženichem mé duše, lékařem mého raněného srdce, ono jest mým útočištěm a mým ochráncem; ono jest mým vykupitelem a mým silným Davidem; ono jest mým hrdinou v boji, ono jest mým mocným vítězným knížetem, ono přemáhá ve mně stále smrt, ono mne vede k stálému umírání, a v sobě ono mne vede bez ustání k novému svatému životu. Budu-li toto živoucí jméno mítí živě vepsáno ve své duši a na svém čele, nemůže se mi nic státi, nemůže se mi nic nedostávatí, nemohu nic ztratiti. Ztratím-li, neb bude-li se mi nedostávatí tohoto svatého jména, co mám pak, i když bych vlastnil všechny statky světa? Kdybych mohl mítí i kdybych vlastnil všechny milosti a všechny duševní dary? Bez tohoto svatého jména, jež jest mi věčným, spásným jménem, nemohu žiti. Tobě, Tobě, třikrát svatému, svatému, svatému Bytí, přináleží čest zbožňování! Tobě, Tobě, patří cena, moc, nádhera, síla a pocta, majestát, vítězství a přemáhání! Tvému věčnému otcovskému srdci, jež jest plno milosrdenství, patří všechna vroucí láska Tvých tvorů! Tvému nejslavnějšímu, svatému jménu, jež jedině tvoří zázraky, patří úcta a zbožnění na věky! Tvé majestátní, velebné říši, a Tobě, vládci jejímu, patří uctívání na kolenou, Tvé přesvaté, věčné vůli lásky patří nejponiženější a nejochotnější poslušnost lásky! Tvému věčnému, živému, otcovskému, láskou přetékaajícímu srdci, jež se dalo jako silící chléb, svým vykoupeným ku prospěchu, patří úplné sebeobětování a věnování všech vnitřních a vnějších sil celé vůle a žádosti; a Tvé lásce, jež má slitování se všemi svými díly, Tvým slzícím očím patří nekonečně ponížený dík; a Tvé věčné moudrosti, jež svůj národ může ze všech tenat vyvésti, patří sláva; a Tvé konec přinášející vykupitelské síle patří sláva! Ty všemocný a všemohoucí Bože Sabaoth! Ty nepřemožitelný, velmožný monarcho! Ty konečná příčina všech stvořených věcí! Ty nevyčerpatelný původe a prameni, do něhož jednou všechno stvořené musí opět vtéci: Vezmi jeden ubohý život a zvatlání ubohé hlíny, na kterouž jsi v této hodině svatým dechem z Tvé svatyně dýchnul! Budiž pochválen, ó, otče! Pro zjevení Tvé otcovské lásky, že Tvůj národ má nyní radostný přístup k Tvému otcovskému srdci skrze Ježíše Krista! Budiž pochválen, ó, vládce; pro zjevení Tvého třikrát svatého zázračného jména, jež zní Pán Sabaoth; že nyní duše, jež jest napadena dravým ptákem, v tomto jménu může naléztí věčné útočiště! Budiž pochválen, vítězi v boji, pro Tvé milostivé zjevení věčného dědictví, jež jsi svým dětem přislíbil, a vyvolil je k jeho vlastnictví; aby nyní opět, když byly svým pokušitelem zcela obnaženy a svlečeny, mohly z Tvé věčné říše a její milosti-plnosti bráti milost nad milost, budiž pochválen ty, ó mocný vůdče, pro milostivé sdělení Tvého usnesení, abychom Tě mohli poznati, jakým jsi, a co Tvá ruka od nás žádá: abychom se takto opět podobali obrazu Tvému, a do Tvé věčné tiché klidnosti mohli býti znovu zařazeni! Pochválen budiž pro Tvé zázračné sdělení Tvého silného slova, kteréž podáváš každému opravdu hladovějícímu srdci, a jež v něm vyslovuješ, aby mělo život a plné zadostiučinění! Pochváleno a požehnáno musí býti Tvé otcovské srdce, pro Tvou laskavost, že jsi přijal své nepřátele na milost, a jejich zločin, když se k Tobě obracejí, od nich oddaluješ; že nyní mají otevřené zřídlo

proti všem nečistotám a takto naplnění Tvým zřídlem lásky, mohou odpouštět svým nepřátelům! Pochválen budiž pro Tvou vysoce požehnanou moudrost, jíž můžeš Tvé chudé dědictví vésti všemi pokušeními a kolem nich, aby opět nedoznali zkázy, nýbrž pod ochranou Tvé ruky a ve stínu Tvé korouhve, aby mohli jistě jíti po úzké dráze k zdokonalení jich běhu, k přístavu a drahokamu, jež jsi jim dal! Pochválena a zbožňována a uctívána musí býti Tvoje věčná, silná ruka, která brzy nechá dojíti ke konci všechny věci! Alelujah! Sláva Tobě, ó, Bože, od věčnosti k věčnosti! Vše co žije a co se hýbe chval jméno Pána! Všechny ostrovy zvučí, všechny potoky a moře hučí k počtě jména všemocného vládce světa, jenž nyní usedl na svůj Svatý trůn, sedí a sedne si na zemi!

Jelikož zde upevní pevnost svého trůnu hluboko v srdcích svých miláčků a oni budou mu den po dni a měsíc po měsíci obětovati, svaté oběti chvály jeho jména jakožto jím věčně vyvoleného krále a kněze ve svatých skvostech; bude, ó, vládce a kněze života! Tvé jméno bude bez konce opěvováno: jelikož jemu to přináší! Tvá sláva bude šířena na věky, od jednoho konce země ke druhému: vše, vše bude plno Tvé nádhery, plno, plno bude a zůstane, protože Ty myslíš na svůj národ, Ty jsi se rozhodl obdařiti jej zdarem a milostí, Alelujah! Pějte mu, vy Cherubíni a Serafíni! Protože den svatby je přede dveřmi a jeho nevěsta připravuje se a připravovala se, aby byla svému muži představena jakožto ozdobená panna, bez hany a poskvrny. Ano, Pane! Svatý! Jaká chvála a plesání se bude rozléhati, zvedati se bude klid Sabatu od nižších kůrů! Budou všechny zníti chválou! Víno Tvého ducha Lásky bude v nich pěníti a zpíje je tak, že budou vytrubovati Victoria! Ať žije náš král! A budou s tímto svým králem, jenž je tak vroucně miloval a k svému obrazu uzpůsobil, žíti, vládnouti a panovati od věčnosti k věčnosti. Allelujah! volejte všechna stvoření, jelikož Váš vykupitel přichází! Velebte ho pro jeho svatá slova, že slíbil Vás opět očistiti a zušlechtiti od Vaší pozemskosti a hrubosti! Chvaltež ho všichni jeho Svatí andělové, jež jste dnem i noci připraveni, obklíčiti, ochrániti ho a udržeti národ Pána, jenž vykonává stále pilně slovo a vůli Jehovy! Chvalte ho vy všichni dokonalí prvenci, neb vy, kteří jste již vešli v klid a radost Vašeho Pána: ježto i Vaše s Vámi sloučené ještě zápasící rozčlenění bude plné jáсотu a chváliti bude jméno Pána, jenž se jim zjevuje se vším důrazem a ve vši nádheře! Chvalte ho všichni, Vy svatí, knížata trůnu a mocnosti! Svatí Cherubové a Seraphové zapějte Svatý, Svatý, Svatý, pro velikou Lásku a laskavost našeho Boha, nechte zpěv dolů zníti, aby vše ožilo a osvěžilo se a vzchopilo se jméno Boha světiti a přináseti mu počtu a dík. Chval se sám, ó, věčný, lásky nejhodnější Jehovo! Ve Tvém svatém nekonečném klidu! Chval se ve výšinách, kde máš své zjevné svaté sídlo ve Tvých nebesích! Chval se v nížinách v srdcích Tvých věřících a vyvolených, u svatého plesání! Chval Pána má duše do věčnosti! Chval Pána, Ty město Jerusaleme! Chvalte ho všechna vrata a všechny pozemky a všechny drahokamy, jelikož jeho jas ozařuje Vás! A jaká chvála, jaké triumfy, jak líbezné náhledy budou Ti dány, ó, králi svatých! Když podmaníš si svou mocí říši našeho pomazaného vůdce Tvého Krista, že všechny moci temnoty budou na věčné časy vyhubeny Tvou mocnou rukou, že smrt bude pohlcena vítězstvím a vejde ve své nicotné a prchavé Nic! Jaká chvála bude Ti pak zníti a bude Ti přinášena, když všechna stvoření všech padlých tvorů, lidé i andělské duše, a konečně hlavní a dědičný nepřítel Tvého jména, skloní se opět před Tvým

podnožím a před podnožím Ježíše Krista, věčného vykupitele, když tito nyní ve tmách zuřící duchové budou uchopeni ohněm hněvu Tvé spravedlnosti a budou vedeni skrz své požadavky, aby, když takto bude dána moc knížatům pomazaného krále, mohl Ti on tato i s říší opět svěřiti a sám opět zcela a úplně Tvému zákonu lásky podléhati spolu se všemi prvotinami a vykoupenými jehňaty-nevěstami; jaká chvála, jaký dík bude Ti přinesen v Tvé svatyni, ano v Tvém nejsvětějším v Tobě samém, Tobě, Tvé moci a moudrosti! vše, vše se rozplyne v Tvé chvále: duše Tvého ubohého prachu zapadne a rozplyne se jako kapka ve věčném moři; jiskřička čistého ducha, který jsi vdechl do stvoření Tebou posvěcených, zapadne znovu v tebe, Ty nevyhasitelný a nepochopitelný ohni, a bude v Tobě věčně žhnouti. Pak bude a byla Tobě, Otci světel, přinesena všechna nádhera.

Ó, blahoslavená pospolitosti! Jak dlouho bude ještě trvati než Tvá ubohá hrdlička v ní vejde! Pročež přijmiž tímto všechnu chválu, jež Ti může býti přinesena Tvou ubohou, slabou, masem a krví obličenou zemí, obětována v nejhlubší pokoře a v nejvyšším překvapujícím klidu a vydání svého já! A nyní Ty velký Bože Sabaoth! Najdeš-li v tom zalíbení, vyslov k slabikování, jež jsi Tvým duchem donutil ubohé zemské červy vyrážeti, a ke všem Tvým slovům a proroctvím Amen, jak Tvá obec ve víře ujme se souhlasného slova a jak jednou Amen bude všude slyšeno až bude skončeno veliké dílo znovuzkříšení!

Vyslov k pevnému zpečetění Tvých proroctví a našich proseb, jež jsme vyslovovali ve jménu a na příkaz našeho Pána a Spasitele Ježíše, ano! Amen vyslovuje jediný Bůh Sabaoth; staniž se, o co můj národ prosí a prosil a vyslov proto znovu Amen, Amen!

Přípravné věci pro dokonalého znalce duchů.

Aratron, přičítá se Saturnu,
Bethor, Jupiterovi,
Phaleg, Martovi,
Och, Slunci,
Hagith, Venuši,
Ophiel, Merkurovi,
Phuel, Luně.

O duchách sedmi planet, kteří jsou též nazýváni duchy přírody, bylo by ještě mnoho poznamenati, avšak přechází se přes to k vůli zkrácení a uvádí se pouze krátce toto:

Jejich jména jsou *Aratron, Bethor, Phaleg, Och, Hagith, Ophiel a Phuel*. Jednoho z nich, a to *Spiritum Mercurii*, zaklínal po způsobu jednoho klášterního exorcisty *Albert Bajer*, mnich karmelitského řádu kláštera Maria-Magdalena de Stella Nova v Itálii v roce 1568, 18. dne měsíce Februarija, což byl svátek přeslavné a nejblahoslavenější Panny Marie, aby se ho dotázal na různá tajemství alchymie.

Duch se objevil a dal zmíněnému Albertu na jeho otázku, zda je dobrým nebo zlým duchem, tuto odpověď: „*Nejsem ani dobrým ani zlým andělem., nýbrž pouze jedním ze sedmi planetárních duchů, kteří zde vládnou středem přírody, jímž jest přikázáno vládnouti čtyřem rozdílným dílům světa, a to firmamentálnímu, animálnímu, vegetabilnímu a minerálnímu dílu, a nás jest sedm, jež naši osudovostí vedou všechny zemské síly a influence vrchního kruhu do nejspodnějších tří dílů a v nich působí Ascendentem a Descendentem.*“ O poznání a o styku s těmito a podobnými kruhy *Sphnat Panasch, Rabbiho Abrahama Ben Moses Aaron*. Píše takto: „*Jest známo, že Jehovah, Pán nebeského vojska stvořil všechny neviditelné duchy, jež jsou ve výšinách, avšak tak, aby mohli též prodlévati na zemi a u lidí. Právě tyto duchové řídí souhvězdí, zvláště planety, takže způsobují povětrnost ve vzduchu a ku vzniku všech minerálních, vegetabilních a animálních esencí, že dávají své síly. Tak jako duše udržuje v člověku tělo se všemi údy v pevné jednotnosti, tak dependuje též síla mineralií, rostlinstva a živočišstva od duchů. Proto, chceme-li poznati povahu duchů, musíme se nejdříve snažiti, vejíti s takovými nebeskými inteligencemi v tajný svazek. Zde však nutno především věděti, že je dvojí druh duchů, dobří a zlí; dobří mají knížete Michala, zlí duchové poslouchají Leviathana; jsou to dobří duchové, o jichž poznání nutno se namáhati, neboť oni učí tajemství bez podvodu ke chvále Jehovy a k užitku čistých lidí; naproti tomu předstupují zlí duchové velice zřídka před Boha, procházejí celým světem a natropí nesčetně škod; těchto nutno se bezpodmínečně varovati, jelikož nelze od nich ničeho jiného čekati než šalbu. A i když projeví smrtelníkům něco z jednoho nebo druhého tajemství, jest to přec zas jen kus díla proti přikázání Božímu, provedeného pro ošálení a škodu. Kdo chce však dosáhnouti pravého účelu, ten nechť se spojí s dobrými duchy, kteří se mu nejen zjeví tolikrát, kolikrát je smrtelník k počtě Boha vyzve, nýbrž sdělí mu i nejskrytější věci, též vezmou samozřejmě Leviathanovi a jeho duchům moc, aby nepodrželi žádný poklad ve svém majetku. Avšak tak jako vedou dobří*

duchové božský život, před Bohem se pohybují, jsou spravedliví a bez falše, vedou svatý, pokorný a čistý život, tak musí i ten, kdo chce s nimi vstoupiti do spolku, vésti božský život, jako náš Henoch, zlu se vyhýbati jako Hion, kníže z Uzu, před Bohem kráčet jako naši otcové, Abraham a Isák, býti cudným a svatým jako Sphnat Panaach se vždy snažil býti. Protož musíš, smrtelníku, věděti, že každý duch má svou vlastní planetu, kterouž působí a též ona souhvězdí v zodiaku, jež mají společné vlastnosti s planetami, a chceš-li něco znáti z tajemství přírody, musíš věděti, která planeta co ovládá a musíš použiti služeb právě toho ducha, jenž planetě vládne.“

Nyní tě chci poučiti, jak se můžeš státi účastníkem takovýchto projevů duchů. Totiž musíš míti ty vlastnosti, jak jsem ti řekl a ničeho jiného nehledati, než to, co by mohlo sloužiti ke slávě Jehovy a k prospěchu smrtelníků. Musíš jediné působiti k tomu, abyste častěji na horách mohli tajně rozmlouvati; rozmluva však spočívá v žádosti, jež jest vlastností duše, jelikož hmotným jazykem nemůžeš se domlouvati s duchy. Proto musí býti rozmluvy vedeny v duši, s touhou a lidským vnitřním přáním všeho toho co žádáte, pak se splní. Jelikož duch se pak brzy spojí s vašimi myšlenkami a poučí vás o tom co žádáte. Pročež musíte dávatí pozor na změnu svých myšlenek a na sny, jež si uvědomíte ve své extasi. Jelikož kolikrát si duchové přejí splniti vaše přání, tolikrát vydávají zvuk, podobný jako kovovým zvonečkem, pročež i ty musíš míti po ruce jakýsi zvoneček, abys mohl, jakmile uslyšíš zvonění ducha, dáti znamení svým zvonečkem, že jsi připraven poslouchati. Bezprostředně na to upadneš do extase, v níž uvidíš vše to, co jsi si za bdění žádal, ať jsou to bohatství, moudrost, zdraví a jiné poklady, jichž jsi si žádal pro sebe nebo ostatní a najdeš je určitě až se probudíš v takové formě a takovým způsobem, jak tě duch poučil. Musíš však vše podniknouti pouze ke slávě Jehovy.

Pomlčím tudíž tentokráte o přípravě takového magického zvonečku a podržím jeho zhotovení v paměti pro jinou dobu, kdyby však můj věrný nástupce arcanum měl míti, nechť je nosí, je-li sléváno v příhodnou dobu, na příhodném místě, na srdce zvonečku se napíše jméno *Adonay* a na okruh zvonu *Tetragrammaton* a na držadlo *Ježíš*. Měj je v čistotě a na čistotném místě, jelikož jest to arcanum Boží, nepotřebuješ ani žádného jiného označení a jména pro toto místo, pouze oněch dvou, včetně třetího, jelikož jich ctnost jest nevyzpytatelná, ježto jsou největší a nejvyšší, oba *Tetragrammaton* i *Adonay*, s nimiž Hebrejci a Egyptané s ostatními způsobili mnoho divů, třetí jméno *Ježíš*, jest novorozené dítě, jež jest beránek nesoucí hříchy světa, pročež jest zde upotřebeno jako potvrzení a božský začátek, příprava a dokončení. V těchto třech jsou ukryty všechny secrety, jež se nalézají jak na nebi tak i ve všech tvorech božích, aby jejich ctnost i moudrost, do této hodiny nemohla býti ani dosti vyslovena, ani zcela nalezena, musí býti drženy v nejvyšší úctě a nesmí býti vůbec zneužity. Chceš-li nyní svůj zvonek upotřebiti, vyslov:

„Ó, Bože Tetragrammaton, Adonay, já N., tvůj vzor, prosím skrze Ježíše, aby tvou milostí dostalo se mi bez škody splnění mých tužeb o štěstí od těchto duchů, mocí Tvé všemohoucnosti. Pane Sabaoth! Pane všech Pánů, Amen.“

Magická hůl musí býti zhotovena při přibývajícím měsíci dopoledne mezi 9. a 10. hodinou a musí býti zcela dokončena. Hebrejská písmena, cirkul a znaky musí býti učiněny cinobrem a hůl přes cirkul, kde se spojuje, obalí se ve tvaru

trojúhelníku třikrát červeným hedvábím a vysloví se též třikrát následující zaklínací formulka nad holí, a to prvé na počátku, po druhé, když je zpola zhotovena a po třetí naposled při úplném dokončení hole.

„Ve jménu Boha Otce + Boha Syna + Boha Sv. Ducha + Amen.

Já N.N. ohýbám a zaklínám tě kovový proutku, všemocným Adonai Jehova Eloha Aph a všemocným Adonai Jehova Eloah Ben a všemocným Adonai Jehova Eloah Ruach-Hachedosch: Elohim, abys měl sílu vše, na co se tě zeptám, pomocí svého úderu mi správně zodpovědět, a vše co chci vědět a na co se tě zeptám, v prvcích nebo prvky země, abys bez šálby zjevil.

Já N.N. zaklínám tě proutku při nejsvětějším Adonai + Zebaoth + Messia + Soter + Emanuel + Agla + Tetragrammaton + při nejsvětějším stvoření světa + početí + narození + utrpení + a nanebevstoupení Ježíše Krista + při sestoupení Ducha Svatého + při posledním soudu +.

Já N.N. prosím a zaklínám tě nejsvětější anděli a kníže Arieli, prvku země, abys vedl tento můj proutek podle všech mých otázek pomocí Adonai + Agla + Tetragrammaton + k tomu pomáhejte mu vy, svatí chorové andělů Cherubim, Seraphim, Aralim, Hasmalim, Cophim, Throni, Potestates, Virtutes, et Angeli, per Angelorum Angelum Jesum Christum qui Vivit, et regnat in unitate Patris + et Filium + et spiritus Sancti + in secula Seculorum Amen.

Já N.N. zaklínám tě proutku, při všech nad tebou vyřknutých slovech Adonai, Agla, Tetragrammaton, abys mi správně odpovídal, pomocí tvého dopředu táhnoucího úderu, kde jsou skryté poklady atd. atd. a tebe, ty nejsvětější anděli a kníže Arieli, prvku země, prosím a zaklínám, abys vedl tento můj proutek pomocí Adonai, Agla, Tetragrammaton, k tomu pomáhejtež mu, vy svatí Chorové andělů, pomocí anděla všech andělů Jesum-Christum, in Nomine Patris + et Filii + et Spiritus Sancti + Amen.“

Při vedení proutku drží se tento palcem a ukazováčkem pravé ruky u prvního circula, kde je spojen a hedvábím obalen, a to tak, aby nápis byl nahoře, atd., načež se tážeme obvyklým způsobem ve jménu G. D. V. S. H. G.

Nejlepší dny každého měsíce v roce pro zaklínání a ovládnutí duchů jsou následující. Totiž 3., 4., a 8. den při přibývání měsíce.

Nyní následují i ostatní dny měsíce v roce, jež jsou výbornými pro citování duchů.

Leden 3., 4., 6., 9., 11., 13.,
únor 2., 5., 8.,
březen 3., 16., 17., 18.,
duben 12., 15.,
květen 7., 15., 17.,
červen 7., 15., 17.,
červenec 1., 10., 19., 20.,
srpen 5., 9., 11., 12.,
září 17., 18.,
prosinec 6., 7., 11., 18.

V následujících dnech musí všichni zlí duchové do pekla a musí tudíž poklady opustiti.

1. Svatý Velký pátek.
2. Pátek po Velikonocích.
3. Pátek po Svatodušních Svátcích.
4. Pátek po Solstitio.
5. Pátek po sv. Šimonu a Judy.

Zde následuje pravý a správný způsob, jak se mají duchové vyvolávat a jak s nimi mluvit atd. atd.

Nikdy bez moci Michaele.

Hlavní pravidla,

jichž se exorcista musí držeti, jsou:

I.

Chceš-li obcovati s duchy, ať dobrými nebo zlými, modli se pilně k Bohu a žij bohobojně, ježto jinak vyřídíš málo nebo vůbec nic.

II.

Než přistoupíš k něčemu podobnému, přístup k Svatému Přijímání a vyhost' všechno nepřátelství k svému bližnímu ze srdce.

III.

Opatři se též svatými věcmi, jež se zavěšují nebo nosí na těle, totiž: Sigilla nebo přívěsky, jež jsou posvěceny křestní vodou, jakož i neméně dbej na to, abys Nejsvětější jméno křídou napsal na postel, stěny a všechny kouty své ložnice, ježto zpozorují-li duchové nebo ďábel tvé předsevzetí, postaví ti v cestu všemožné překážky a kameny úrazu, jako i osidla, abys nebyl ničeho schopen.

IV.

Jsi-li ženat, zdrž se 9 dnů soulože a všech vilných necudných myšlenek a všetečných věcí a buď cudným a čistým, pokud jest to lidsky možné.

V.

Po těchto 9 dnů uděluj též pilně almužnu a vykonávej též jiné skutky milosrdenství vůči zajatým chudákům a potřebným lidem.

VI.

Musíš po tuto dobu též podle možnosti býti střízlivým a žítí střídme a varovati se před nestřídmým jídlem a pitím než jest nutné pro udržování těla, jelikož příroda se spokojí s málem.

VII.

Nemáš též v té době klíti a přísahati a pro malicherné věci bráti jméno Boží nadarmo, jakož i vyslovovati jméno zlého nepřitele, jelikož jinak hřešíš těžce a stáváš se nešikovným pro svoje předsevzetí.

VIII.

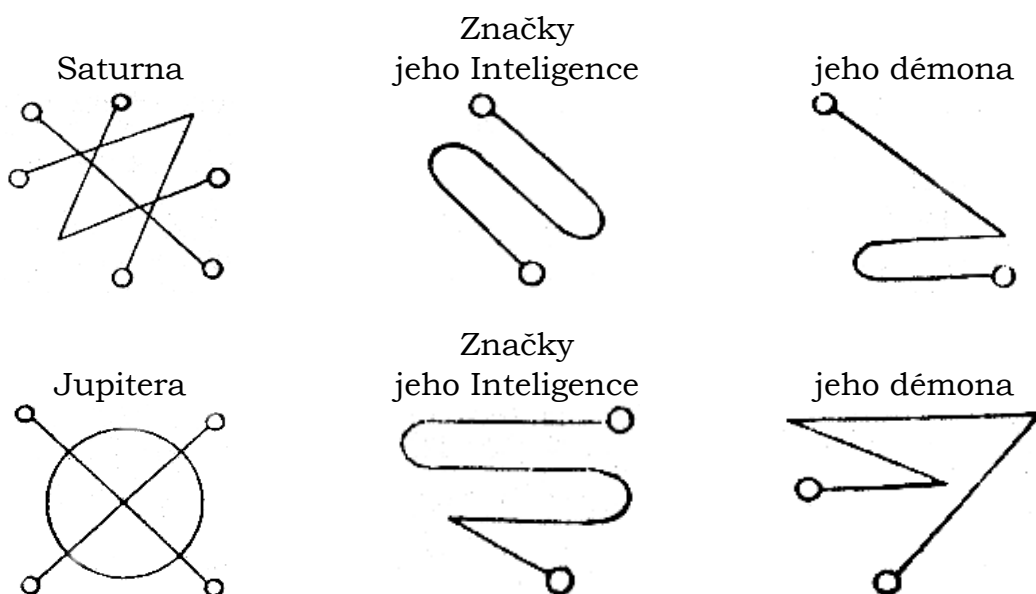
Měj pevnou víru v Boha Všemohoucího a jeho jednorozeného syna Ježíše, pak zmůžeš divy, ano, přemůžeš samého ďábla, bez toho však, kdyby ti tato víra scházela, budeš mlátiti prázdnou slámu, ano, duchové by se ti vysmáli, kdyby to zpozorovali a musel bys ke své škodě zjistiti, do čeho jsi se pouštěl.

Košile, jíž musíš míti zděděnu po svých předcích, musí býti dobře vyčištěna a vyprána a musí ji exorcista převléci přes svůj oděv, jelikož jak zlí, tak i dobří duchové milují čistotu, druzí, ježto jsou beztoho čistými duchy, první však proto, jelikož byli i v nečistotě průzračnými a pak též i v zatracení jsou jejich těla průzračná a nemohou ničím jiným než zápachem a nečistými věcmi býti odehnáni a býti spoutáni.

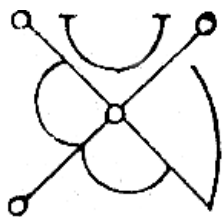
Abych však, milý čtenáři, vyhnul se rozvláčnosti a podal ti jen jádro zaklínání a co k tomu patří: pamatuj si následující, co jest pro toto předsevzetí nezbytné; třebaže patří všechny doby, všechny dny a všechny hodiny, ano i všechny minuty, Pánu a jsou v jeho rukou a jeho moci, jsou přec jen určité dny a noci, jež byly uznány za lepší, vhodnější a přílehavější k zaklínání zlých duchů, jelikož Štědrý Večer, Veliký Pátek, kdy Kristus zemřel, noc, jež předchází sv. dnu velikonočnímu, Hod Boží Svatodušní a noc svatého nanebevstoupení, jakož i den archanděla Michaela, jsou zlým duchům velmi fatální, protože se ví ze zkušenosti, že jsou v tyto dny a noci daleko smutnější, jemnocitnější a poslušnější a možno tudíž předsevzaté zaklínání tím lehčeji provést; rády se k tomu přibírají též soboty, protože tato planeta, jakož i na této planetě narození lidé jsou zlým duchům nejen nebezpeční, nýbrž daleko více od přírody protivní, takže tito duchové před touto planetou, jakož i před takovými lidmi daleko více než před ostatními prchají; proto, je-li exorcista narozen pod vládou Saturna, nezjeví se mu duchové nikdy, určitě však, i když se mu hned zaklínání podaří, přec prchnou.

Poledne nebo půlnoc jsou nejpohodlnější dobou pro zaklínání a exorcista má dávatí vždy bedlivý pozor na to, aby nebe bylo jasné a hvězdnaté, jelikož při pošmourném a nevlídném počasí jest nebezpečné něco podobného podnikati, jelikož duchové, žijící ve vzduchu, jsou pak vespolek divocí a lstiví, jako počasí samo.

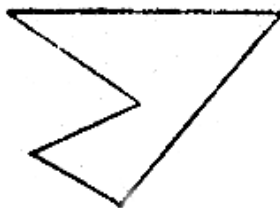
Jest však nutné, aby exorcista velmi dobře znal znaky planet, jež se po vícekráte vyskytují při sestavování circul a zaklínání, chce-li býti pořádným zaklínačem; nutno však znaky následujícím způsobem malovati a psáti.

Marta

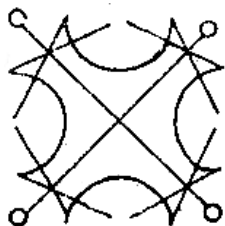
Značky
jeho Inteligence

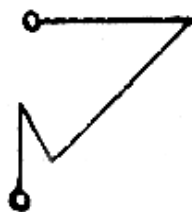
jeho démona

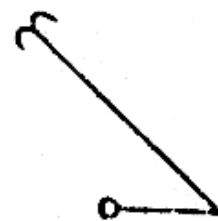
Slunce

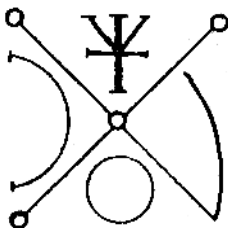
Značky
jeho Inteligence

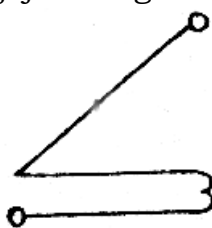
jeho démona

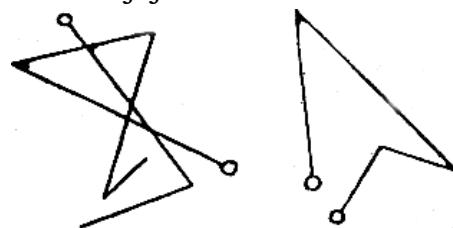
Venuše

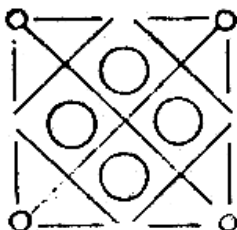
Značky
jeji Inteligence

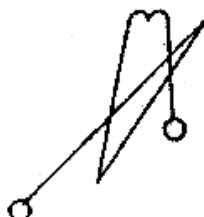
jejiho démona

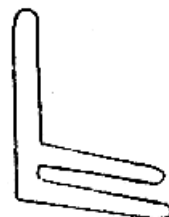
Merkura

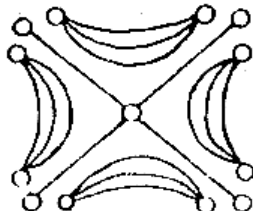
Značky
jeho Inteligence

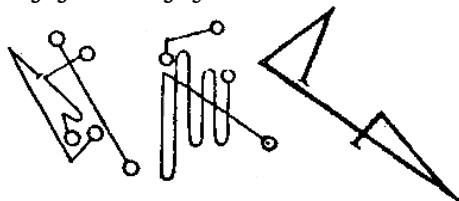
jeho démona

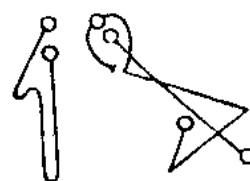
Značky
Luny

jejího nejvyššího démona

její nejvyšší inteligence

NB. Takových znaků možno sice vícero najíti v jiných knihách a nesmíš se, milý čtenáři diviti, že tyto píši, jelikož i *Cornelius Agrippa* o nich se zmiňuje a stalo se to proto, abys věděl, že jiná než tato Signa jsou falešná a protože jsem ti zde nejkratším způsobem jasně ukázal, jak se mají podzemní nebo v zemi zahrabané poklady zaklínati, kopati a vyzvedati, bylo bezesporně nutné, tyto a jiné znaky uvést, aby toto malé dílo bylo nejen compendiosní, ale též úplné, jakým je též skutečně shledáš. Dále jest též nutno dávatí pozor na to, že jako jsou v nebi a nebeských radostech určité stupně, různé odměny, všeliké úřady a výkony, stejně i různá blahoslavenství, stejně jest tomu i mezi zatracenci, jelikož muka a místa jsou tam též různá, takže vždy jsou stupně větší nebo menší, jelikož v nebi jest devatero druhů archandělů, jako Seraphini, Cherubové, trůny, panstva, moci, ctnostná knížectví, archandělé a andělé. Jest též devět andělů nadřízených nebi. jejich jména jsou: *Metatron, Orphaniel, Zaphiel, Zadkiel, Samael, Raphael, Haniel, Michael a Gabriel*.

Osmero odměn blažených; jsou to: dědictví, vtělení, moc, vítězství a pohlížení na Boha, říše a věčná radost.

Dvanáct andělů, jež vládnou nebeským znamením; jsou to: *Michidiel, Asmodel, Ambriel, Verchiel, Hamabiel, Zuriel, Barbiel, Annachiel, Hanniel, Gabriel a Barchiel*.

Nyní následují pořadí a stupně zatracenců a pekelných duchů, jež jsou následující.

Ďáblové jsou však rozděleni na osm stupňů nebo tříd a to následovně.

Předně falešní Bohové, jež si přivlastňují jméno Boží, a kteří obětmi a klaněním chtějí býti uctíváni jako Bohové, tak jako ďábel, jenž pravil Synu Božimu: Toto vše chci Ti dáti, padneš-li na kolena a budeš se mi klaněti; a nejvznešenější mezi nimi a jejich knížetem jest Beelzebub.

Do druhé třídy náležejí Lži-duchové, z nichž jedním byl onen, jenž jako lživý duch vyšel z úst Proroků, *Ahabsu*; mezi nimi jest nejvznešenějším zmije *Python*, podle níž pohanský *Apollo* byl nazván Pythickým a pythonická žena u Samuele; tento druh ďábla vměšoval se kdysi do Oraculla, kde byly totiž modly dotazovány o radu.

Za třetí, nádoby nečistoty, jež vše zlé způsobují a špatným uměním učí, z nichž byl onen, jenž pod jménem *Theutus*, zavedl hry, zvláště hru v šachy a jsou to oni, o nichž v prvé knize mojžíšově v požehnání nad Simeonem a Levi Jacobem jest psáno. 49. Cap. v 5. et 6., *v jich obydlích jsou nádoby nečistoty, jich meče jsou vražedné zbraně, moje duše nepřijmíž jich rady*. Nejvznešenějším jest *Belial*.

Za čtvrté jsou duchové msty, jejichž pohlavěm jest *Asmod* nebo *Asmodeus*.

Za páté jsou čarodějní duchové, kteří napodobují divy a slouží čarodějnicím a obludám, svádějí však lidi jako zmije *Evu*; jejich pohlavár jest nazýván *Sathan*.

Za šesté, ti, jejichž činnost jest ve vzduchu a kteří se vměšují do bouřky, blesků a krup, vzduch plní nákazou, podněcují mor, též jiná neštěstí způsobují; tito ďáblové jsou ve zjevení Janově označováni čtyřmi anděli, jimž jest dána moc, zemi a moři škoditi, jichž nejvznešenější jest *Meierim* nazýván, totiž Ďábel-poledne, o němž dokazuje Pavel efezským, že má své pole činnosti mezi dětmi nevěry.

Sedmé pořadí nebo místo jest ono *Furií*, jež způsobují všechno zlo, jako nejednotnost, válku a zrušení, jichž pohlavár v řecké řeči ve zjevení Sv. Jana *Appolion*, v hebrejštině však *Abaddon* jest nazýván, což znamená v naší řeči zhoubce.

V osmém pořadí jsou rouhači a utrhači, jichž principálem jest *Astaroth*, jenž na lidech pokouší a v řečtině jest nazýván *Diabolus*, jenž na naše bratry dnem a nocí před Bohem žaloby vznáší.

Poslední v pořadí jsou ďábli-pokušitelé, kteří člověka stále pronásledují a všem a každému člověku strojí úklady a jsou mu stále v patách. Jsou vlastně nazýváni zlými duchy a jejich vůdce jest *Mamon* nebo žádost.

Jest jich šest mezi nimi, kteří v pekle jsou nazýváni původci a všechno zlo podněcující ďáblové, podle jména *Aetus*, *Megalosius*, *Ormenus*, *Lycus*, *Kyeon* a *Minos*.

Sedmero obydlí jest i v pekle, kde se podzemní duchové a ďáblové zdržují, jak je následovně popisuje Joseph Rabbi Castiliensis: peklo, brána smrti, stín smrti, přístav zániku, smrt hříšníků, zkáza a propast.

Jest osm muk zatracených, a to: vězení. Jáma, kde není žádné vody. Věčná smrt. Soud. Hněv Boží. Zavržení od tváře Boha. Pekelná muka. Pekelný strach.

NB. Těmto ďáblům samotným jest *Saturnus* nesnesitelným, zvláště při vykopávání skrytých pokladů, protože je totiž Saturn vládcem nad zemí, jež jest saturnickým živlem. To jest příčinou, že znak Saturna, když se nalézá v kruhu exorcisty, jest mu ochranou v tom smyslu, že mu duchové nejen nemohou škoditi, ale co více, budou před ním prchatí, shlédnou-li v kruhu jen něco saturnického.

Mají tudíž ďáblové mezi sebou též určitá pořadí a umístění, jak již naznačeno, totiž, jsou mezi nimi pohlaváři, sluhové, služební duchové, skřítkové a podobní, z nichž jeden poroučí a druhý poslouchá. Bylo však nutné zde mluvit o stupních a pořadí těchto duchů, a to proto, aby exorcista mohl mezi nimi činiti rozdíl, aby nezaklínal nepravého ducha a nepřičítal mu něco, co mu nepatří, nýbrž, aby s každým z nich jednal podle jejich stavu, úřadu a výkonu, jelikož když jsou zaklínáni, dávají bedlivý pozor na to, zda činíš správně a vynecháš-li pouze jedno jediné slovo, jest s tebou konec. Musíš tedy dobře pozorovati a rozmyslí si, s kým obcuješ; zlí duchové, a to padlí, jež s počátku byli anděli, zjevují se obyčejně v následující podobě.

Tak jako se zjevují Svatí Andělé a Nebeští duchové většinou v lidské podobě, a to jako krásní jinoši, zjevují se naproti tomu ďáblové a zlí duchové obyčejně v odpuzující podobě, není zde však řeči o hmotě podoby, již nechám na jejich místě, nýbrž o tvaru nebo podobě samé, o čemž zde pouze naznačím, co má exorcista nutně znáti: Tak se zjevují na příklad někdy v podobě řvoucího lva nebo též medvěda, slona, opice, psa, draka nebo jaké jsou ještě jiné takové krásné podoby.

Do tohoto pořadí a mezi tyto stupně patří však též strážci pokladů, jež se obvykle nechávají shlédnouti v podobě černých nebo ohnivých psů, ropuch nebo nočních sův a způsobí exorcistovi mnoho námahy, než se jich zmocní a vyrve jim poklad, jelikož není žádného zakopaného pokladu, jenž by neměl svého strážce, ano, vyskytují se často u jednoho pokladu dva až tři, podle toho, jak si toho vyžaduje hodnota nebo množství pokladu; ubohé duše však bloudí temnotou a straší lidi, jsou buď černé nebo bílé, jest to však jedno a proto nic zvláštního, jelikož ať jsou černé nebo bílé, jsou přes to zatracené a v moci ďábla až do soudu Božího nebo po dobu Bohem určenou; toho, jenž jim podá ruku nebo se jich dotkne, popálí, i když někdy pláče a staví se, jako by toužili po spasení, není jim co věřiti a jelikož škodí člověku kde mohou, nutno se před nimi míti na pozoru a vykonávati svá zaklínání s plným vědomím a zřetelně, chceme-li jinak takovouto bloudící duši spasiti a dáti jí klid.

Jsou též tři druhy různých panství blažených duchů, z nichž každé opět sestává z pěti duchů totiž

1. Seraphin,	2. Cherubin,	3. Trůny,
1. Panstva,	2. Moci,	3. Síly,
1. Knížata,	2. Archandělé,	3. Andělé,
1. Nevinní,	2. Mučedníci,	3. Zpovědníci,
1. Patriarchové,	2. Proroci,	3. Apoštolové.

Čtyři Andělé, jakožto představení čtyř dílů nebe, jsou:

1. *Michael*, 2. *Raphael*, 3. *Gabriel*, 4. *Uriel*.

Tito slují též čtyři Archandělové.

Jsou mimo to určeni čtyři nad čtyry živly, jichž jména jsou: *Seraph*, *Cherub*, *Tharsis*, *Ariel*.

Čtyry živly: země, voda, vzduch, oheň.

Čtyři díly světa: východ, západ, půlnoc a poledne.

Čtyři knížata ďáblů, jež mohou ve čtyřech živlech škoditi: *Samael*, *Alzazel*, *Azael*, *Machazael*.

Čtyři řeky pekla: *Phlegeton*, *Cocythis*, *Stix*, *Acheron*.

Čtyři nejpřednější pekelná knížata: *Lucifer*, *Leviathan*, *Sathan*, *Belial*.

Osm jiných knížat, jimž poroučejí čtyři předcházející, neb jsou jim podřízena: *Astaroth*, *Magoth*, *Asmodi*, *Beelzebub*, *Oriens*, *Paymon*, *Ariton*, *Amaymon*.

Čtyři vrchní ďáblové, kteří vládnou ve čtyřech dílech světa: *Oriens*, *Paymon*, *Egyn*, *Ariton*.

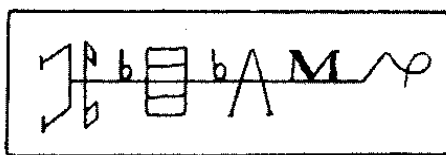
Nyní následují dobří andělé, kteří vládnou každý den v týdnu, včetně jejich znaků.

Anděl neděle je *Michael*. Znak jeho je:

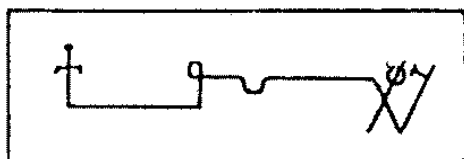
Planetou tohoto dne je slunce ☉ a znamení planety ♄. Připojení andělů nazývání jsou *Dardiel* a *Hurtapel*. Anděl vzduchu sluje *Varcan*, král. A vítr *Boreus*, severní vítr. K tomu patřící kouř sestává z červeného santálu.

Anděl pondělí sluje *Gabriel*, jeho znakem jest

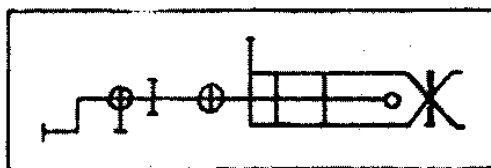
Planetou dne jest ♃ a znakem této planety ♄ . Připojení andělé jsou *Michael* a *Samael*. Anděl vzduchu nese toho dne jméno *Arcan*, král a vítr sluje *Zephyrus*. Vítr vanoucí od západu. Kouř sestává z aloe.

Anděl úterý je *Samael*, jeho znakem jest

Planetou toho dne jest ♄ a znakem planety ♃ ♅ . Jemu přidružení andělé slují *Satael* a *Amaliel*. Anděl vzduchu jest nazýván *Samex*, král, vítr však *Subsolanus*, jenž vane právě z toho místa, kde slunce vychází, když vyrovnává den s nocí. Kouř se vytváří z pepře.

Andělem středy jest *Raphael*, jeho znakem však

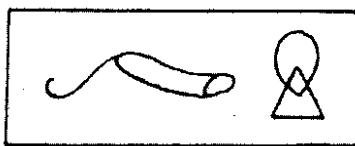
Planetou toho dne jest ♅ a jeho znakem tudíž ♃ ♄ . Jemu přidělení andělé slovou *Miel* a *Saraphiel*. Anděl vzduchu jest nazýván *Medial*, neb *Modial*, král. Vítr však sluje *Africus*, jižně-západní vítr. Kouř sestává z lentišku.

Andělem čtvrtka jest *Sachiel*, jeho znakem však

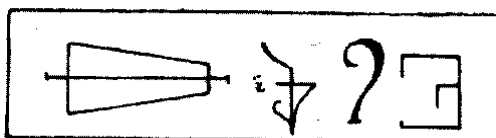
Planetou tohoto dne je ♄ a znakem planety ♃ neb ♅ . Jemu přidělení andělé slovou *Castael* a *Asasiel*. Anděl vzduchu jest nazýván *Suth*, král. Vítr však se zove *Auster*, polední vítr. Kouř sestává ze šafránu.

Andělem pátku jest *Anael*, jeho znakem jest

Planetou tohoto dne je ♀ a znakem planety ♂ Ω. Jemu přidělení andělé se jmenují *Rachiel* a *Saciel*. Anděl vzduchu nazýván jest *Sarabotref*, král. Vítr však *Zephyrus*, večerní vítr. Kouř je *costus*.

Andělem soboty je *Kassiel*, jeho znakem je

Planetou tohoto dne je ♄ a znakem planety ♃. Jemu přidružení andělé slovou *Machatan* a *Uriel*. Anděl vzduchu jest nazýván *Maymon*, král. Vítr však *Afrus*, jiho-západní vítr. Kouř sestává ze síry.

NB. Z těchto dnů jsou neděle, pondělí včetně pátku nejlepšími, o prvním dnu obdržíme zlato, za druhých dvou však stříbro.

Než tedy přikročíme k sestavování kruhu a k zaklínání samotným, jest nutno ještě připomenouti, že jest nutno míti se na pozoru před služebnými duchy, zvanými *Spiritus Familiaris*, jelikož tyto jsou současně šašky mezi ďábly, čtveráci a posměvační zlodějové, kteří neprovádějí nic jiného než šaškoviny, aby pouze lidi a zaklínače nebo exorcisty podváděli a mýlili je v jejich předsevzetích, čemuž se pak, když se jim to povede, pod vousy smějí.

Víš-li tedy o nějakém zakopaném pokladu, a tento má býti právě vyzvednut, když jest vše potřebné již připraveno a máš tedy nyní každým okamžikem obdržeti co si přeješ a po čem toužíš, budou ti naháněti všechnu myslitelnou bázeň a strach, aby tě přiměli k mluvení, neb budou tě hleděti vechnati do úzkých neb abys se dokonce toho ulekl a ponechal vše na pospas.

Když se jim však něco takového podaří, zmizí ihned s největším posměchem.

Aby se tudíž exorcista před jich šibalstvím mohl chrániti, jest velmi potřebné a doporučitelné, též vysoce nutné, aby znal přesně jich povahu, postoje, podoby, zjevy a znaky, neméně pak musí znáti, jak je možno zahnatí a zaklínati, aby mu nabyli na překážku.

Duchy však ovládati a míti nad nimi moc jest dáno Aratronu, který když chce, může též služebné duchy, nebo *Spiritus Familiares* dáti, může též poklady v uhlí a opětně uhlí v poklady přeměňovati, rovněž nejen činiti tyto neviditelnými, nýbrž vše v jediném okamžiku proměnití v kamení.

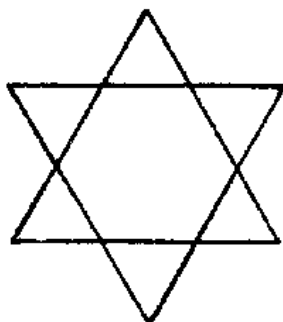
NB. Protož jest nutno věděti, že vzývání služební duchové přichází někdy v podobě draka, medvěda, havrana, neb též velblouda, též někdy dokonce i v podobě lidí, jež jsou u kruhu roztrháni.

Jsou-li to pak saturničtí duchové, způsobují vichr, po způsobu zemětřesení. Jsou-li však Jupiterovští, vyvolávají a způsobují blesky s bouří. Jiní naproti tomu vytvoří opět něco jiného na svůj způsob, kdo pak nezná způsoby duchů, nemůže s nimi vyjítí, neb zmocí se na silné zaklínání. Chraň se tudíž, aby se ti

nevysmáli, neb aby ti neudělali čáru přes rozpočet, jelikož to jest jich úmyslem, když se zjeví, přicházejí též často v podobě silného větru; jak s nimi však máš a můžeš vyjít, chci ti, milý čtenáři, v následujícím říci, jelikož jest nejvýše nutné, abys nepřišel o život a snad i současně o duši; prosím tě tudíž pro Boha, věř mi, že jsem ti v tomto malém a tajném díle neřekl ani slova nadarmo, byl bych sice měl velmi mnoho těch, kteří by mi toto poučení byli velmi draze zaplatili. NB. když bych však neměl starost, že by mohli své vědy zneužít. Jelikož v tom záleží tajemství všech tajemství, já jsem na tento způsob, jehož jsem sám používal, s Boží pomocí mnoho pořídil; jiným však, kteří tvrdili, že rozumí vykopávání pokladu, jsem se vysmál. Pořádný exorcista, jenž věří v Ježíše Krista, pilně ho vzývá a jeho svatým jménem tuto práci vyřizuje, může též přinutit i nejvyššího ďábla, aby ti vše přinesl do rukou, aniž by ti zkřivil jediného vlasu, jelikož jest jisto, jak řekl náš milovaný Spasitel Ježíš, máte-li víru, promluvte k této hoře: zvedni se, ano vírou ve mě můžete i mrtvé vzkřísit a činit všechno to, co činím já, když jen věříte ve mě, a v toho, jenž mne poslal, totiž v Jehovu, stvořitele nebes a země, jelikož On jest pánem nebeských zástupů Sabaoth; proč by nemohl i ďábly v párech hnát?

Pro ochranu vzýváme k tomu: Nejsvětější Trojici, Boha Otce, Boha Syna, a Boha Sv. Ducha.

To nechť řídí trojjediný Bůh Jehova.

Jiným dokladem evokační praxe jest

Herpentilova černá magie.

Úplný titul tohoto dílka zní:

„Vysoce ctihodného Herpentila, kněze Společnosti Ježíše, krátké vysvětlení černé magie, obsahující zaklínání a jména nejmocnějších duchů, vysvětlující veliká tajemství všech tajemství! Salzburg, v roce 1505.“

Z předmluvy vybíráme několik charakteristických vět:

„Že je magie jednou z největších a nejvznešenějších věd, není nikomu neznámo. Toho, kdo tudíž vlastní klíč k této neporovnatelné vědě, nutno přede všemi chváliti a jako nejšťastnějšího přede všemi si vážiti: jelikož vše, cokoliv si přeje, může pomocí této nejhlubší vědy od duchů obdržeti.

A přes to, že jest svět přeplněn mnohými podobnými magickými knihami, jest dokázáno zkušeností, že málokterá z nich má jakousi sílu, a nejsou ke cti svým mistrům a tovaryšům, jelikož věda, zaklínání duchů, není obsažena v mnoha nadutých slovech, nýbrž ve skrytých a pouze duchům, nám však neznámých, slovech atd. (Odtud tedy cizí barbarská slova, jimž již Lucian se tolik posmívá).

„Podobnou knihu, jež hodnotou přesahuje zlato, dávám ti tímto do rukou, jest sice malá, obsahuje však všechna nejtajnější tajemství. Před časem byla sepsána v arabské řeči, já jsem ji však přeložil do latiny a sice tak, že jsem zaklínání ponechal nezměněna, jak zní v arabském originále.

Nediv se však, milý čtenáři, krátkosti této knížečky, jelikož tato jest pravým znakem těchto knížek. Magické umění nechce více míti, jelikož chceš-li k. př. získati pocty a hodnosti, peníze a bohatství, ano všechny vědomosti, opatří ti duchové, jež budeš zaklínati pomocí této knížečky vše a mnohem více atd.

Já sám dozvěděl jsem se všechno toto a mohu tudíž, jakožto zkušený, mluvit o dobru této knížečky a potvrditi to.“

Evokační předpisy této

„Knihy nejmocnějších duchů neb krátkého vysvětlení nadpřirozené černé magie, obsahující zaklínání a jména různých duchů“ jsou tyto:

K magickým zkouškám jest vždy prvním a nejnutnějším počinem narýsování kruhu, jelikož bez něho není nikdo chráněn a jist před zlými duchy, jež v každou dobu slídí za lidským pokolením.

Proto nechť Mistr učiní z panenského papíru kruh v šířce devíti střeviců, na kterém musí býti napsána krví bílé holubice příslušná jména.

2) Nutno míti hůlku řezanou z lískového dřeva, do níž nutno vyřezati příslušná slova a jména.

3) Vyrobu čepici z panenského papíru, vpředu bílou, vzadu však černou, napiš na ni rovněž krví bílé holubice jména a vlastnosti.

4) Mistr musí býti oblečen v dlouhé černé roucho, jež mu sahá až na obuv, přes toto roucho musí míti škapulír, neb přívěsek z panenského papíru vyrobený a psaný krví bílé holubice.

5) Musíš pečeť neb vlastní titul onoho ducha, kterého chceš vyvolati, napsati krví černého havrana na začerněný panenský papír, a zavěsiti na hůlku z lískového dřeva, a připevniti na okraj kruhu.

Všechno vpředu jmenované musí býti vyhledáno a připraveno při novém měsíci a ve středu a v pátek, a v hodinách, jež jsou věnovány těmto planetám, totiž Merkurovi aneb Venuši, jež možno vyhledati v astrologických knihách.

6) Mistr musí býti buďto sám, neb když chce při tom býti více osob, musí býti lichý počet.

7) K tomu se požaduje jisté a osamělé místo; má-li býti věc provedena v domě, musí býti postel postavena proti východu slunce, dveře neb jedno z oken musí býti otevřeny a v domě nesmí býti více osob, než patří k pokusu. Proto jest vždy jistější a lepší, aby byla zkouška provedena pod volným nebem, v lesích, polích a loukách osvobozených od dohledu, sluchu a ruchu lidí; ke každé takové zkoušce patří vykuřovadlo z následujícího.

R.) Sem papaver nigr.

Herb. cicut.

Coriand.

Apii et Cros. et toto v nestejně váze.

8) Pokus má býti proveden ve středu neb v pátek v noci, buď v prvních hodinách noci neb v šesté hodině po západu slunce, za dne musí však býti provedena v těchže hodinách, jež jsou věnovány Merkurovi a Venuši.

9) Mistr nechť před započítím díla dobře uváží, v jaký styk chce s duchy vstoupiti, aby v domě, kde věc má býti provedena, nenastaly pak žádné poruchy neb zmatky. Proto musí mistr býti závažným, statečným a nebojácným mužem, jenž nemá žádné chyby v jazyku neb ve výřečnosti, jelikož citování musí býti vyslovováno důrazně, silným a rozeznatelným hlasem; všichni členové nemluví jediného slova, jelikož pouze Mistr smí se opovážiti, styk vyvolati a s duchy mluvíti.

10) Má-li Mistr přání, jež duchové nechť vyplniti, nechť vezme svou hůlku a dotýká se a tluče s ní na pečetě a přibližuje tyto k ohni neb uhlí, jímž byl učiněn kouř a nechá je pomalu hořeti a oni ho budou ihned poslouchati.

Když bylo toto vše správně a dobře připraveno a upraveno, nechť vstoupí mistr buď sám neb se svými tovaryši do kruhu a při vstupu vyslovuje:

Harim. Karis. Astacas. Enet. Miram. Baal Alisa. Namutei. Arista. Kappi Megrarat. Sagisia. Surathakar.

První citace:

Kníže Amazeroth Alip Hecon Antios ó Haram milas Helotim Amazeroth alget Zorianoso, Tmileck Amias Segir Almetubele Hali merantankap, Acajachzai, Revifianthus Apalkap, Karzmat Apericha Alenzoth Fiustat Alasaff Elgabzai Haram Abolipain Erasin Aresatos Astar Talmasten ó Haram milas Helotim, ó Amazeroth ó Haram milas Helotim, ó Amazeroth Om.

Druhá citace:

Kníže Amazeroth Aritepas Gusiri Hecon. Alip Alperiga Amazeroth Rabet Almetuhele Syrath Aleklar Karim Alderez Altemelmel Cadir measdi Algis Nifar Alichim Kazar Halat (acharmou Zocha) Berasontus Algis Aledar Kirasothus Alchantum joradip Falasi Alasaph Huri Adeuba jasath Astar Barus Amilexamar medu Almuten Alenzod Negimaja, Haram milas Helotim Amazeroth.

Třetí citace:

Kníže Amazeroth Albantum, Alenzod Amazeroth Hecon Alip Amileckamar Alpericha Algir Filastarus Aledar Syrath Algugarum Berumistas Legistus Behamitar Sicla Achamonzocha comir Kuppa Taslarya Aronthas Baracasti Hemla omysyrath, abdilback Annlexaman Alcubel Tharis Algir Alasaff magostar magin, Haram milas Helotim Amazeroth.

Jakmile se zjeví duchové ve viditelné lidské podobě, musí je Mistr osloviti a zeptati se jich, jsou-li to oni, jež jim byli vyvoláni? a potvrdí-li to duch vložení rukou na hůlku, musí ho pozdraviti a upoutati; kníže Amazerotha upoutává však zvlášť následujícím způsobem:

Karim Helotim Latintas. Amazeroth milas Arintha Zabarth Nimas Amka Solikarplos Zarabai.

Jakmile takto promlivil, zeptají se duchové, proč je volal? nato sdělí jim Mistr svůj požadavek, a když ho slíbí splniti, nechá je odejíti. Tohoto zvlášť následujícím způsobem:

VALEDICTIO AMAZEROTH.

Sarmiteras Labyratha Asanta Banta Kalas Tyrantus Karisis Aristai Amazeroth Alias ancetherisatos Hram milas Helotim Arastaton.

NB. Tento postup (s vkládáním rukou na hůlku), může býti prováděn s duchy při žádostech a požadavcích, jež vyžadují k splnění určitého času; pak může býti Mistr jist, že jeho přání bude vyplněno.

CITOVÁNÍ PHISAZEROTHA.

Alip Hecon Anthios, Haram milas Helotim Perifiantum Alasaff, Haram Astar-Ludip Phisazeroth media dosta Arisistatos, Falasi Algir Abdilback megastar. Haginsusta Parit Hemla Patustaba amagerim Kalip Kisolastas Agiastra Alectar Algir Altelmel Alperiga, Haram milas Helotim, Phisazeroth.

CITOVÁNÍ REYMONZPRACKONA.

Megasas gelem alip Hecon Haram milas Helotim Reymonrozackon negiras Halai amith Aresatos gemastas Permasai astar Aluchaz Hacub Salalaga Almetubele alcubel Algir measti Rabol Haguisi Tirchasatus megaolon alasaff algir abolilback mirastatos Alenzod medagasi Reymonzorakon, Haram milas Helotim.

CITOVÁNÍ AMILECKARA.

Hemogit Hecon Alip Haram milas Helotim Amileckar, Fisalmaz, Alenzod Alenbel algir sarmistaros allasat abeliback Gusarasch Heam Diastrasas Dolasai Bedaram Hevic julein megasthar Helibstan, Haram milas Helotim Amileckar.

ZAKLÍNÁNÍ ALENZOZOFFA.

Magabusta Beranada Sarmistaros, Gorisgatba, Helotim Latintas aciton aragiaton Amka jaribai untus gūlgar Kipka Selingarasch albera Labon Gimisias Katharephas Amegiorith miagastos Diadras Ratislar Dalasam, Hagaigia Belzopheion alib Heram milas Helotim, Mirsalckon, Razerackas, Alezozoffantios Guscharas Alenzod algir Rabet Almetubele abdilpack mirastatas alasaff algir megastar Joradip Falusi Zorionoso Alvet Kapkar Imar abdilbaim Erasin Fiaseax

*albirastas refiviantus Berapky Kagop Haram abdilbaim Erast Zakorin arestas
Tamachen Haram milas Helotim.*

UPOUTÁNÍ DUCHŮ.

*Hrim Kesit amogar Baal mamutai arista Kapi Segirit Berapathus Cosastus
mego Supat almargim Rargastaton.*

ODCHOD DUCHŮ

*Dedarit Labiratha asanta banta meles Kelas Hemostar aenat astaros Bedarit
Eneth Ehmisistas almiranthus Jorakar. Karisastaros alim mirum anasterisatos
Haram milas Helotim, Haram milas Helotim.*

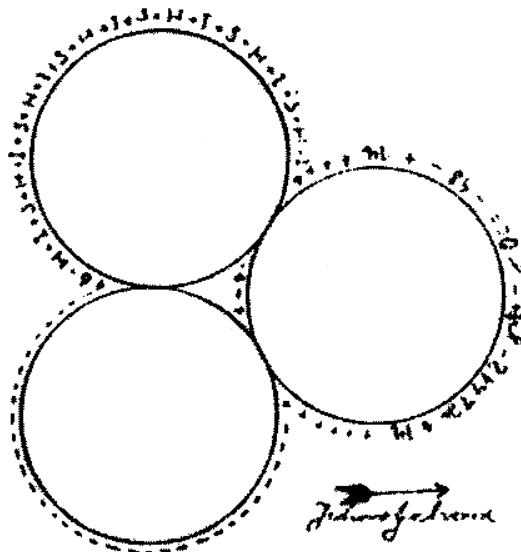
Když Mistr se svými tovaryši vystupuje z kruhu, vyslovuje následující:

*Begariston alengib Harim Beakim Hingultas mesar Kayrap Permagostus
aganton Badanky Graaim Bemtastoras ergiutj.*

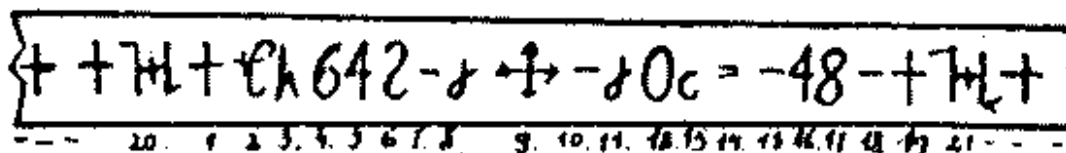
Taková byla esence starých magických rituálů. Moderní démonolog Josef Dürr ve svém díle „*Experimental-Dämonologie. Vollständige Anleitung zum Zitieren von Dämonen*“, nepřináší ničeho nového. Podává celkem 5 pokusů prostředky velmi primitivními, jež zcela odpovídají primitivnosti jejich evokačních zjevů.

1.POKUS.

Opatříme si tři kruhy ze sudů tak veliké, aby se do nich vešel člověk, dále větévku z lískového kořene, silnou 1 cm, vidličnatou, dlouhou asi 25 cm, kus nové nebo svěcené křídý. Dbáme, aby při práci měsíc byl v úplňku.

První kruh popíšeme dle charakterů uvedených na obrázci.

Křídou uděláme znamení kříže, pak následují značky 2-8 a pečeť č.9, dále značky č.10-18 a konečně kříž č.19. Před počátečním a konečným křížem následují vždy pečeti č.20 a 21. Prázdná pole vyplní kříže tak, aby první počal po pečetě č.21 a poslední navazoval na pečeť č.20. Další dva kruhy se křídou popíší značkami:

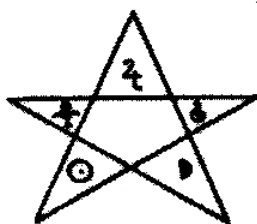
I U S J H S.

Asi 3 až 5 minut před půlnocí položí se kruhy ve tvaru trojúhelníku na křížovátku. Nejpřednější kruh musí ukazovati k jihovýchodu. Těsně před udeřením dvanácté hodiny postaví se experimentátor v předním kruhu doprostřed, drží proutek za oba konce, aby jeho špička byla rovnoběžná s pečetí č.9. Vyčkav posledního úderu hodin počne evokaci: „*Při Adonaji, nejmocnější síle Universa, zaklínám tě ... (jméno ducha), ihned se zjev. Zaklínám tě silou Adonaje, poručím ti při své krvi, ihned se zjev!*“ Objeví-li se fantom, netřeba se báti; vyzve se, aby mluvil. Nikdy nesmí operatér učiniti se zjevem

pakt aneb smlouvy. Musí vládnouti a nikoliv býti ovládnut. Démon se někdy zjeví až při třetím volání. Důležité je propuštění démona, i kdyby se nezjevil. Velmi silná je formule: „*Adonai je silnější všech bytostí, při Jeho jménu odejděte ode mne zlé moci!*“ Obvyklá propouštěcí formule je: „*N ... děkuji ti za ochotu a prosím tě, aby jsi se vrátil do své říše. Zaklínám tě, Astaroth, při síle Adonaje, opusť mne a mé okolí a zjev se, až tě znovu zavolám!*“ Po tomto propuštění může operatér vystoupiti z kruhu.

2. POKUS.

Opatříme si silný pergamenový papír velikosti asi 1.40 čtv. metru, kuřidlo ze směsi dřevě bezu, listů šalvěje a zmagnetisujeme je, je dobře přidati kadidla, myrrhy, aloe, levandule, nebo kapky zvířecí (kotě, králík) krve. Zvířecí krevi nakreslíme na pergamen liniemi silnými 1 cm tento obrazec:

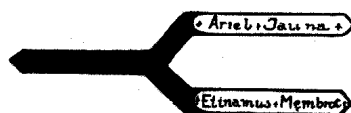

Střed pentagramu musí býti tak velký, aby v něm mohl operatér státi. Pergamen připneme na podlahu, v přírodě zatížíme. Jeho přední špiče musí býti obrácena k jihovýchodu, před ni postavíme kuřidlo a hnědým uhlím, do něhož házíme vůni. při začátku evokace badatel napřáhne ruce se zahnutými prsty dolů a počne citaci: „*N ... , prosím tě, zjev se, zaklínám tě při své krvi, N ... , zjev se. Při všemocných silách Universa, při moci a síle Adonaje, zjev se ihned!*“

Fenomény jsou rozličné, jejich propuštění je stejné jako v prvním pokusu. Je dobře užiti červeného světla a kuřidel materialisačních.

3. POKUS. VYVOLÁVÁNÍ DLE KLAVIKULÍ.

Nástroje: Kuřidlo z kadidla, myrrhy, listů šalvěje, levandule, jalovčinky, prut lísky, krevel, magnetovec, velký kus pergamenu. V pátek za přibývajícího měsíce večer vyhledáme si lískový prut, který v sobotu ráno při východu slunce uřízneme a konce vidliček zašpičatíme. pak potřeeme prut rozžhaveným magnetovcem, při čemž říkáme: „*Při moci velkého Adonaje, Elohim, Ariel a Jehovy poroučím ti, abys mi přitáhl všechny bytosti a hmoty. Poroučím ti při své krvi dle mé vůle přitahovati a odmršťovati. Ve jménu Adonai, Elohi, Ariel a Jehova. Amen.*“ Vidličky se oříznou a na ně se napíše krevi obětovaného zvířete

tato jména: „*Ariel, Jauna, Etinamus, Membrot.*“ Potom na pergamen nejdříve tužkou naskizujeme kresbu dle obrazu. Vnitřní trojúhelník musí míti strany 95 cm dlouhé, linie široké asi 1 cm. Bod a je stanovištěm, body b označují postavení svíček, bod c postavení kuřidla. Body d značí postavení dvou pomocníků.

„Adonai je tisíckrát silnější než ty. Tvoje moc je zlomena Ježíšem Kristem.“ Zjevy jsou velmi jasné.

Další pokusy týkají se magického zrcadla a primitivního pokusu s Cannabis indicou.

Z předpisů těchto neučiníme si o moderním okultismu příliš dobrého názoru. Mimo primitivnosti věky tradované,aráží přímo nízkost smýšlení, které nedovede použití magie k ničemu jinému, než k přitahování rozmanitých strašidel, takže mezi kvalitou moderního magika dle německého vzoru a mozkiem internovaného šilence není rozdíl. ukážeme v dalším, že dovede-li se praktický magik odpoutati od nočních šílenství primitivů civilisovaných i necivilisovaných a obnoví magii, jako vědu starých velekněží a mudrců, může dojíti k výsledkům tak kladným a zářivým, že při nich hasne nejen skutečnost všedního života, ale i přísliby legend a tradic.

Charakterisovali jsme několika příklady tradici evropskou, zmíníme se ještě několika slovy o evokaci národů asijských, jejíž znaky nám dobře sděluje evokace anamitská, kterou popisuje JULES RÉGNAULT ve díle „*Sorcelleries chez les Anamites*“.

Kouzelníci u Anamitů, zároveň lékaři a právníci svého kmene, vykonávají i nyní v odlehlých horských krajích evokace. Za noci s ubývající lunou, pokud možno větrných, postaví na osamělém kopci hranici dříví nasbíraného v předchozím přibývání luny. Přimísí složitou směs bylin a kořenů, lehce pokropí posvátnou léčivou vodou a za zpěvu rituálních písní hranici zapálí. Kněz se s rozpaženými rukama sklání nad výpary. Kouřem, jenž je velmi aromatický a připomíná hořící jalovec a cypřiš, prý ssaje dech svého boha. Pak koná se náboženský tanec, jehož zvláštností jsou krouživé pohyby v dřepu. Po tanci kněz usedá na zem a k němu se přibližují věřící pomalu, uctivě a plouživě jako při pronásledování zvěře v nízkém porostu. Po vytvoření magického kruhu položí nejstarší náčelník kmene své dlaně na ramena kněze a vyzve jej, aby jim dal zprávu o svých viděních a vůli bohů. Kněz vypravuje unaveným, avšak pevným hlasem. RÉGNAULT poznamenává, že přesnost popisu je úžasná: „Jako naši žáci na lékařské fakultě, kteří musí započítati s popisem pacienta podle přesných předpisů, tak popisuje kněz jak a který bůh a jaké zevní podoby se mu objevil. Popisuje jeho hlas a tvář, zda byla vlídná či nikoliv, zda ustaraná nebo veselá, omládlá proti minulým zjevením a sděluje jeho slova. Zajímavé je, že nejednou se kněz zastaví v řeči a užívá výrazu „ne, tak toho neřekl, bylo to jinak“. Po skončení tohoto sdělení vůle a přání bohů-ochránců a po výkladu nebo dotazech stařešiny, provádí tento náčelník nad knězem uklidňující magnetické tahy, jež jsou podobny magnetisování dle čínského způsobu. Pak se věřící, stejným způsobem jak přišli, vzdalují od oltáře. Kruh jejich se rozšiřuje a rozptyluje, za naprostého ticha, jež nesmí porušiti ani prasklá větévka. Kněz leží chvíli na kolenou před oltářem a zcela sám sestupuje, nikým neprovázen a nerušen do údolí, do své chatrče, kde nesmí býti rušen ani druhý den. Pak teprve svolává věřící k pobožnosti, zasedání soudu neb k léčení, při kterém je třeba jeho vědění.

O vlastnostech lidské psychy

Magie a theurgie svými metodami uvádí člověka do psychického stavu, který možno nazvat nenormálním, aniž bychom tomuto slovu dodávali příchutě snižující.

Evokace magická jest možna jen za zvláštních okolností určité lucidity, evokace theurgická jest možna jen po dlouhotrvajícím cvičení, jež vrcholí - mluveno řečí okultistů - ve vědomé extasi. Tato umožňuje vnímání skutečností tak jemných, že jsou nedosažitelné vědomí a psychickým schopnostem člověka, žijícího normálním způsobem všedního dne. Bylo by omylem domnívat se, že oněmi normálními pochody je duševní život člověka vyčerpán, a vše, co se nedá srovnati s kvalitami „praktického“ muže, zařazovati do stavů charakterisujících duševní nemoc. Této chyby se dopouštějí všichni badatelé, kteří každou magickou nebo spiritualistickou činnost považují za vpád šílenství do mozku lidského. Tento názor je však omluvitelný, neboť nutno uznati, že materiál, jenž se badateli z kruhů okultistů nabízí, většinou je duševně podnormální a osobnosti nadnormálních duševních schopností, které vytváří opravdová moudrost hermetické magie a dle kterých by se mělo na povahu magie a theurgie souditi, jsou neobyčejně vzácné. S tohoto hlediska možno pochopiti stanovisko odmítající parapsychologii jako samostatnou vědu, neboť úkazy, které se pokouší studovati a klasifikovati, náležejí vlastně psychiatrii. Avšak hledisko toto neodpovídá skutečnosti. Je-li normální duševní život středem klasifikace, jest jeho podnormální stav nemocí studovanou psychiatrii, avšak těmito dvěma třídami není logicky třídění vyčerpáno. Mimo podnormálnost a normálnost existuje celá řada jevů a stavů, které náležejí nadnormálnímu, a tyto jevy a stavy jsou projevem zvýšeného duševního zdraví a jedině jimi se zabývá magie a theurgie. Není vinou těchto oborů, že moderní vývoj šel mimo ně, a že si věda, dotýkajíc se jevů tak zvaně okultních, všimá pouze stavů psychiatrických. Již magie učila, že stavy transu, mediumismu a posedlosti jsou projevy osob nemocných a že v nich není ničeho, co by patřilo do oboru magického nebo theurgického.

Rituály evokační, jichž esenci jsme výše podali, a které tvoří materiál pro dosavadní studium okultismu, nutno se stanoviska magické nauky chápati skepticky a nikomu je nedoporučovati. Všechny stavy, jimiž se chlubí moderní okultisté, spiritisté a mystikové, objevují se také u duševně nemocných a současná psychologie i psychiatrie je velmi snadno vysvětluje. Nevylučujeme možnosti, že duševní nenormalita v okultismu je třeba jiné podstaty než u duševně nemocných, avšak s kritického hlediska nelze mezi stavy

okultistickými a klinickými nalézti dělidla, mimo snad to, že u šilenců běží o abnormalitu stálou, kdežto u okultisty přechodnou.

Tato kniha chce vyloučiti z magie všechno abnormální a pokouší se dáti bezpečnou cestu příštím badatelům v této zlehčené nauce. První podmínkou kritického badatele je znalost psychofysiologie, aby nebyl zdržován omylem, smyslovými klamy aneb pathologií vnímání.

Chceme-li si učiniti názor o smyslových klamech a patologických stavech, jimž se neubránili ani největší mistři magie, musíme nejdříve uvažovati o chorobách, které tyto stavy vyvolávají, tím spíše, že nejeden z autorů, a právě z těch, kteří vzbudili svými spisy nejvíce nadšení, jest jejich obětí.

Profesor Dr. ASCHOFF praví : „*Nemoc je ohrožením, zdraví pak obranou biologické existence*“. Život sám však je daleko hlubší. Známe choroby, které podstatně zasahují do života lidského a stávají se jeho osudem. Kdo by neznal duševního neklidu, jenž předchází pouhé chřipce! A právě první příznaky choroby mění člověka v jeho citech, povaze i osobnosti. A této okolnosti musí si všimati noetika. Choroba nebo nenormální stav těla či duše pozměňuje podstatu lidského vnímání, které se váže na jednoduchý pocit vlastního bytování.

Magik je pánem své vůle, charakteru, tedy musí zvládnouti i pocit své vlastní existence. Je-li tento pocit zmaten jeho psychofysiologickou soustavou, nelze mluvit vůbec o magikovi. První podmínkou, aby magik mohl libovolně usměřňovati své uvědomění aneb pocity, z nichž tryská jeho síla, je požadavek naprostého zdraví.

Druhou podmínkou je prozkum normálního aneb porušeného vědomí. Jedině tak lze pochopiti vědomí nadnormální a vyrovnané.

Má-li magický fenomén popisovaný experimentátorem býti vědecky směrodatný a nemá-li jeho vadný popis pozorování konaných během pokusu klamati a případně klamem uhranouti celé generace, pak je naprosto třeba, aby byla splněna podmínka theurgie, že pokusy i na počátku vývoje musí býti prováděny za plného vědomí.

Jaké jsou poruchy vědomí?

Tuto otázku nutno si vymeziti pozitivně vědecky psychologii, která z jednotlivých poruch dochází k jasné definici a teorii vědomí neporušeného. Introspekce nestačí provésti důkladnou analysu tohoto problému. Je zapotřebí odborných znalostí klinických badatelů, neboť tito studující osoby stížené poruchou vědomí a funkce mozku, jakož i nervové soustavy mohou dojíti snáze k vymezení pojmu vědomí. Psychologové nemohou ovládati suveréně anatomii a fyziologii ústřední nervové soustavy a proto doposud vyznívají dosti neuspokojivě. Chceme-li tedy pozorovati jevy z oboru magie, musíme svoje zkoumání založiti na fyziologické koncepci a na podkladu somatologickém.

I s hlediska theurgického je tato cesta nutna, neboť zdar každé magické i theurgické operace závisí vždy a všude od zdraví operátérova a od zdravého pochodu jeho mozku. Nelze zapomínati, že koncentrace, klid, magické fenomény a vše co s nimi souvisí, tak jako i ta nejnepatrnější myšlenka, může vzniknouti jen za pomoci mozku a nervů. Jak by tedy bylo možno bez studia mozku a nervů analysovati tak složitá psychická dění, jako jsou magické operace?

Tak jako řidič motorového vozidla musí znáti jeho složení, podobně i badatel v magii musí znáti složení ústrojí, kterými svoji operaci provádí.

Bude výbojem české hermetické školy, vnese-li do mnohomluvného davu povýšených zasvěcenců jasně vědecké pojmy, neboť jen tak bude moci vysloviti o magických jevech objektivní soud.

První podmínkou existence magovy a všeho co souvisí s magií je vědomí. Každá nauka, jež v bezvědomí vidí vrchol magické práce je falešná. Bezvědomí je nejnižší bod poruchy vědomí a tím i života. Organismus v tomto stavu projevuje pouze akci srdeční a snad nějaké pohyby končetin a svalů mimických. Magie je vyšší prožívání života a poněvadž život je vázán na vědomí, musí badatel v magii míti k dispozici nejen vědomí normální, nýbrž vědomí ještě nadnormální.

Zdálo by se, že pojem bezvědomí bude každému jasným, jakmile si stanoví pojem vědomí, jehož ztrátou bezvědomí je. Avšak ve skutečnosti má se tomu jinak. Obtíž zjištění pojmu vědomí záleží v tom, že při tomto myšlenkovém pochodu vědomí je závislé na sobě samém.

WUNDT ve svém díle „*Grudzüge der physiologischen Psychologie*“ praví: „*Všechny pokusy o definici bezvědomí vedou buď k tautologickým opisům nebo k určování činností ve vědomí pozorovaných, které již proto nejsou vědomím, protože toto pouze předpokládají.*“

WUNDT předstihl řadu jiných psychologů, kterým se nedostalo toho štěstí, aby byli vyškoleni v somatologii nervové soustavy. Vždyť filosofický psycholog KIRCHER, jenž však nebyl fyziologem duše, ve svém díle „*Wörterbuch der philosophischen Grundbegriffe*“, definuje vědomí těmito slovy: „*Vědomí znamená vůbec bdělý stav ducha, v němž se nalézají všechny druhy pocitů, představ, city a snahy*“. K této definici poznamená již logika, že „*bdělý stav*“ a „*vědomí*“ jsou tautologie.

Filosofové a duchovědci snažili se žáka nebo čtenáře uspokojiti na první ráz. Moderní pokusná věda nečiní si těchto nároků a skromně řekne: „*Nevím, nemůžeme zjistiti nebo definovati*“. Vzorem této vědecké poctivosti je právě WUNDT.

Musíme proto učiniti závěr, že nevíme co vědomí jest; vědomí však každému je velmi jasnou představou, i když definice snadná není.

WUNDT opisuje definici; vyhýbá se obvyklé mluvě, když praví: „*Přece jen možno říci, že s pojmem vědomí souvisí nevyhnutelné vnímání pocitů smyslových, správně specifických podráždění nervů smyslových a sprádaní jejich představy, dále však také vystupování a mizení představ reprodukováných.*“

Čteme-li tato slova mistra psychofysiologie, zdá se nám, že snad WUNDT byl magikem. Jeho vystižení je určeno právě pro studium magických jevů, neboť vykládá, jak vnímáme dekoncentraci ve stavu před magickou vospělostí, aneb před evokací, které koncentraci předesíláme. Líčí, jak reagujeme a jak ve vědomí kondensujeme účinek specifických podráždění nervů zrakových (při použití zrcadla, planetárních barevných světel), taktéž specifických podráždění nervů olfaktorických při účinku pomocných magických drog a popisuje, jak představy vědomě navozené ve vědomí pozorujeme při jejich vzniku a mizení. Hovoří o představách reprodukováných, jimiž konečně jsou evokační slova, modlitba, rituální posmý slovní a podobné.

Důležité je vědět, zda každý z experimentátorů moderních, zažívá všechny tyto průvodní fáze a spoluzjevy vědomí. Každý musí při pokusu zjistit na sobě samém, zda můžeme ku příkladu vědomím kontrolovat představy reprodukované. Jsou psychoneurotické stavy, v nichž dochází k opakování i sebedelších zaklínacích formulí a přece jen vědomí zůstává zastřeno. V tomto případě ovšem o magii mluvit nemůžeme. Existují stavy, v nichž nedochází ke vnímání všech specifických nervů smyslových, jako jsou anosmie, daltonismus, zúžení zorného pole. První a třetí jev se vyskytuje u hysteriků, druhý však u osob většinou jinak normálních. Avšak jak tomu je v magickém pokusu, i když by byl proveden s veškerou kontrolou?

Nereaguje-li daltonik na některá světla, je-li jeho oční retina necitlivou k některým barvám o určitém počtu vln, jak možno mluvit s hlediska skutečné magie o tom, že ta či ona planetární barva ve světle oratoře vzbudila fenomény? Jak možno spoléhat, že výpověď hysterika, byť sebe přesvědčivěji psal nebo mluvil o svých evokacích, vyvěrá z dokonalého vědomí? Pouze ve vědomí se odehrává magikův svět. Jest možno věřit každému, kdo se za magika vydává - lhavost jeho ovšem vylučující - že popisuje tento magický svět nezkresleně?

Právě tento důvod nutil autora, aby vyžadoval od žáků praktické magie, aby dobrý stav své nervové soustavy si dali lékařsky ověřit. Je samozřejmo, že tento požadavek nebyl chápán od žáků mysticky zaujatých a proto předpojatých proti každé exaktní práci. Přece však požadavek vědecké kontroly správné funkce vědomí operujícího magika je a bude základem, na kterém teprve budoucnost vybuduje magii oproštěnou od klamů a zmatků lidových pověr a od předpojatosti a nekritičnosti publika okultních kroužků, více méně hysterického.

Jak psycholog učí, ve vědomí neexistují jednotlivé smyslové pocity. Vědomí podržuje z nich pouze představy, k nimž člověk dospívá syntésou jednotlivých pocitů. Na příklad představa osoby, kterou známe, je složena z představy zrakové a sluchové. Známe-li podobu a hlas této osoby, dovedeme si ji představit a poznati ji. Pravá syntésa pocitů vyžaduje vědomí, a to nezastřené, normálního. Avšak syntésa pocitů ve vědomí nenastává vždy ve stejné kvantitě a kvalitě. Často dochází k poruchám uvědomovacího procesu, což se děje zvláště v magii pod vlivem rozmanitých drog, operuje-li s nimi jedinec s labilní nervovou soustavou. K určení takovéto osobnosti nám může dopomoci astrologie, dle které běží vždy o člověka s poškozeným zvířetníkovým znamením Blíženci a Pannou. Každé poškození Venuše a Slunce a tím i Býka, Lva a Vah vyvolává podle CARTERA („*Astropsychologisches Lexikon*“) afektaci. Tento komplex se vyskytuje poměrně velmi často a proto nelze zaručit, že experimentující, zvláště není-li dostatečně psychologicky připraven, nepodlehne dissociaci syntésy obsahu vědomí. Aromatické drogy často působí klaudikaci (vynechání funkce) některých druhů paměti. Literatura nás dostatečně poučuje o případech, kdy nastala klaudikace některých zrakových představ a zrakové paměti. Jsou známy však i případy, kdy nastala dissociace vnímání času a experimentátor, jenž bez koncentračních příprav začal s vyššími magickými pokusy, nedovedl správně rozlišit, co viděl v období pěti minut, a tvrdil učiteli s ním experimentujícímu neustále pravý opak. Tato reakce nastala vždy při určitých drogách. Je tedy specifickou.

Nebylo by třeba vypisovati omyly a téměř pathologické zjevy, kdyby nebylo nutno neustále osvětlovati řadu nesouhlasících údajů moderních aneb až příliš lidových magiků.

Bylo by zbytečno nutiti čtenáře této monografie, aby se zabýval těmito úvahami, kdyby nám neběželo o zvědečtění magie a očistu „okultní“ literatury, jež se téměř docela vyvíjí pod vlivem chyb vědomí. Musíme si tedy počínati kriticky a tato kritika musí býti řízena určitými normami, z nichž nejdůležitější jsou zákony zdravého vědomí. Prakticky dosah této metody je okamžitý. Vždy běží o ochranu žáka, aby nebyl stížen sebeklamem, ale také pokročilého, aby nebyl vydán na pospas omylům, kterým byly dosud vydány celé generace, aniž by se jim dovedly brániti. I zkušený experimentátor musí se neustále zdokonalovati ve svém umění.

Proto je nutno studovati vědomí, zdravé i zastřené, současně synthetisující představy, s případnými zvláštními klaudikacemi.

Fysiologie ví již dávno, že většina představ týká se stavu našeho těla a právě tento soud umožňuje při magických pokusech kontrolovati vlastní funkce vědomí. Nutno sledovati, zda naše vědomí správně odreagovává jednotlivé funkce smyslových nervů. Musíme si býti však vědomi, že nervy mohou správně vnímati teplo, světlo, bolest, zlo, ale vědomí tyto vjemy nemusí správně reprodukovati aneb na jejich reakci záviseti. Vědomí je hlavním činitelem v magii a proto badatel se musí starati o jeho zdraví.

Možno zde citovati SAHLIHO: *„Je-li vědomí stav, ve kterém mozek vnímá pocity a sprádá je v představy, při čemž dřívější představy reprodukuje, pak je bezvědomí bezpochyby onen stav mozkový, ve kterém pocity smyslové nejsou vnímány, ve kterém nevznikají představy ani nejsou reprodukovány, kdy tedy činnost ústředního nervstva se omezuje na pouhou regulaci pohybů srdečních a plicních, takže život má svůj základ jen snad v práci některých nižších úrovní nervových“*. Psycholog snad by nazval tuto dedukci ukvapenou. Avšak fysiolog nazve ji samozřejmou, opíraje se o fysiologii mozku. Poněvadž popsané associační operace závislé na vědomí se odehrávají v mozku, je vědomí jedním z fysiologických stavů mozkových.

Pro magickou praxi je důležité si uvědomiti, že bezvědomí je pouze kvantitativním stupněm porušeného vědomí. Kontrola magického výkonu vyžaduje somatologické theorie, bez které nelze správně usuzovati. Není ovšem vždy snadné spojití moderní theorie s životní praxí, zvláště vzpomeneme-li výroku RAYMONDOVA, že *„mozek je hieroglyfickou knihou psanou sedmi jazyky a sedmi pečetěmi uzavřenou“*. Tak ku příkladu v jevech náměsícnictví, které se řadí ke stavům, v nichž nemocný zcela pohřešuje vědomí, kriteriem tohoto stavu je fenomen, že člověk procitnuvší neví, co v záchvatu dělal. Neurologové praví, že mu chybělo vědomí. Je však jasné, že nemocný zcela určitě vnímá pocity, jež mu poskytují alespoň některé smysly, neboť náměsíčný vykonává značně namáhavé cesty, vyhýbá se i při zavřených očích překážkám a v některých případech vykonává i velmi složité úkony. Jsou známy případy, kdy náměsíčný cestuje, platí dráhu, útratu a přece, když procitne z automatismu, neví, co činil. Zde je klinická věda bezmocna. K vysvětlení je třeba psychologa znalého okultismu, neboť náměsícnictví je stav, který druhově souvisí s luciditou. Jasnovidnost je projevem neznámého dosud orgánu, aneb

funkce nervové soustavy dosud nedosti prostudované, ale existuje a tuto její existenci nikdo z vážných badatelů nemůže popřít. Zde opět může pomoci astrologie, která prokazuje, že jak náměsíčnictví tak i lucidita má v horoskopu nemocného stejné příznaky.

Je tedy jasno, že zastření vědomí nevyklučuje činnost. Tato věta je důležitá pro noetickou kritiku všech chyb a omylů, jež se vloudily a jsou tradovány v souhrnu magického vědění.

Kde je důkaz, že experimentující magik není ve stavu obdobném některým jevům somnambulního automatismu? Mnohé magické stavy řadí se vedle takových, jež jsou známy při somnambulismu, automatismech, malé epilepsii. A proto nutno připustit i zdánlivě bizarní okolnost, že magik se může mýlit při dostavivším se automatismu ve své práci.

V magii je na místě naprostá kritičnost a opatrnost, více než v jiných oborech lidského poznání, poněvadž v magické praxi běží o materiál lidský a zcela neprozkoumaný fyzikálně-chemický. Obé je dosud záhadou. Nevíme, jak působí jednotlivé drogy aneb různé druhy magických zrcadel na různé typy lidských organismů. Je známo, že vyvolávají zjevy tak zvané magické, ale nevíme, nejsou-li způsobeny poruchou vědomí, ať již individuálního či kolektivního. V obřadní magii běží však téměř vždy o prostředky, jež ovlivňují vůli magikovu, která ovšem je zase odvislá v první řadě od obsahu vědomí. Badatel v magii vždy musí si uchováti přísnou nedůvěru k tradovanému. Nikdo nepodává záruky, že odchýlné popisy evokací aneb magické fenomény při nich intervenující nejsou způsobeny jen a jen poruchou vědomí následkem účinku drogy, zrcadla nebo rituálu na nervově labilního operátora, jenž se od průměrného, to jest duševně zdravého magika liší tím, že reaguje abnormálně na prostředky praxe, které normálně nezpůsobují poruch. Tím lze si vysvětlit naprostý zmatek v angelologii, démonologii a magii evokační, neboť vše, co z těchto oborů víme, je budováno na údajích badatelů, jichž duševní zdraví nelze kritisovati a stanoviti.

RAYMOND referuje (*Archiv kliniky nemocí nervových* I. str. 592), že pomocí zrcadlové hypnosy přiměl nemocného, aby se upamatoval na vypadlý řetěz představ z doby automatismu. Avšak podobný proces lze provést pomocí pouhé psychoanalýzy a zkušený badatel vždy může u svého žáka vyvolat jasnou představu o tom, co spolu pozorovali a o čem se při epikrisi pokusu nemohli dohodnouti.

Každý, kdo chce úspěšně pracovat v magii evokační, musí bezpodmínečně dáti si vyšetřiti lékařem a psychologem svůj organismus a stav jeho ústředního nervového ústrojí a pak svou práci klasifikovat poruchy vědomí stanovené psychiatrií.

Nutno si však připamatovati, že v magické praxi se až na vzácné případy nesetkáváme se stavy intenzivními, to jest s bezvědomím.

GOWERS a EMMINGHAUS ve svých dílech „*Vorlesungen über die Diagnostik der Gehirnkrankheiten*“ (překlad Momsenův) a „*Allgemeine Psychopathologie*“ praví, že poruchy bezvědomí lze rozříditi na dvě velké skupiny: 1. na náhle vznikající a 2. na pomalu vznikající. Avšak pro magickou praxi vhodnější je třídění dle intensity. MERCIER ve svém velkém díle „*The brain*“ stanoví tyto třídy:

1) *Koma*. U starých autorů znamenalo stav, z něhož lze se probuditi jen po velkém úsilí, u nových pak stav opačný. U magika se může tento stav objeviti, když neopatrně a proti magickému zákonu operuje s osobami chorobně reagujícími na dojmy smyslové, kuřidla a upadajícími proto do mdlob nebezpečných zdraví i životu. Hypnotiséri podobné stavy působili velmi často. Badatel v magii se musí varovati spolupráce s osobami náchylnými k srdečním chorobám a křečím, aneb přetrpěvším i v útlém mládí božec.

2) *Somnolence*. Není-li známek poruch tělesných jako při komě, mluví se o somnolenci. Může býti několikerého typu. Ku příkladu před stavem nazývaným lethargie (vznikajícím jinak než lethargie při hypnose nebo autohypnose, třeba joginské) je sopor (dle starých autorů „carus“).

3) *Katalepsie*. Tento stav je důležitý v praktické magii, poněvadž vzniká stejně snadno jako koma. BARTH praví, že je stavem neobyčejně záhadným. Příčina její není dosud známa, mnohdy se dostavuje bez zjevné pohnutky. Jindy se dostavuje záchvat katalepsie po duševním afektu, jindy opět v afektu samém. V minulosti se objevovala katalepsie masová, někdy přímo epidemicky. Katalepsie se může dostaviti v průběhu různých nemocí, ku příkladu při zánětu plic, tyfu, rheumatismu kloubovém, hlístech, nejčastěji ovšem při hysterii. Nad to ji může snadno vyvolati každý okultista zabývající se hypnosou, autohypnosou, mystickými cvičeními, jogem. Taková okultními metodami vyvolaná katalepsie může dle CHARCOTA i BERNHEIMA se změnit v zdravotně nebezpečnou lethargii, ba dokonce i v koma. Mimo těchto stavů je skupina zjevů vedoucích k nehodám v evokační praxi, které však nemají společného jména, avšak náleží do oboru psychoneuros. Stavy tyto jsou definovány jako „příbuzné s bezvědomím, jež jsou příznakem jistého patologického stavu v ústředním nervstvu“. Nové lékařství se domnívá, že běží o patologické stavy vyplývající z typu osobnosti. Badatel v magii musí tyto typy znáti, a sezná-li obdobnost jejich u sebe neb jiných, varovati se evokací. Pouze po změně životosprávy a konstituce přísným koncentračním tréninkem může se odvážiti středního stupně evokací, zatím co zdravý badatel může k evokacím přistoupiti po několika týdnech základních cvičení.

Nejdůležitější z těchto stavů je extasis. Psychiatři praví, že není bezvědomím, nýbrž že člověk touto chorobou postižený bez hnutí leží, stojí neb sedí, jeho dýchání vykazuje malé exkurse hrudního koše, jeho tep je stěží hmatatelný, avšak mysl pracuje intensivně a je pohlcena myšlenkou, většinou nábožensky zabarvenou. Nebezpečí je veliké, neboť neurolabilní žáci magie upadají velmi snadno a často do slabších nebo silnějších záchvatů extase. Také hysterici (pamatujme, že hysterie je stejně častá u mužů jako u žen, ale u mužů s hrozivějšími příznaky) upadají do extase při evokačních rituálech a slovní inkantaci. Mezi horlivými žáky magie nalézáme vždy dosti osob, které při poněkud jen temperamentním přednesu lekce upadají do extatického stavu, ze kterého se teprve po delší době na čerstvém vzduchu zotavují, vždy však si z pokusných lekcí odnášejí tělesnou slabost, mdlost a bolení hlavy pro několik dní.

Poněvadž v magické praxi velmi často se místo normálního vnímání dostavuje iluze a halucinace nutno si uvědomiti i jednotlivé *psychosy*, s nimiž se může učitel u žáků setkati nejčastěji na počátku výuky, k nimž se mohou

přidružení i schizofrenie a trvalé halucinace, byť ve stadiu plného rozvoje, *psychoneurosy*, jež jsou velmi hojné a konečně jiné poruchy vědomí, druhotně vznikající z jiných nemocí.

Bez ohledu na značně se různící systematiku těchto nemocí (BLEULER, BUMKE, PILTZ, PERRON, LADORÉ, KOMITUCHO) podáme jejich přehled tak, jak je vhodný pro náš účel:

DEMENTIA PARALYTICA, známější pod jménem progresivní paralýza. Od roku 1906 víme, že je působena spirochaetou pallidou, dnes zvanou *Treponema*, původcem příjice. Vzniká nejčastěji mezi 30-35 rokem, průměrně 5-20 let po syfilitické infekci. Do 5 let po infekci je vzácná, avšak někdy propuká i 30 let po nákaze. Vznik její mohou podporovati výstřednosti mravní, úrazy hlavy, napjatá činnost duševní a dědičné zatížení. Začíná nápadně, většinou úkazy rázu neurasthenického nebo hypochondrického, nespavostí, bolestmi hlavy, nechutenstvím, zapomnětlivostí a snadnou únavností. Základním znakem však je postupný úbytek vloh a duševních schopností. Mění se také povaha a charakter, vždy k horšímu. Nálady stávají se kolísavými, v pozdějších dobách choroby ustalují se ve slavomamu, velikášství, extatických stavech. V kroužcích zabývajících se magií objevují se takové typy dosti často. Udivují okolí řečmi o zdařilých pokusech, fascinují originelními názory, diametrálně se lišícími od platných ve vědecké magii. Mají vždy okruh ctitelů, které je zbytečno varovati. Bude-li kdo studovati dějiny magie se stanoviska psychiatrie, pozná, že ne jeden autor odlišující se nápadně od magika-badatele, trpěl onou chorobou příjicného původu. Psychiatrická škola BUMKEOVA třídí formy paralytické demence dle příznaků psychických:

1) *Tvar dementní* se dle prof. TAUSIGA projevuje tak, že za rostoucí apathie nemocný velmi zvolna slábne na těle i na duchu. V magických kroužcích objevují se nemocní tohoto druhu dosti často.

2) *Tvar exaltační*, vlastně nejdůležitější v oblasti magické. V průběhu nemoci převládá expansivní nálada se slavomamem a s psychomotorickou excitací. V kruzích zájemců o okultismus jsou případy této choroby neobyčejně hojné. Nemocní jsou největšími nepřáteli vědecké pravdy v magii. Expansivní nálada nesnáší odporu v názorech a jejich slavomam vázaný na tuto náladu nenávidí každou, byť zdánlivou rivalitu. Jsou-li dostatečně společensky vychovaní, dovedou tyto vlastnosti zakrýti, avšak počínají si tím lstivěji a obratněji; poněvadž se přidružuje k těmto náladám i rozklad mravního vědomí, dovedou přímo virtuózně lháti a maskovaný paralytický demont vypravuje věrohodným způsobem o svých lživých zkušenostech a pokusech, uváděje na sta posluchačů v omyl. Jejich věrohodnost je u slabých lidí zvyšována tím, že následkem své expansivnosti dovedou vsugerovati davu autoritu. Tímto způsobem se šíří vědecká a náboženská nepravda od úst k ústům, z knihy do knihy, takže ve zfanatisovaném davu kritický a střízlivý badatel nemůže získati úcty k pravdě, která není tak líbivou, jako omyl vyslovený, hájený, nebo napsaný paralytikem exaltační formy.

3) *Tvar depresivní*. Pojí se často s hypochondrickým, melancholickým nebo persekučním deliriem a je také dosti častý mezi okultisty. Takový člověk má dojem, že je očarován a čas od času trpí touto představou nejen sám, ale i kolektiva, ve kterých je trpěn.

4) *Tvar akutně delirantní, Paralysis gallopans*, nemá pro nás významu, poněvadž se při něm dostavuje úplná ztráta inteligence a v několika týdnech nebo měsících smrt. Stadium před vypuknutím choroby bývá sici někdy až tříleté, ale neprojevuje se obvykle poruchou inteligence nebo mravů.

DEMENTIA PRAECOX aneb SCHIZOPHRENIA je velmi důležitým jevem v každém oboru, kde se vyskytují lidé nad své okolí vynikající. Je chronickou, nevléčitelnou chorobou, ale biologicky a sociologicky je určitou formou života, byť odchylnou od takzvané normálního, zdravého typu. V obvyklém životě nutno se na lidi stížené touto nemocí dívat jako na mrzáka, tělesně znetvořeného, i kdyby se snad většina neodborníků hrozila při označení choroby. Pod vlivem nesprávných představ každý člověk, o němž se řekne, že je stížen tou či onou chorobou - byť mu třeba společensky a výdělečně nevedla - dostává jakoby vypálené znamení na čelo a lidé s ním již nedovedou zacházeti jako se sobě rovným. S magického hlediska třeba pamatovati, že schizofrenie je tvarem života činícím člověka nezodpovědného v magické praxi a že ničí schopnost společenského soužití a způsobnost pro opravdovou magii. Na základě klinického popisu a třídění si teprve uvědomíme, proč je tato choroba tak neblahá. Tato chronická, dosud nevléčitelná psychosa náležející převážně mladému věku přináší s sebou charakteristické poruchy ve sféře afektní, intelektuální a psychomotorické. Vytváří se nenápadně, plíživě; pokud nepropuká jasnými zevními příznaky, lze se domnívati, že běží o pouhou změnu nálad. Ve skutečnosti máme před sebou osobu duševně nemocnou, velmi nebezpečnou svými bludy a především nelogickým myšlením, které tolikrát již snížilo úroveň hermetických věd, především magie a theurgie. Choroba počíná někdy již mezi 15 až 20 rokem, probíhá postupně a zhoršuje se skokem. Mohou se objeviti i dlouholeté stavy ulevení a zdánlivé vyrovnování této poruchy, která se ve svých počátcích projevuje rozladěností, klackovitostí, nejasnými myšlenkami, plných romantismu a zájmem o vše ireální, k čemuž musíme bohužel pro dnešek počítati i okultismus. Nikdo si nedovede učiniti představu, kolik mladých nadšenců pro okultismus změní se v budoucnosti v typické schizofreniky.

Nejdříve trpí sféra afektů: ušlechtilé city hynou a bývalé vyšší zájmy zanikají, zmizí ctizádost a smysl pro povinnost. Ztrácí se poslušnost vůči rodičům, vychovatelům a starším lidem a nemocný - aniž by kdo měl o jeho chorobě potuchy - stává se indolentním v rodině i ve společnosti. Zůstávají jen hrubé sobecké city, pudové potřeby vstupují do popředí. Do tohoto stadia náleží většina tak zvaných černých magiků, kteří se pod vlivem své schizofrenické degenerace ani neostýchají veřejně mluvit a psát o své černomagické praxi.

Nálada doznává typického porušení několikerým směrem dle habitu nemocného. U labilních individuí může však býti maniakálně vzrušenou aneb depresivně rozladěnou.

Intelektuální sféra trpí charakteristicky: Paměť po dlouhou dobu nebývá rušena, avšak nemocný nedovede jednotlivé představy správně a účelně sdružovati v souvislé myšlenkové pásmo. Porucha asociace představ se jeví nedůsledností, rozháraností, abruptivností myšlení, jež je patrna nejen ve slovních, ale i písemných projevech. tyto znaky má chování a vystupování. Vědomí choroby se někdy objevuje, později probleskuje jen přechodně, avšak

převážná většina nemocných není si své choroby vůbec vědoma. V téměř každém okultním kroužku jest viděn čas od času jedinec, jenž má tyto znaky přesně vyvinuty, takže zbývá jen rozhodnouti, jde-li o schizofrenii aneb jenom o schizoidní degeneraci, které jsou od sebe odlišné kvantitativně, avšak vždy nebezpečné vážnému okultismu. Přeludy, halucinace, bludy někdy chybějí, vždy však je porušena logika; halucinace se však velmi často objevují ve formě schizofrenie paranoidní. Tělesný stav nemocného je veskrze normální, pouze v období, kdy se choroba vyvíjí, objevuje se pokles váhy, hubnutí, nespavost a nechutenství. Později se tělesné funkce upravují, trvá jen chladnost rukou a nohou, jakož i jejich modravé zbarvení.

Klinické formy jsou tyto:

1) *Dementia hebefrenica*. Vzniká nejčastěji mezi 15. až 25. rokem. Vývoj nenáhly se projevuje vzrůstající liknavostí, lhostejností, nedbalým, dětinským aneb hrubě klackovitým chováním, mělkostí a naivností úsudku, nedůsledností a roztržštěností v myšlení a jednání, nabubřelými frázemi, jalovým mudrováním, výstředními zálibami, nesmyslným sebepřeceňováním a absurdními bludy. Tato forma se často objevuje mezi okultisty a velmi snadno ji rozeznáme.

2) *Dementia katatonica*. Vzniká obdobně, avšak vytváří nebezpečné lidi, kteří poměrně velmi brzy jsou internováni v ústavech, takže se s nimi ve společnosti málo setkáváme. Na počátku své choroby jsou však neodbytní.

3) *Dementia paranoides* je pro noetiky okultismu forma nejdůležitější. Vyvíjí se až po 30. roce. Nemocní domnívají se býti pronásledováni, a tento blud lokalizují na okultní kroužky a obviňují právě ty nejnevinnější. Lze je však snadno rozeznati dle jejich roztržštěného, nesoustavného myšlení, fantastičnosti a absurdnosti bludů úkorných. Typ tento znají velmi dobře kriminalisté a soudci. Tyto úkorné bludy (představa, že je jim ubližováno) jsou spojeny s houfnými přeludy různých smyslových čidel a s brzkým rozvratem intelektu. V této formě jsou časté neologismy, novotvary slov. (klasický příklad prof. Hron). K těmto vývyšším tvarům náleží také případy, že se někdo s chatrným vzděláním vydává za adepta, zasvěceného, za nedostižného, a sám tomu věří. Tento typ je velmi častý mezi mystiky a okultisty.

PARANOIA. Definice klinická zní: Je to nenápravná, chronická psychosa, jejímž význačným symptomem je neodvratná náklonnost nemocného k osnování delirantních představ, nejčastěji obsahu úkorného. Choroba propukává až ve zralém věku (25-45 let) a předchází jí charakteristická změna povahy, jevící se hlavně nedůvěrou, podezíravostí, v druhém stadiu osnováním představ pronásledovaných a přeludy čidel, halucinacemi. Vědomosti nemocného jsou však nepoškozeny, správná jest i orientace. Vědomí choroby - až na vzácné výjimky - chybí. Po létech paranoie dostavuje se stadium slavomamu a konečná zblbělost (dementia). Typ tento je mezi okultisty velmi častý a boj proti němu je nanejvýše nesnadný, poněvadž jejich chorobu může dokázati jen psychiatr. Stejně důležitý jev v magické praxi je HALUCINACE, která může nastati při experimentech, jako následek hladovění, omámení kuřidly, posistického vysílení svalů, méně často jako souběžný jev osudový. Astromagie učí, že halucinace jako souběžný osudový jev vzniká tehdy, když experimentátor podniká pokus v době silně disharmonických aneb

harmonicko-disharmonických aspektů, jež jsou v jeho horoskopu příznakem probouzející se psychopatie aneb psychické lability. Proto takto konané pokusy končí katastrofálně a zcela mylně se připisuje neblahý výsledek (zchudnutí, onemocnění, nepřátelství) škodlivosti magických experimentů, zatím co jest jen důsledkem neblahých vlivů transitoru. Často vznikají halucinace, mnohdy vydávané za reálné magické fenomény, z hladovění tak zběžně předpísovaného magickými rituály. Jak dokazují zkušenosti lékařů hlad sám postačí, aby vyvolal halucinace u osob sebe zdravějších a sebe silnějších. Každý očekává ve svém pokusu, že se mu fenomény projeví, a pozornost zpracovává fantasií a tak hladová halucinace vniká již na prahu halucinačního začátku křivky. V magické praxi však není nutno hladověti, ani není nutno rigorosně dodržovati předpisy o požívání neslaných zelenin, pouze ve vodě vařených po dobu 20-40 dnů. Postačí, když experimentátor dodržuje jen dietu jednotvárnou, neodpovídající jeho zvykům. Pak se dostaví taktéž stav slabosti, známý moderním lékařům jako důsledek nerozumně přísných dietetických předpisů doby starší a někdy až fanaticky obhajovaných. Každé takové tělesné zeslabení může přivést osoby s labilní konstitucí na pokraj stavu, z něhož již není daleko k halucinačnímu prahu. Kuřidla nepůsobí halucinací, nýbrž přesně vědecky vzato pouze ilusi, která také ovšem je velmi důležitá v psychiatrii. Pokud toxikologové a farmakologové popisují přeludy navozené vykuřovadly původu rostlinného nebo nerostného, zaměňují halucinaci s ilusí.

Předslali jsme tyto psychiatrické úvahy, snad tak mnohého věřícího okultistu pobuřující, jen proto, poněvadž chceme badatele v evokační magii upozorniti na všechna úskalí a vychovati jej k tomu, aby opustiv staré iluse, obrátil svůj zrak ke skutečnostem, jež mu magická prakse v tak bohaté míře poskytuje.

Chceme, aby theurgie magické evokace znamenala novou dobu v magii. Chceme evokaci oproštěnou od všech vad tělesného a pozemského, chceme novou evokaci na principech zkrásnělého a zlepšeného vědomí, jehož představy chtějí uchvátiti záměrně transcendentální skutečnost. Proto se musí magik před počátkem theurgisace svých magických evokací zasvětili co nejhluběji do záhad svého tělesného organismu a oprostili jej ode všech uvedených vad. Musí si uvědomiti, že i jeho spolupracovníci, které si nikdy nesmí voliti náhodně, mohou na něho působiti svým nezdravým organismem, aby unikl psychické infekci. Musí počítati s tím, že nikomu se nesmí dovoliti vstup do magie pokusné, není-li zcela zdrav a je-li vydán nebezpečím psychos aneb jiným vadám své konstituce. Dále si musí moderní badatel uvědomiti při studiu dějin magie a posuzování návodů a receptů a jejich účinků, že ne všechno ve staré magii je skutečností, nýbrž že často běží o legendu aneb skutečnost zkreslenou churavým či nezdravým organismem s porušeným vědomím, jehož zdraví je počátkem i koncem každé opravdové magie.

Magická evokace je skutečností u lidí zdravého vědomí, avšak lží u psychopatů.

Noetika musí předpokládati, že bytí je složeno s vědomých psychoidů; uvědomění nastává, když určitá psychoidní něca (tak se vyjadřoval dr. FORSTER ve své dynamické psychologii), jsou čita navzájem. U člověka se tyto psychoidy spojují s vědomím. A vědomí je vázáno na substrát, jenž u nižšího

vědomí je konkrétní a vázáno na velmi obsáhlý substrát fyziologický. Magie však počítá vždy s vědomím vyšším a toto je rázu abstraktního a proto vázáno a poutáno jen na velmi úzký fyziologický substrát. Nervový komplex tvořící fyziologický substrát obsahu evokace je v nejvyšší její fázi vytržen z komplexu uvědomění jako autonomní celek a jako takový je čít zbývající částí. Postupuje-li badatel bez ohledu na své duševní a nervové zdraví, pak v okamžiku evokace se tato dvě vědomí od sebe oddělí, prvotní uvědomění člověka se rozpadá a může nastati šílenství aneb smrt. Rozštěpení vědomí nabude takové síly, že nenastane jen oddělení psychologické, ale i fyziologické a pak nastává mrtvice, neboť neexistuje již funkcionální spojení mezi oběma částmi vědomí.

Zdar magických evokací závisí téměř vždy od psychického stavu operátora, což si velmi přesně uvědomovali autoři starých rituálů. Používali proto k evokacím velmi mnoho prostředků z třídy omamných drog, které jsou nesčetné. Tak ku příkladu oratoř, kde měla být evokace prováděna, byla tonifikována parfmem lilie. Jako živiny pro ustálení astrálních jevů bylo užíváno destilovaného plodu hřebíčku smíšeného s fosforem. K povzbuzení inspirace sloužil horký odvar meduňky lékařské, jenž se pil asi hodinu před začátkem akce, při čemž se ovšem předpokládal předběžný rituální půst. Při evokaci samé bylo velmi přesně přihlíženo k parfmu, kuřidlu, odvaru a oleje ke svícení. Syntetické předpisy zněly by asi takto:

<i>Parfum:</i>	Výtažek	vřesový	5	dílů
	“	třemdavy	1	“
	“	červené růže	4	“
	“	otočnicku	10	“
	“	mandragory	12	“
	“	kadidla	2	“

Posuzujeme-li tento parfmu s hlediska psychofyzického, pak běží vesměs o součástky obsahující eterické oleje, styrax je vysloveně látkou psychagogickou. Lidský organismus, jenž jest vystaven účinkům těchto látek velmi snadno se dostává do stadia extase. Avšak tato extase není hybnou, neboť účinek látek zasahuje především psychokinetické svaly hrudní a podkožní vrstvu svalů. Dráždí papilární erektořy v pokožce a Paciniho tělíška. To vše mění způsob reagování lidského organismu tak, že se stává přístupnější jasnozření, o kterém je všeobecně známo, že nastává zvláště ve stavu extase aneb aspoň povznesené nálady.

<i>Kuřidlo:</i>	Koriandr	7	dílů
	třemdava	18	“
	opium	13	“
	mandragora	13	“
	otočnick	5	“
	myrrha	2	“
	bolehlav	9	“
	máta peprná	4	“

Složení kuřidla je téměř stejné jako u parfmu. To, co člověk by snad z parfmu nevdechl, dostává se cestou dechu do organismu ve tvaru

rozptýlených a teplem poněkud uzpůsobených výparů kuřidla, ve kterém jest o jeden z alkaloidů více. Bolehlav a máta peprná jsou samy o sobě sto přivésti člověka do extatického stavu. Působí bezprostředně na psychologický práh. Bolehlav by však osamoceně nepůsobil dosti harmonicky, máta pak jen dráždivě a euforicky. Teprve ve směsi vytváří všestranný psychagogický účinek.

<i>Odvar:</i>	Listy meduňky lékařské	20	gr
	květ červené růže	3	“
	plody rulíku	4	bobule
	opium	1	gr
	káva mletá, nepražená	5	“
	mákové listy	10	“

vše usušené. Odvar se používá v jedné desetíně všeho množství asi 10 minut před operací.

Psychofysicky běží o rulíkové a opiové opojení, udržované ve stavu vyrovnaném kávou, meduňkou a červenou růží. Bez těchto přísad by člověk usnul aneb zvracel.

Pokus ukáže, že kdyby někdo užil bylin třeba novými chemickými metodami zpracovaných, již za 10 minut se bude nacházeti ve stavu otravy, jejíž průvodními znaky budou lehká bolest hlavy, veselá nálada, příjemná euforie pocitů a nálad, avšak agresivita v jednání. Soudnost a vědomí jsou lehce zastřeny a smysly vydrážděny tak, že snadno vnímají jevy halucinace.

<i>Olej:</i>	rozsekané chrpy	15	dílů
	rozsekané listí konopí	7	“
	salmiak	1	“
	kuchyňská sůl	1	“
	krev dudka - samičky	9	“

vše se smísí s olejem kamelie na hustou kaši a v dobře uzátkované láhvi se uchová. Při užívání ředí se směs olejem ke svícení, aneb se jí plní knoty.

I tento olej má zřejmý psychofysiologický účinek, neboť jeho závan tvoří další složku pro změnu nálady, které dodává agresivity, uzavřenosti a mstivosti.

Jak patrně, znalost starých magiků v oboru psychofysiologických účinků rozmanitých přípravků byla obdivuhodná. Modernímu badateli však sluší připomenouti, aby raději užil ke svícení obyčejného čistého oleje a dávky opia, máty, rulíku a bolehlavu snížil asi o 30%, mandragory aspoň o 70%.

Kromě prostředků zvyšujících extasi při evokaci předpokládanou znali staří magikové i prostředky uvádějící operátora opět do stavu normálního. Kromě slovního rituálu směřujícího k odpoutávání a zahánění zjevů je radno užívat i prostředků vůli napomáhajících. Vidiny noční lze snadno zapuditi požitím prášku kořene kapradí vařeného ve víně, proti hrůzám, okouzlení lze užiti skočce jako masti neb šťávy zevně, aneb šťávy v kapkách vnitřně. Astrální jevy snadno lze zahnatí vykouřením osladičem. Pozoruje-li badatel, že opium zanechává u něho neblahé následky, je dobře vypítí sklenici vína, ve kterém byl vařen kořen jitrocele. Objevují-li se po evokaci její vidiny ve snách, postačí dle názoru starých operátérů vložití do lůžka větveku červce. Také se osvědčuje

proti všem škodlivým následkům evokace květy meduňky lékařské jako odvar vnitřně, aneb v tukovém výtažku zevně.

Velmi bychom se však mýlili, kdybychom usuzovali dle příkladu moderních učenců, že evokační jevy jsou způsobeny jedinečně opojnými stavy extaze. příčiny zdaru evokace jsou velmi rozličné a mnohé zcela se váží na obsah vědomí badatelova. Vždy se předpokládá osoba školená v teorii magie a hermetismu a naprosto oddaná jak vírou tak i poznáním těmto dnes tak zprofanovaným oborům. Není-li ideálního badatelského postoje k nauce magické, pak operátor propadá nutně zjevům démonickým, které působí na jeho psychofysickou soustavu ničivě. Nebudeme zde zkoumati rozmanité prostředky se stanoviska magického; tuto práci učinili již jiní a povolanejší. V této knize nám musí jít jen o psychofysiologický výklad. Pochopíme-li vše i s tohoto - praktickými okultisty tak nenáviděného - hlediska, uběheme snad leccos z romantického zanícení a mystických vzruchů, posílíme však vědeckou a rozumovou činnost moderního badatele. Docílíme souhlasu mezi starými rituály a moderní vědou a pravda, která konečně všude je jediná, objeví se nám ve skutečnosti ještě vznešenější a krásnější, než v oné, kterou vnímají badatelé v přírodních vědách akademických a v magii, jsou-li jejich metody příkře od sebe odděleny.

Ve všech rituálech grimoárů, magie a theurgie, jsou neobyčejně důležité pantakly, které s magického hlediska fixují vůli badatele a uvádějí ji v soulad s vesmírnými, hmotnými i astrálními analogiemi, zároveň shrnují ve svých přímo geniálně promyšlených rysech dogmata teoretické i praktické magie. Postačí studovati díla moderního francouzského okultisty Elifase Léviho, aby vysvitla obrovitá filosofie starých věků v celé své plnosti myšlení člověka našeho věku.

Psychofysiologicky chápáno jest podstatou všech pantaklů:

- 1) Princip koncentrace.
- 2) Princip skryté představy.

K prvnímu principu vztahuje se jejich uzavřený obrazec, jenž pozornosti nerozptyluje, naopak, ponechává oční hybné svaly ve stavu relativního nenamáhání.

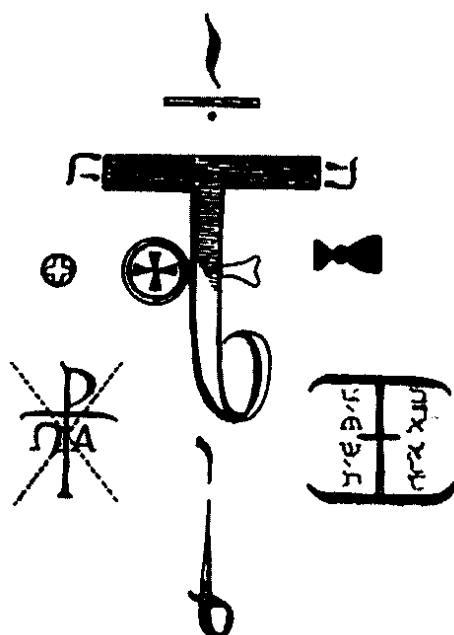
Pokud se týče druhého principu, tu pantakly navozují svými charaktery představu a s ní spojenou náladu. Jak známo, nelíbují si pantakly v přesném realistickém obrazu, ani v barvě, ani v provedení, nýbrž jsou mistrné v umění, jak jednoduchým umístěním kabbalistických aneb magických znaků a signatur, dovedou vyvolat náladu příslušnou k té které evokaci. Přímo geniálně anticipují vývoj výtvarnictví, neboť stejně jako moderní malíři navozují pouze představu, aniž by se pokoušely spoutat realistickým podáním diváka.

Psychologicky řečeno, dávají podnět k vytvoření nálady; chceme-li mluvit řečí moderní fysiologie, pak poskytují podnět k zastavení aneb upevnění psychokinetických drah nervových.

Všechny pantakly využívají více méně silně základních komplexů psychoanalytických. Tak na příklad dýka, meč, klín obrácený dolů ostřím, rozvrstvení písem na ploše kruhu vztahují se zřejmě psychoanalyticky na komplex méněcennosti.

Podáváme několik příkladů psychofysiologického studia pantaklů, dle jehož vzoru snadno si každý může sestavit podrobnou analýsu jakéhokoliv magického obrazce.

Posvátné Tau, aneb Universální klíč ke kabbale:

Optická rovnováha tohoto znamení vyvolává pocity klidné, pokud se ovšem nedíváme na pravo a na levo v dolní partii.

V levo starokřesťanský znak působí rozcházejícími se příčkami a v pravo hebrejský ideogram podpořením svislého směru celého obrazu dosti neharmonicky. Celé Tau nutí oční pohybové svaly k podvědomě chtěnému pohybu dolů i nahoru; při tomto snažení obdrží podnět zprava a zleva k pohybu vodorovnému a tu nastává konkomitování pohybu provázené nelibým hrudníkovým pocitem v okolí epigastria a v krajině nad pupeční jamkou. Proto tento symbol nemůže sloužit jako evokační pantakl, neboť nemůže nabídnouti dosti klidu. Avšak s hlediska ideového přímo skvěle vystihuje neklid bytí, přesto že bytí ve své podstatě je jedno. Střed dvousměrného pohybu je obdobný svalové křeči v bránici a v mezižebních svalech; jednotný pantakl působí jako symbol vesmírného dění zcela analogicky vnitřním neklidem, z něhož plyne inspirace. Překonání tohoto neklidu vyvolává touhu po hloubání a poznávání. Je to symbol dění a vystihuje theurgickou poučku; jednota pravdy, tak jednoduchý pojem, musí být získán a v mozku fixován překonáním mnohosti a proměnlivosti přírodního a duševního dění. Neposkytuje tedy tento pantakl dogma vyslovené v přesné poučce, nýbrž dosahuje svého účelu nejdříve v magikově mozku a pak v promítnutí do jeho činu. Naproti tomu je pantakl kabbalistického genia Vehujaha dokonalým evokačním talismanem.

Tři příčky kříže směrem dolů delší a delší nutí oční pohybové svaly k rovnoměrně vystupňované námaze. Protože délka příček roste směrem dolů, kde námaha svalů uvnitř oka je stále zvyšována, nastává vyrovnování této námahy větší viditelností, rostoucí úměrně se vzdáleností od pozorovaného středu obrazce. Tím vybavuje se pocit spokojenosti ve vnitřní hrudi. Inspirace je dokonalá.

Pantakl: Chalamiah.

Zobrazený charakter ve tvaru kyje poskytuje zaostření pohledu směrem vzhůru; pozdvihuje tedy automaticky nosolíční rýhu, což je dle klinických šetření podklad zlepšení nálady a navození pocitu vlastní síly u operátora. Díváme-li se na tento symbol, podržujeme jej v paměti. Nosíme-li ho, způsobuje tentýž účinek. Psychofysiologie učí, že pozdvihnutí nosolíční rýhy (linea nasolabialis) dává podnět k silnějšímu vdechování, tedy ke zvýšení horního obvodu hrudníku. Z tohoto fyziologického faktu plyne inspirace podvědomé představy síly, na kterou organismus automaticky reaguje klidem a úlevou od případných skleslostí. Proto jsou v liturgii umísťovány obrazy světců v chrámech vysoko, neboť nízko umístěné nemají zvláštní působivosti. Proto jsou také stavěny chrámy s vysokou klenbou. Nejlépe tryská zbožnost v chrámech gotických, neboť věřící při pohledu na smělé oblouky zdvihají horní aperturu hrudníku, což působí u nich pocit úlevy v bolu a starostech, při kterýchžto pocitech jest horní obvod hrudního koše stísněný a sevřený nervovou křečí.

Pantakl: Hakamiah.

Na tomto pantaklu příčky silně vystupující svou tloušťkou ve dvojitém kruhu vyvolávají soustředění na střed zorného pole, a působí nikoliv úlevu v zármutku nebo docílení větší síly, ale duševní klid, který je nutným podkladem intelektuální činnosti, působený okolností, že oční svaly jsou nuceny sledovati charakter několika směry. Hrudníkové svalstvo se svými pocity umlkává a nastupuje funkce rozumových asociací. Proto také plným právem mohl Elifas Lévi říci o tomto pantaklu, že je základem veškeré velikosti. Působí náladu ryze intelektuelní, bez sobeckého zabarvení, beze snahy usměrniti city a pocity.

Šecheiah.

Kabbalisté učí, že tento pantakl symbolisuje moc dobra. Psychofysiologicky lze tuto jeho působnost vysvětliti takto: Náplň pantaklu je světlá, linie obrazce slabé, čímž vzniká dojem čistoty; při tom se čtyřrozměrnost inspiruje pohledem na všechny strany, aniž by na obrazci byla kresba, jež by působila konkomitující křeč očních svalů. Proto se cítí člověk obezřelým, jak při pohledu na obraz, tak i ve skutečnosti pro něho existující v představě anticipující budoucnost. Dvojúhly jen tento vliv zvyšují a ještě více posilují víru ve vlastní moc, obratnost a rozum. Uvědomíme-li si znalosti, kterými nutně staří kabbalističtí mistři vládli, nezbyvá, než se znovu obdivovati jejich genu, jenž dovedl i ten nejmenší nervový vzruch postaviti do služeb nejvyšších myšlének, aby zajistil jejich uskutečnění.

Každý talisman zhotovený dle zásad magie, které se dokonale kryjí i s požadavky moderní vědy, inspiruje příslušné náladové stavy v lidském podvědomí, jež jsou pak hybnou pákou jednání uskutečňujícího plnost života. Talismany kabbalistické jsou proto účinnější katolických a východokřesťanských, poněvadž dokonaleji vydražďují podvědomí, které silněji vnímá geometrické než barevné či naturalistické obrazce. Každá magická

kultura bude tím účinnější, čím více prostoty a čím méně barev bude mít ve svých zevních symbolech.

Okultisté dosud opakují klasický výrok Paracelsův, že v magii vše znamená silná víra a mocná představitivost. Kdyby se naučili mluvit jazykem XX. století a nikoliv století XVI., řekli by, že v magii jsou rozhodující: *usměrněná fantasie a psychokinetické představy spojené se stejnosměrnými citovými korelátami*.

Obsah magie je tentýž; také její požadavek, aby nástroje a magické pomůcky byly oporou vůle a víry je samozřejmý s hlediska psychologického. Avšak nutno si uvědomiti neméně důležitý požadavek, který není dosti moderními okultisty uznáván. Jest velmi nesnadné vyvolávat tradičními prostředky magické fenomény v dnešní době a dnešním lidem. Moderní magie jest většinou opisováním starých receptů a obsáhlejší její literatura nepodává vlastně nic nového. Moderní démonolog Dürr neobjevuje nové metody, nýbrž pouze zjednodušuje staré; touto okolností si vysvětlíme snadno, proč jeho prostředky stejně jako rituály některých magických společností soukromých vyvolávají ve svých evokacích pouze jevy démonické, většinou obsahy vlastního podvědomí, a nedostupují oné výše evokačních možností, které jsou člověku, jenž správně chápe podstatu praktické magie, dány. k theurgickým evokacím nehodí se žádná z dosud známých a tiskem uveřejněných metod, neboť nelze se spokojiti fenomeny, jimž se rozum směje a víra děsí, pokud ovšem badatel nenáleží k onomu druhu okultistů, jichž schopnosti lze definovati jedinečně psychiatricky. Odvažují se pochybovati, že normální, pověrami neb rozličnými tajemstvími neuhnanutý člověk, aneb jeho podvědomí může se spokojiti pro iritaci nebo koncentraci týmiž prostředky, jako lidé žijící v době, jež dala vznik tradičním magickým rituálům. Tak na příklad hebrejská písmena dle bádání MACKENZIEova, jsou málo v souladu s obsahem vizuálního vědomí moderního člověka. Nejsou tedy planými a bezdůvodnými pokusy některých moderních badatelů v oblasti magie o změnění aneb zmodernisování pantaklů a magických pomůcek vůbec. Jejich snaha odpovídá dokonale dnešní pozitivní psychologii, která vlastní již přesný přehled o obsahu jednotlivých složek vědomí a jejich vlivu na citové provokování vůle a činů.

Velikou obtíž v experimentální moderní magii je ona okolnost, že okultismu vůbec se v dnešní době věnuje mediumisticko-melancholický typ, což zavinuje nesmírné množství omylů. Právě typ sthenický, který se nejlépe hodí pro pokusnou magii, vůbec nevidíme v magických nebo spiritistických kroužcích.

Pokoušíme se vysvětliti všechny okolnosti starého evokačního rituálu, aby byla jasna jejich psychofysiologická podstata a tím i dána možnost na tomto základu budovati rituály nové.

Staré evokační rituály nespokojují se jedním pantaklem, jedním kruhem, nýbrž hromadí více takovýchto prvků, aby bylo učiněno po právu požadavku souvislosti pro docílení smyslově podmíněného klidu thorakálních pocitů, které při jakýchkoli neúplných vnímáních, aneb při nepravidelné optické mříži podléhají zneklidnění, které možno pozorovati na obou stranách sterální kosti. Toto zneklidnění je příznačné pro pavor nocturnus a pro úzkostné stavy při cyklických psychosách, kterým se mimo to přičítá i snížení vůle. Pro každého magika je pochopitelně nežádoucí jakékoliv agens hypobulisující; proto staří mistři varují před spánkem, transy, extasemi, a předpisují ony okolnosti, jež

mohou sílu vůle zvýšiti, jako jsou ku příkladu kruhové pantakly, pečetě a nářadí v kruhu rozestavené, úplné a dokonalé obrazce.

Přesné dbaní světových stran, položení nejpřednějšího kruhu nebo hrotu k jihovýchodu, rovnoběžnost špičky magické hole s pečetí, rozložení nářadí a kruhů, zdá se doposud s hlediska psychofysiologie nepochopitelné a zbytečné. Od epochálních prozkumů ABRAMSových však víme, že od polohy a směru lidského těla a diamagnetických věcí záleží reaktivita na ultrakrátká vlnění. Tak ku příkladu člověk, jenž jest obrácen o 30° od západu svou tváří, ztrácí citlivost k ultravlnám o plných 20%. DRIVER přesně dokázal, že telepatický přenos myšlének je závislý od okolnosti, zda přijímatel a vysílatel dodržují směr západ-východ. Úkolem moderní magie musí býti další prozkum těchto jemných okolností. Jak zřejmo, nebyli naši předkové tak naivní, jak se domnívají pozitivisté, byť i určovali ve svých rituálech do nejmenších podrobností různé afinity k světovým stranám. Stejně tak i předpisy, že magická hůl aneb proutek musí být držen v obou rukách, jsou se stanoviska moderní fysiologie a radiotellurie zcela správné, neboť vyvolává krátké spojení obou elektromagnetických rozdílných polovin těla. O tomto rozlišení polovin lidského těla na kladné (plus) a záporné (minus) lze se snadno přesvědčit ABRAMSovým reostatem.

Pokud se týče materialisačních kuřidel je všeobecně známo, že hlavním agentem jejich je krev, aneb látky jí obdobné. Bezpochyby podstata účinku této látky bude vázána na známý index elektromagnetického vlnění krve, jenž je zjištěn hlavně elektronickou lékařskou školou v San Franciscu a jež možno kdykoliv si ověřiti. Lze tedy s jistotou předpokládati, že evokace pomocí krve se vždy zdaří, je-li látka přiměřeně preparována. Farmakodynamický účinek kuřidel při evokacích užívaných není dosud zjištěn. Předběžně možno stanoviti, že běží o kuřidla podporující tvorbu ilusí, což je však málo pravděpodobné, aneb taková, která činí sítnici lidského oka citlivou, takže je schopna vnímati astrální konglomeráty. Oficiální farmakologie o těchto účincích doposud ničevo neví. Jak existují duchové intervenující v evokacích? Dle našeho názoru třeba odmítnouti vysvětlování jejich pouhou ilusí nebo halucinací, poněvadž pak by těmto fenomenům bylo dáváno v magii postavení, které nelze srovnati s nížádnou oblastí, i když připouštíme, že u individuí patologických může jíti jen a jen o halucinace a sugesce. Spíše však ve smyslu kabbalistů možno uvažovati shluky „astrálního světla“ odpovídající příslušným myšlenkám a náladám. Fyzikálně bychom si mohli evokační jevy démonických aneb duchovitých formací představit jako určité obdobné odrůdy kulových blesků. O sítnici pak víme, že nevnímá řadu světelných vlnění. Jest tedy úkolem novodobých badatelů, aby zkoumali tato dráždidla vnímavosti sítnice až k hranici jevů evokačních.

Upozorňuji však, že ne všechny fenomény evokační lze chápati výše popsanou teorií. Jest velmi známo, že pohlavní výstřednosti mohou značně podrážditi sítnici cestou ústřední nervové soustavy a zapínati všechna korelační korová centra. Proto často „fenomenální zjevení“, kterými se chlubí magičtí autoři, mohou přechoasto zažiti i bez předepsaných magických praktik lidé eroticky vyhladovělí při onanistickém aktu. Jest tedy dobře býti vždy opatrným a nezaměňovati psychofysiologické samozřejmosti s visemi skutečně

duchovitých útvarů. Mimo to četné evokace daří se jen osobám s příslušnými psychofysiologickými vlohami. Pamatujme, že vždy byly a budou osoby, u nichž každý pokus evokace skončí nezdarem a tyto budou vždy mluvit o tom, že duchovité konglomeráty neexistují tak jako daltonik o barvách, které pro něho nebytují.

Některé praktiky zřejmě nepocházejí z vědění mistrů magie, nýbrž z problematické kuchyně čarodějů. Tak ku příkladu vkládání a vytahování magické hůlky z rozžhaveného kuřidla za účelem, aby se démon objevil, není noeticky obratné. Psychologie smyslových klamů učí, že sítnice podrážděná intenzivním světlem podléhá geometrickým zrakovým preludům (skotomům), což se také děje při napnutí zraku do tmy, kdy se také vyskytují figurální preludy. Podobné preludy můžeme si vyvolat v obdobích nespavosti a zvláště v teplé ložnici, tlačíme-li na oční bulvu, jako bychom chtěli vyvolat Purkyňův fenomén a zaostříme do tmy oční komoru na nekonečno. Takováto vise je ovšem vždy zbarvována obsahem vědomí, takže ten kdo nikdy o démonech nečetl a není pod vlivem okultistických legend o strašidlech a fantomech, nebude mít démonickou vizi, nýbrž bude vidět na příklad nepříjemně se šklebící tvář černocho nebo nepříjemný obraz zvířete známého ze života či z obrázkových knih. Tento jev byl často pozorován u dětí předškolního věku. V praktikách se často předpisuje, že evokatér musí vyčkat posledního úderu hodin zvěstujících půlnoc. Ani tento časový ohled není pověrou. Vysvětluje jej psychologická mesologie; astrologie by nás poučila, že půlnoc je doba, kdy *Immum coeli* nabývá své nejvyšší účinnosti a také dle astrologických podání má IV. dům nejbližší afinitu k okultním schopnostem. tento astrologický názor je potvrzený i radiotechnikou, zvláště badateli v oboru krátkých vln, kteří pozorovali význam polohy Luny v jednotlivých domech na tvoření fadingu.

Podali jsme stručné vysvětlení evokačních fenomenů s hlediska psychofysiologického a dokázali jsme, že DÜRROVA věta „*Mnoho je bdělá sugesce, ne však vše*“ v tomto oboru platí. Bude úkolem moderní magie, oproštěné ode všech legend a pověrečných tradic, které působí jen sugescí nesoucí patinu stáří, věků a davů, aby vytvořila oficiální disciplinu pro studium omylů pramenících ze sugesce bdělé, a otevřela vysoké theurgii, která je tvořením nových myšlenkových formací, jasnou cestu do říše Pravdy a Skutečnosti.

Evokace magická

Každá evokace magická je vlastně evokací démonickou, chápeme-li slovo démon v původním jeho významu, to jest vystihujícím astrální bytost dobrou i zlou se stanoviska mravního, dokonalou aneb nedokonalou se stanoviska magického. Dokonalé astrální shluky jsou evokací vytvořeny správně, nedokonalé pak špatně. Vždy však magická evokace obrací se na bytost skutečně či v psyše experimentátora již existující. Zdařilost práce pak závisí od dokonalosti vytvoření astrálního shluku a od umění experimentátora zapojiti se do obdobného silového proudu.

Možnosti, jimiž evokační jevy vznikají, jsou dány subjektivně a objektivně.

Evokační jev může vzniknouti v řádu subjektivním rozštěpením vědomí experimentátora, okolností, že podvědomí vstupuje do vědomí, halucinací. Většina evokací náleží této třídě.

Přestože lze všechny evokační zjevy vysvětlovati subjektivním způsobem, přece jen nelze odmítnouti onu skutečnost, že existují určité entity odpovídající tomu, čemu se populárně říká duchové. Každý kdo jen poněkud zabýval se praktickou magií, ví, že jejich skutečnost lze poměrně velmi snadno dokázati, že je možno takové entity tvořiti záměrně a cílevědomě a umožniti jejich vnímání komukoliv. Objektivně řečeno, běží o psychofysické náboje, jež za určitých okolností mohou působiti na smysly a tím i na jevy duševní. Vyložiti, jak tyto entity existují, není účelem našeho díla. Vzdělaný odborník zná několik teorií, jež zcela uspokojí; nejděčnější až dosud jest theorie astrálního světla, tak výtečně hájená Elifasem Lévim.

První pokusy na pláni evokační magie budou se dařiti vždy jen subjektivně. Teprve po nesnadné zkušenosti dospívá badatel k jevům objektivním. Právě proto, že počáteční evokace je subjektivní, promítající obsahy lidského podvědomí, je nutna naprostá duševní hygiena, aby operatér unikl úskalí démonologie, jež tak názorně nakreslil moderní démonolog Dürr, jenž ovšem jako většina okultistů zůstal pouze na počátku evokační techniky.

Teprve ve vyšších stupních sebezvládnutí a evokace lze mluvit o určitých magických silách, jež v naší myšlenkové soustavě by mohly odpovídati známým kabbalistickým geniům, aneb křesťanským andělům. Přísně esoterně chápáno, neznamenají jména andělů a geniů určité duchovité bytosti, nýbrž jsou pouze značkami psychofysických hodnot. Je tedy magicko-kabbalistická evokace zapojením operatéra do sféry určitých astrálních shluků, tvořených kolektivními imaginacemi věků. Tato věta vyplývá z magického zákona, že myšlenka tvoří to, co tvrdí. Doplňujeme tento zákon tím, že i nejjemnější

zachvění života v hlubinách bytí tvoří astrální shluky, jež se dle fyzického zákona řadí v obdobné celky. Ten, kdo páše evokace dle primitivních, nedokonalých rituálů, propůjčuje svou vitální a psychickou energii celkům nedokonalým a strhává se ze své intelektuální a mravní výše. A naopak, kdo vysokou magickou evokací předpokládá genia kabbaly aneb světelnou hierarchii andělských řádů, zvyšuje svoji úroveň a trhá ovoce nepoznané světu, v němž žije. Uvážíme-li, že ku příkladu v katolické mši miliony duší každoročně tvoří určitou náboženskou bytost, magicky řečeno shluk astrálního světla obdobný kvalitě svých tvůrců, pak dojísta magická hodnota tohoto shluku je neobyčejně silná. Nejvyšší magická evokace je zapojením člověka do nejušlechtlejších sfér a zdá se již dotýkati evokace theurgické. Rozdíl jest pouze v tom, že magie pracuje se silami již vytvořenými, do kterých se operatér zapojuje, zatím co theurgická evokace magické síly tvoří a donucuje lidstvo, aby se zapojovalo do sil, jež tvoří operatér.

Odvažujeme se psáti o theurgické evokaci, která je tak zodpovědná, pouze proto, poněvadž bez theurgické evokace není možno, aby jakákoliv vznešená idea mohla se uskutečniti na tomto světě. A právě v době, kdy svévolné zlo pracuje a jedná, je nutno, aby všichni ušlechtilí lidé přestali již mluvíti o svých ideálech a realizovali je jediným možným způsobem, který jim dává theurgie. Je zbytečno mluvíti o poctivosti, když zlodějství jedná a vítězí, je plýtvání času vyznávati pravdu, když lež zvrací duši davů a usedá na zvrhlý svůj trůn, je naivností sníti o míru, když válečná nenávisť magicky správně jedná, bojuje a vládne. Každý úmysl a ideál je bezmocným rozechvěním mysli, nepřemění-li se v čin, to jest, nedodá-li mu theurgická evokace těla, aby mohl se usídliti v astrálním světle naší země a tím uchvacovati duše a uskutečniti se v lidské společnosti.

Nebojíme se, že magie bude zneužito. Ten kdo by tak chtěl učiniti, uvázne svým bažením v úskalích subjektivní evokace a vytvoří si nanejvýše démona, který ho uvrhne v šílenství a smrt. Opravdový duch projde evokací subjektivní i objektivní a posílen studiem a prací, vnikne do svatyně theurgie, u jejíž oltářů se utvářejí síly, které hýbají prostorem i časem.

Moudrému badateli budou sloužiti dosavadní evokační rituály pouze k tomu, aby se přesvědčil o síle myšlenky, aby se hrozil duševního rozvratu a oživující vírou posiloval vítězství světla, ztajené pro něho v charakterech a značkách, jež jsou signatury dění.

Nejprimitivnější jevy evokační jsou démonické; na počátku evokační praxe musí s nimi počítati každý. Později s pokrokem duševních a mravních kvalit operátéra objevují se jevy harmonické, světlé a krásné. Mezi nejnižší a nejvyšší formou evokace existuje střed: světelné optické fenomény, kdy před zrakem klouzají nejkrásnější barvy, zcela odpovídající barvám planetárním. Mnohdy převládá jemně fialová a odstín krásné modři, mnohdy zase nádech červenavý.

V počátcích prací magických lze užiti všech dosavadních rituálů, ať již jsou veřejně známé, aneb různými kroužky a společnostmi tajené. Všemi lze provésti vysoké evokace objektivní, avšak na počátku praxe vždy budou působiti jen na subjektivní pláni. Možno je rozdělit na possistické, rituály používající chemie a fyziky a konečně rituály předpokládající extasi na základě psychopathologickém. Possistické evokace náležejí většinou tajným ložím.

Jejich rituál vztahuje se na vytvoření určitého spoje, který umožňuje přerozmanité vise, totožné vždy v tom kterém okruhu. Fysiologická jejich podstata je velmi jednoduchá. Rituálem je drážděn povrchový a hloubkový cit lidského těla; intervenují pocity tepla, chladu, bolesti, vyčerpání, ztrnulosti a tyto již mechanicky vyvolávají iluze zrakové, sluchové, ba někdy i hmatové.

Jiný druh evokační magické techniky používá rozmanitých drog, které jsou průvodci nutné koncentrace. Nejprimitivnější takovou evokací je Dürrův recept. Několik minut provádíme koncentraci na určitý zjev. (Dürr věren své strašidelnosti, doporučuje koncentraci na zjev démona; tuto však nikdo rozumný nebude navozovati). 5 až 7 kapek indického konopí (tinctura cannabis indica) nalijeme do sklenice vody. Vypijeme, ulehne na pohovku, povolíme všechny svaly a udržujeme se v bdělém stavu. Za 15 minut objeví se zjev. Jeho zdánlivá realita je někdy úžasná. Dürr, zabývá se svými démony, praví, že nikdy nesmíme zjevu povolit a nikdy přistoupiti na jeho návrhy. Téměř vždy žádá, aby člověk šel s ním, že mu ukáže splnění jeho nejtajnějších přání. Poslechne-li experimentátor, tu prý magicky vypojí své astrální tělo a jeho evokace může končiti smrtí. Také nesmí se zjevu ničeho nabídnouti. Je-li zjev výhrůžný, postačí zaplašiti jej vyslovením některého kabbalistického božího jména. (Nejlépe se osvědčuje jméno „Elohim“, koncentrace na význam sedmice). Každému, kdo si pročetl v této knize partie o psychických vlastnostech, bude tento rituál jasným.

Nejzajímavějším rituálem používajícím prostředků fyzikálních je evokace magickým zrcadlem. Postup práce je udán ve všech příručkách; zaměníme pouze oratoř a obřadný rituál k ní se vážící za zrcadlo. Tento přístroj si opatříme velmi snadno takto: Konkávní sklo, okrouhlé o průměru asi 8 cm. Jeho vydutou plochu natřeme vrstvou terpentýnem zředěného kopálového laku a zbarveného černým anilinem. Po zaschnutí natíráme dále vždy novými vrstvami touto směsí: 1 gr chloridu zlatnatého, 2 gr měděného bronzu, 3 gr popele z blínového listu, 5 gr živočišného uhlí, 24 gr koptu. Směs se utře, upráškuje a zředí oranžovým šelakem, lihem zředěným kopálovým olejem v poměru 10 : 2, tak, aby vznikla řídká kaše. Po natření položíme na natřenou plochu obdobné sklo a vše vložíme do rámu. To je nástroj; úspěch závisí již dále od operátora, jeho přípravy a kvality jeho koncentrace.

Posledního druhu evokace, totiž extase na základě psychopathologickém, nebude vážný badatel užívat nikdy.

Zdárný postup v technice magické evokace vyžaduje badatele dokonale připraveného teoreticky i prakticky.

Badatel nesmí býti snilkem aneb mysticky založeným charakterem. Vždy a všude se musí opřít o rozum, vědu a logiku. Okultisté hřeší na úkor své práce opovážlivým pohrdáním těchto oblastí a proto jejich úspěch je věcí náhody a nikoliv záměrného chtění a plánu, je-li ovšem vůbec možno o nějakém úspěchu mluvit. Kdo chce pokračovati zdárně, musí zvládnouti esoterní filosofii, theoretickou magii, zvláště tam, kde jedná o signaturách a vztazích věcí.

Po stránce praktické bezpodmínečně musí projíti výcvikem v mentální magii. Koncentrace, navození klidu, umění dechu, bezpodmínečná rovnováha sil tělesných i duševních jsou věci samozřejmé. Neúspěch v evokační technice vždy je zaviněn tím, že chybí některé z uvedených umění. Zvládl-li tyto praktické a

theoretické nauky, může přikročiti badatel k magické evokaci. Je samozřejmo, že nebude používati populárních rituálů, jež zapřičiňují vidění velmi pochybného rázu. Přikročí ihned k nejdokonalejší magické technice, kterou jest metoda evokace kabbalistické.

Chce-li badatel poslechnouti dobře míněné rady, pak bude postupovati dle rituálu velikého kabbalisty ELIFASE LÉVIho a uskuteční všechny předpisy udané jeho „*Rituálem vysoké magie*“, neboť toto dílo podává nejušlechtilejší a nejdokonalejší postup, jaký zná západní magická literatura. Jako objektu použije jmen a charakterů kabbalistických geniů. Zažije již v oblasti magické evokace tak nevýslovně vznešených dojmů a prodlí v okamžicích naprosté plnosti a dokonalosti svého života.

Postup práce je udán v Léviho rituálu, ke kterému prozatím nelze připojiti a ze kterého nelze vynechati slova. Operatér se naučí vyjádřiti ideu světlem, harmonií a tvarem a realizovati celým svým životem předmět své evokace. Stane se dokonalým magnetem a jímačem vysokých sil.

Staří kabbalisté stanovili velmi přísné podmínky zdárné evokace. Člověk musí se státi světlem, aby se mohl stýkati se světelnými bytostmi. Musí v sobě umrtviti vše pozemské: zachovávatí zákon rovnováhy, zdržeti se přebytečného jídla a pití, omeziti pohlavní pud, posvětití svou řeč, cvičiti se v mlčení a odloučenosti od lidí. Duši musí cvičiti meditacemi, koncentracemi na Boha a jeho síly. Pomocnými praktikami meditace a koncentrace je předříkávání kabbalistických formulí, disciplína dechu, soustředění pohledů, spojení fyziologické kázně s koncentrací duchovní. Velmi mnoho místa je věnováno v kabbalistickém rituálu modlitbě, jejíž motto je vždy uvedeno u jména a charakteru genia, jehož zamýšlíme evokovati. Teprve pak, když to vše bylo splněno, můžeme se odvážiti evokace magické.

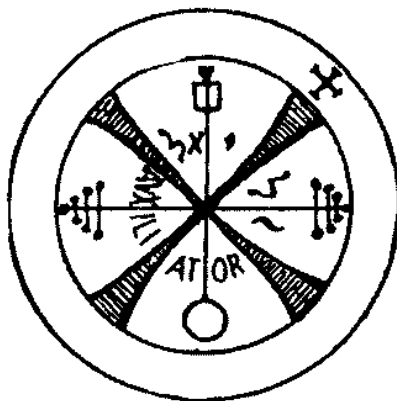
Tato evokace nebude již míti ničeho společného s citováním démonů a praktikami subjektivismu. Bude dokonalým magickým dílem, zapojujícím člověka do nádhery rozumu, citu a krásy.

GENIOVÉ KABBALY, JICHŽ EVOKACE TVOŘÍ USKUTEČNĚNÍ VELIKÉHO DÍLA MAGIE.

1) Vehujah, genius ostrovtipu, vědeckých a uměleckých schopností, vyznačuje se energií. Sídlí v ohni a astrologicky vyjadřuje jeho kvality Skopec. Jeho atribut jest „*Bůh nad vše vznešený*“ a evokujeme ho, chceme-li býti osvíceni Duchem Svatým, veršem „*Et tu, Domine, susceptor meus et gloria mea et exultans caput meum*“, a pečeti:

2) Jeliel, genius lásky a dobré mysli. Atribut jeho jest „*Bůh pomocník*“. Evokujeme ho, chceme-li tišiti revoluce a získati vítězství nad nepřáteli, veršem „*Te autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me, ad defensionem meam conspice*“, a pečeti:

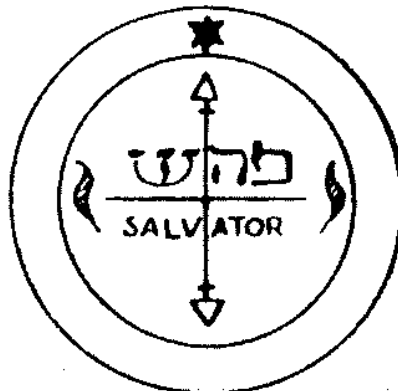
3) Sitael, genius spravedlnosti, cti a pohotovosti. Atribut je „*Bůh naděje všeho stvoření*“. Evokujeme ho, chceme-li získati ochrany proti úkladům lidí i zvířat, veršem: „*Domine, susceptor meus es tu et refugium meum, Deus meus, sperabo in eum*“, a pečeti:

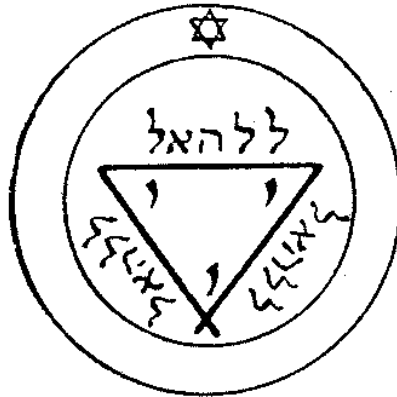
4) Elemiah, genius šťastného podnikání a námořních výprav. Atribut: „*Bůh ztajený*“. Evokujeme ho jako ochranu proti duševnímu utrpení a chceme-li objeviti zrádce, veršem „*Converte Domine et eripe animam meam: saluum me fac propter misericordiam tuam*“.

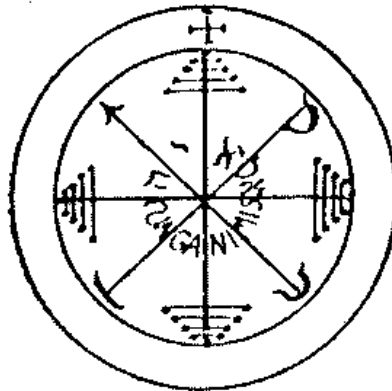
5) Mahasiah, genius chápavosti a potěšení. Atribut: „*Bůh záchrance*“. Evokujeme ho, chceme-li získati mír, úspěch ve vysokých vědách a v theologii veršem: „*Exquisivi Dominum et exaudivit me et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me*“, a pečeti:

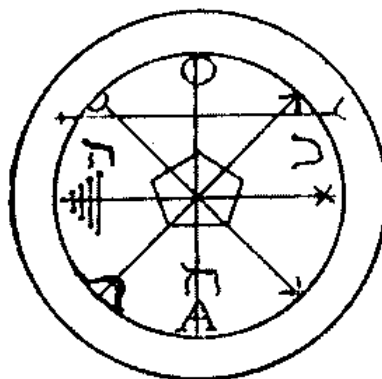
6) Lelahel, genius slávy, lásky a štěstí. Atribut: „*Bůh veleslavný*“. Evokujeme ho, chceme-li získati osvícení a uzdravení těla veršem: „*Psalite Domino, qui habitat in Sion; annunciate inter gentes studia ejus*“, a pečeti:

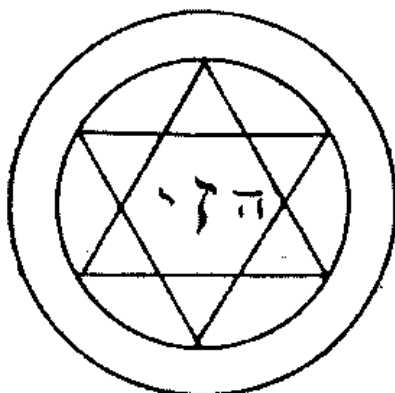
7) Achaiah, genius zdaru v namáhavých pracích. Atribut: „*Bůh dobrotivý a trpělivý*“. Evokujeme ho, chceme-li získati trpělivost ve studiu tajemství veršem: „*Miserator et misericors Dominus, longanimis et multum misericors*“, a pečeti:

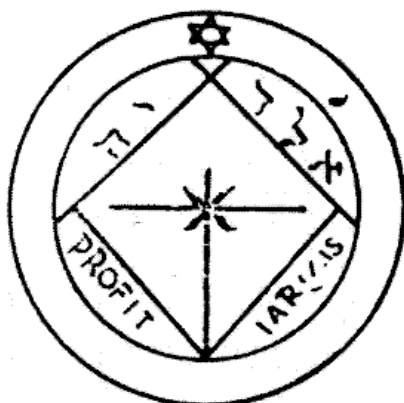
8) Kahetel, genius lásky k zemědělství a k práci. Atribut: „*Bůh vzývání hodný*“. Evokujeme ho, chceme-li získati úspěchu v modlitbách a požehnání Božího veršem: „*Venite adoremus et procidamus et ploremus ante Dominum, qui fecit nos*“, a pečeti:

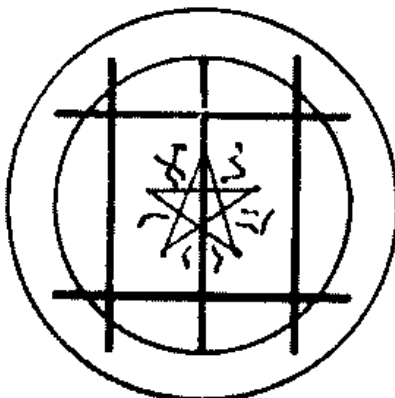
9) Aziel, genius milosrdenství, přátelství. Atribut: „*Bůh milosrdný*“. Evokujeme jej, chceme-li získati přízně mocných a splnění slibů, veršem: „*Reminiscere miserationum tuarum, Domine, et misericordiarum tuarum quae a saeculo sunt*“, a pečeti:

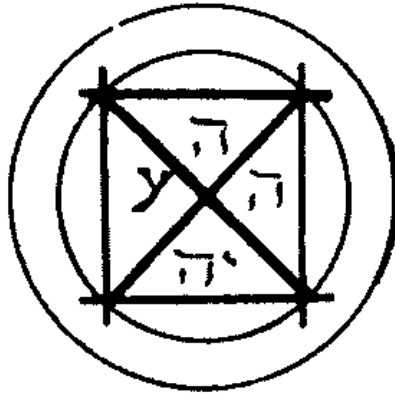
10) Aladiah, genius zdraví a štěstí v podnikání. Atribut: „*Bůh milostivý*“. Evokujeme jej, chceme-li získati jeho darů, veršem: „*Fiat misericordia tua, Domine, super nos, quemadmodum speravimus in te*“, a pečeti:

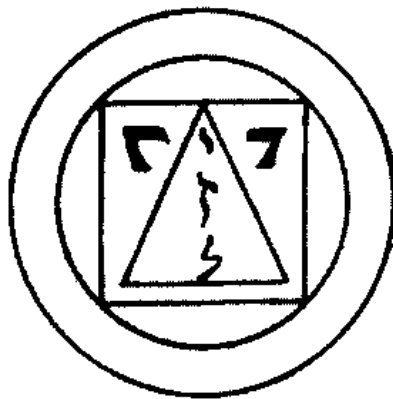
11) Lauviah, genius nadání, velikosti duševní, moudrosti a proslulosti. Atribut: „*Bůh velebený*“. Evokujeme ho, chceme-li získati slávy plynoucí z vědění, veršem: „*Vivit Dominus et benedictus Deus meus et exultatur Deus salutis meae*“, a pečeti. Někteří kabbalisté doporučují jeho evokaci jako ochranu před bleskem a porážkou v boji.

12) Hahaiah, genius pokojných mravů a věšebných snů. Atribut: „*Bůh útočiště*“. Evokujeme ho, chceme-li získati ochrany proti nepřátelství a jeho darů, veršem: „*Ut quid Domine recessisti longe: despicias in opportunitatibus, in tribulatione*“, a pečeti:

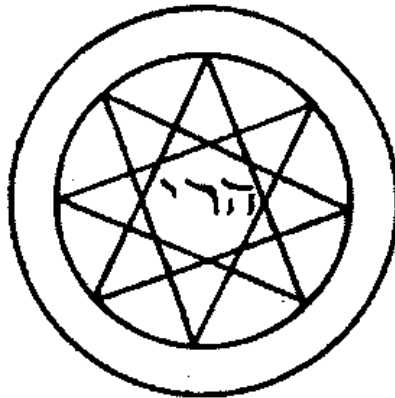
13) Jezalel, genius smíření a manželské věrnosti. Atribut: „*Bůh nade vše jasný*“. Evokujeme jej, chceme-li získati jeho darů, veršem: „*Jubilate Deo, omnis terra, cantate et exultate et psallite*“, a pečeti:

14) Mebahel, genius práva a proslulosti právníků. Atribut: „*Bůh udržovatel*“. Evokujeme jej, chceme-li získati ochrany proti těm, kdož chtějí zničiti náš majetek, veršem: „*Et factus est Dominus refugium pauperis, adjutor in opportunitatibus in tribulatione*“, a pečeti:

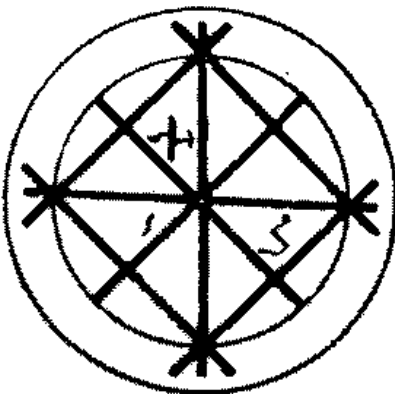
15) Hariel, genius náboženské čistoty mravů. Atribut: „*Bůh stvořitel*“. Evokujeme ho na pomoc proti rouhačům veršem: „*Et factus est mihi Dominus meus in adjutorium spei meae*“, a pečeti:

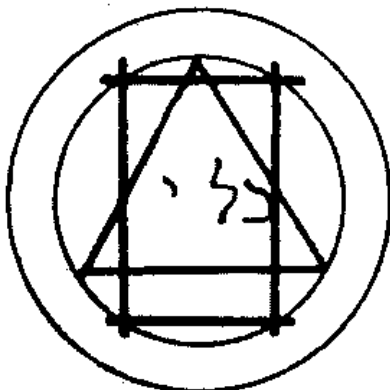
16) Hakamiah, genius udatností, vítězství a vlády. Atribut: „*Bůh vládce vesmíru*“. Pomáhá proti zrádcům, k dostižení vítězství. Evokační rituál: Vyslov jeho jméno a modli se: „Všemohoucí Bože zástupů, jenž jsi stvořil a spravuješ zemi a ochraňuješ národy, prosím Tě prostřednictvím jména Hakamiah, osvoboď moji zem od nepřátel“. Pak při vzývání vyslov verš: „*Domine, Deus salutis meae, in die clamavi et nocte coram te*“. Pečeť:

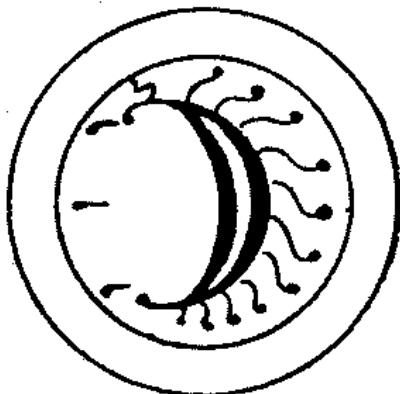
17) Laviah, genius hudby, básnictví, filosofie a literatury, vysokých věd a objevů. Atribut: „*Bůh obdivuhodný*“. Evokujeme ho po dlouhých postech, chceme-li získati jeho darů a zbaviti se duševních útrap veršem: „*Domine, Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra*“, a pečeti:

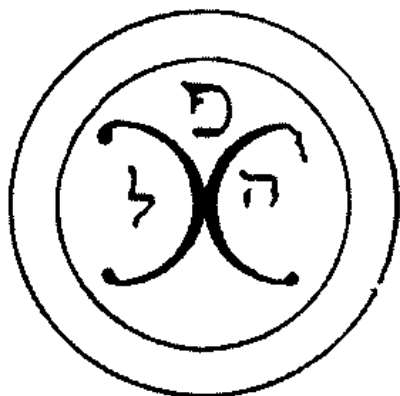
18) Kaliel, genius spravedlnosti a pravdy. Atribut: „*Bůh, jenž povyšuje*“. Evokujeme ho pro rychlou pomoc v útrpách veršem: „*Judica me Domine secundum justitiam meam et secundum innocentiam super me*“, a pečeti:

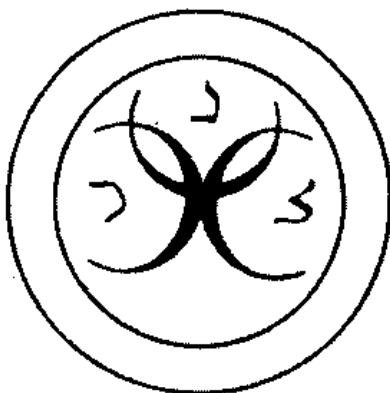
19) Leviviah, genius lásky, paměti a lidské inteligence. Atribut: „*Bůh, jenž vyslyší hříšníka*“. Evokujeme ho proti hříchům a pro dosažení milosti Boží veršem: „*Expectans expectavi Dominum et intendit mihi*“, a pečeti:

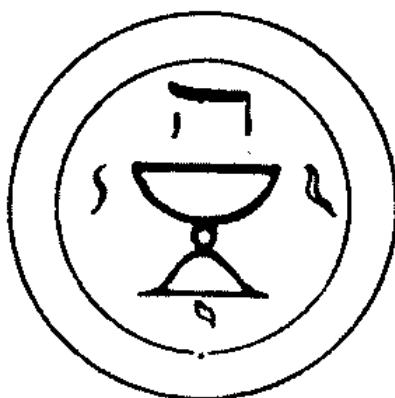
20) Pahaliah, genius náboženství a zbožnosti. Atribut: „*Bůh Vykupitel*“. Evokujeme ho proti nepřátelům náboženství veršem: „*Domine, libera animam meam a labiis iniquis et a lingua dolosa*“, a pečeti:

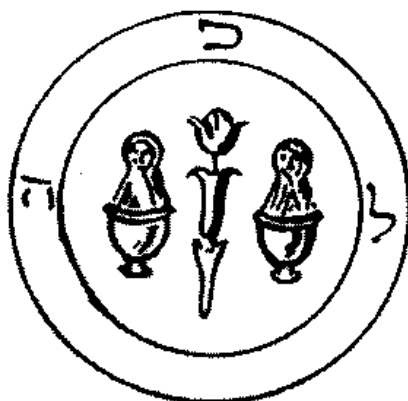
21) Nelchael, genius přírodních věd a studia. Atribut: „*Bůh jediný*“. Evokujeme jej proti pomluvačům, čarodějům a zlým démonům veršem: „*Ego autem in te speravi, Domine, dixi deus meus es tu, in manibus tuis sortes meae*“, a pečeti:

22) Jejahel, genius bohatství, obchodu a cest. Atribut: „*Pravice Boha*“. Chrání před ztroskotáním a bouřemi, propůjčuje nadání k obchodu. Evokuje se veršem: „*Dominus custodit te: Dominus protectio tua super manum dexteram tuam*“, a pečeti:

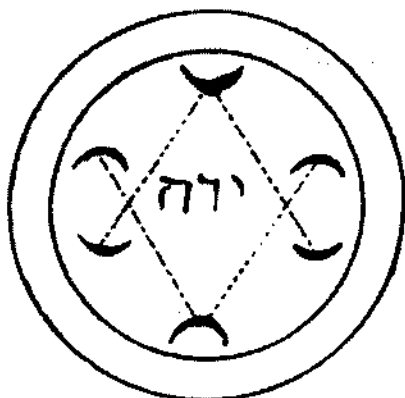

23) Melahel, genius vod, země a léčivých rostlin. Atribut: „*Bůh, osvoboditel z neštěstí*“. Evokuje se, chceme-li býti bezpečni před zbraněmi a na cestách veršem: „*Dominus custodiat introitum tuum et exitum tuum et ex hoc nunc et in saeculum*“, a pečeti:

24) Hahujah, genius ochrany a Božího milosrdenství. Atribut: „*Bůh dobrotivý*“. Ochraňuje před útoky zlodějů a vrahů. Evokujeme jej veršem: „*Ecce*“

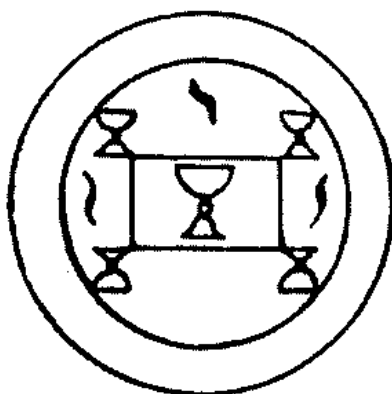
27) Jerathel, genius umění, věd, spisovatelství, civilisace. Atribut: „*Bůh zlé trestajíc*“. Osvobozuje od nepřátel a pomlůvačů. Evokujeme jej veršem: „*Eripe me, Domine, ab homine malo; a viro iniquo eripe me*“, a pečeti:

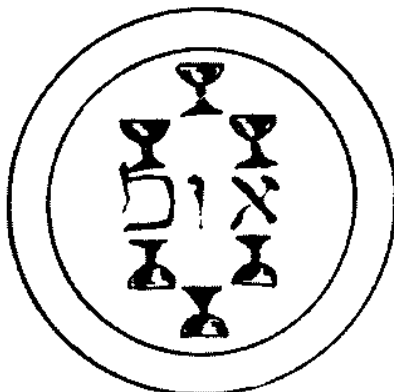
28) Šeheiah, genius zdraví a rozumu. Atribut: „*Bůh uzdravovatel*“. Chrání před bleskem a bouří, ohni, zřícení domu a nemocemi. Evokujeme veršem: „*Deus, ne elongaveris a me: Deus meus in auxilium meum respice*“, a pečeti:

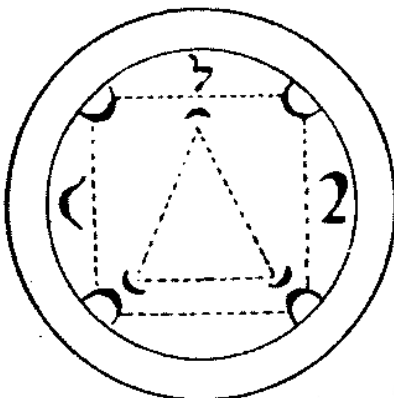
29) Reijel, genius síly a horlivosti v pravdě. Atribut: „*Bůh pomocný*“. Pomáhá proti rouhačům a nepřátelům náboženství, viditelným i neviditelným nepřátelům. Evokujeme veršem: „*Ecce enim, Deus adiuvat me et Dominus susceptor est animae meae*“, a pečeti:

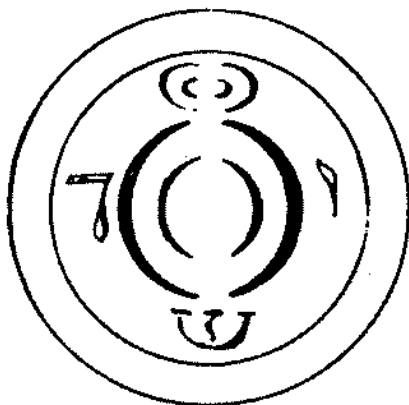
30) Omael, genius lékařství, chemie a plození. Atribut: „*Bůh trpělivý*“. Pomáhá proti starostem, zoufalství a strašidlům. Evokujeme veršem: „*Quoniam tu es patientia mea, Domine; Domine, spes mea a juventute mea*“, pečetí:

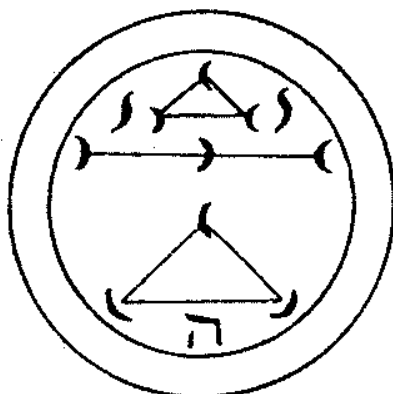
31) Lekabel, genius matematiky, astronomie, geometrie, zemědělství a vegetací. Atribut: „*Bůh, jenž osvěcuje*“. Propůjčuje osvětlení. Evokujeme veršem: „*Quoniam non cognovi literaturam; introibo in potentias Domini; Domine memorabor justitiae tuae*“, a pečetí:

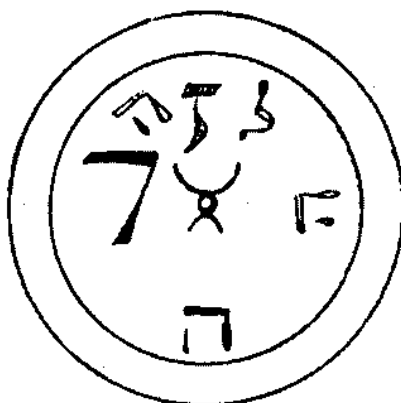
32) Vasariah, genius spravedlnosti, paměti, řečnictví. Atribut „*Bůh spravedlivý*“. Pomáhá proti těm, kdož nespravedlivě pronásledují. Evokujeme, jmenujeme-li osoby nepřátelské a pak citujeme verš: „*Quia rectum est verbum Domini et opera eius in fide*“. Pečeť genia:

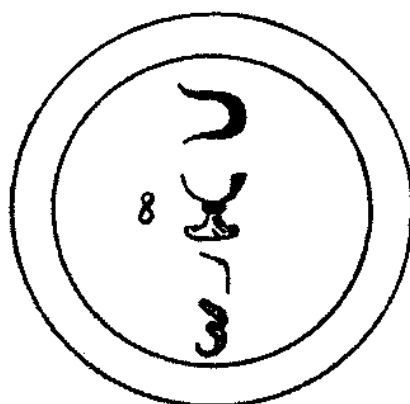
33) Jehuiah, genius objevů. Atribut: „*Bůh, jenž ví vše*“. Evokujeme, chceme-li vypátrati zrádce a zločince, veršem: „*Dominus scit cogitationes hominum, quoniam vanae sunt*“. Pečeť:

34) Lehaiah, genius velikých činů a vnitřní modlitby. Atribut: „*Bůh mírný*“. Působí proti zlosti. Evokujeme veršem: „*Speret Israel in Domino, ex hoc nunc usque saeculum*“. Pečeť:

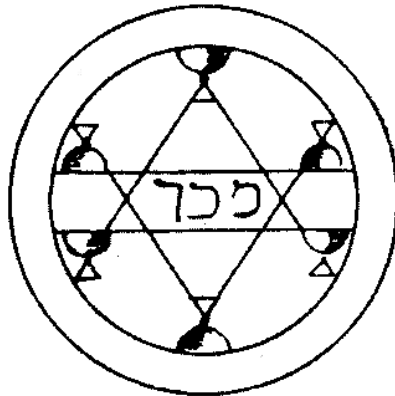

35) Kevakiah, genius dědictví, darů a smíru. Atribut: „*Bůh udělující radost*“. Působí odpuštění těch, jimž jsme ublížili. Evokujeme tak, že jmenujeme osobu, citujeme verš: „*Dilexi quoniam exaudivit Dominus vocem orationis meae*“. Opakujeme denně, dokud nenastane usmíření. Pečeť:

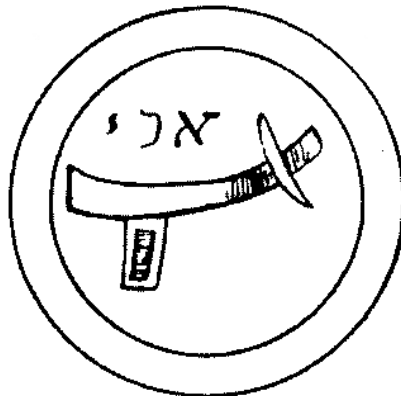

36) Menadel, genius dobrého jména. „*Bůh vzýváníhodný*“. Genia evokujeme, chceme-li udržeti své existenční postavení, uniknouti ze zajetí a ujíti

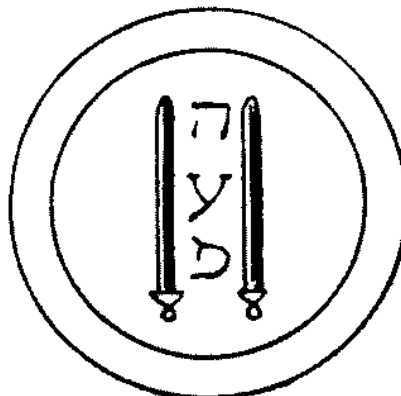
pomlouvám, veršem: „*Domine, dilexi decorem domus tuae et locum habitationis gloriae tuae*“, a pečeti:

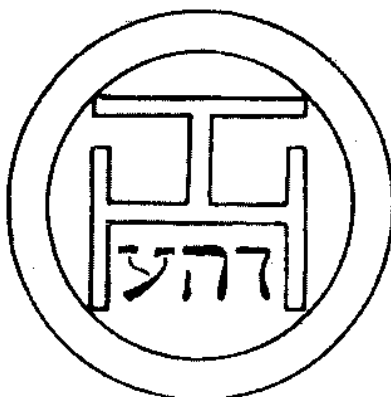
37) Aniel, genius věd a umění, zjevení přírodních tajemství, inspirace filosofické. Atribut: „*Bůh ctností*“. Evokujeme, chceme-li dosíci jeho darů, zvítěziti a osvoboditi město od obležení, veršem: „*Deus virtutum, converte nos et ostende faciem tuam et salvi erimus*“, a pečeti:

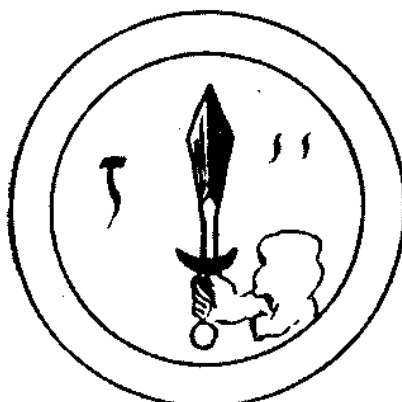
38) Haamiah, genius bohabojnosti. Atribut: „*Bůh, naděje pozemšťanů*“. Působí proti lži, zbraním, divě zvěři a pekelným duchům. Evokujeme, chceme-li dosíci všech pokladů nebe a země, veršem: „*Quoniam tu es, Domine, spes mea; altissimum posuisti refugium tuum*“, a pečeti:

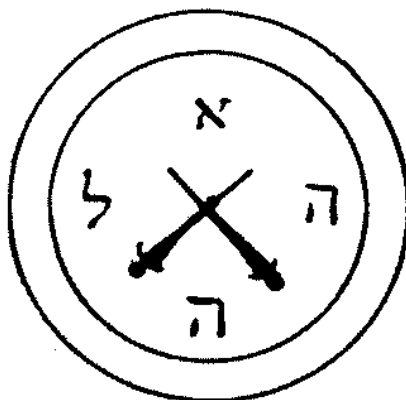
39) Rehael, genius zdraví, dlouhého života, otcovské a dětinné lásky. Atribut: „*Bůh, k hříšníkům milosrdný*“. Evokujeme jej, chceme-li dosíci uzdravení, veršem: „*Audivit Dominus et miseritus est mei: Dominus factus est meus auditor*“, a pečeti:

40) Jejazel, genius útěchy a vysvobození. Atribut: „*Bůh radující se*“. Působí osvobození zajatých, dosažení útěchy a zbavení od nepřátel, ovládá osvětu. Evokujeme veršem: „*Ut quid Domine repellis orationem meam, avertis faciem tuam a me?*“, a pečeti:

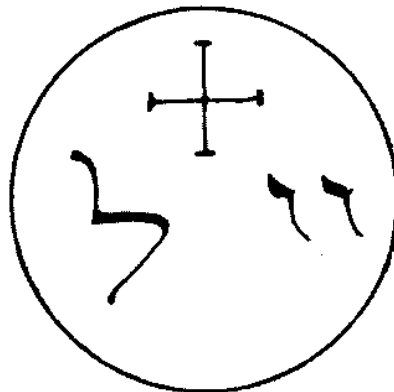
41) Hahahel, genius křesťanství, energie, oběti. Atribut: „*Bůh trojediný*“. Působí proti rouhačům a pomluvačům. Evokujeme veršem: „*Domine libera animam meam a labiis iniquis et lingua dolosa*“, a pečeti:

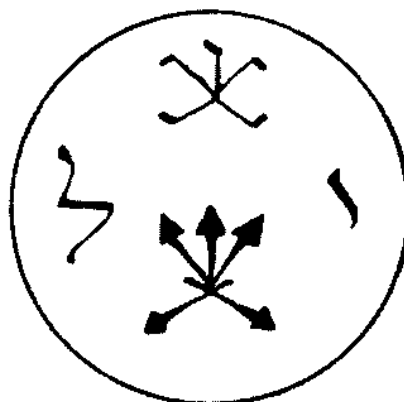
42) Mikael, genius politiky a diplomatického nadání. Atribut: „*Dům Boží*“. Ochraňuje na cestách a odkrývá spiknutí. Evokujeme veršem: „*Deus custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam Dominus*“, a pečetí:

43) Veubiah, genius vojenství a válečné slávy. Atribut: „*Pán a vládce*“. Evokujeme, chceme-li zvítěziti v bitvě a zlomiti otroctví, veršem: „*Et ego ad te, Domine, clamavi et mane oratio mea praevenit te*“, a pečetí:

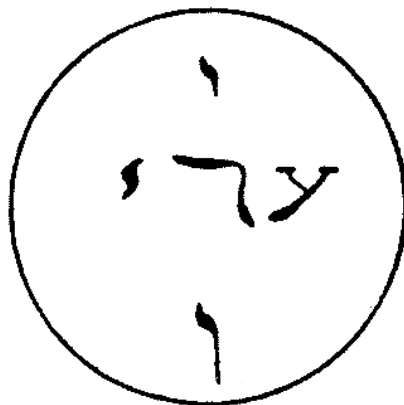
44) Jelahiah, genius cestování a strategie. Atribut: „*Bůh Věčný*“. Působí ochranu úřadů, výhru sporů, úspěch v podnikání, vyznamenání statečnosti. Evokujeme veršem: „*Voluntaria oris mei bene placita fac, Domine, et iudica tua doce me*“, a pečetí:

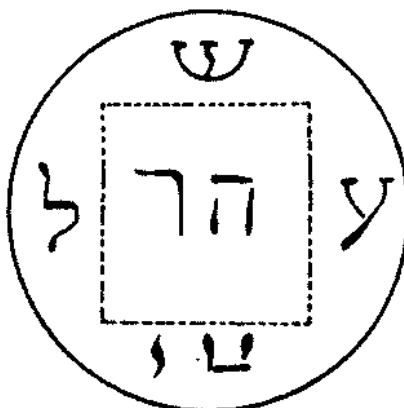
45) Sealiah, genius obratnosti a vegetací. Atribut: „*Pohybovatel*“. Působí povýšení padlých a ponížení zlovolných. Evokujeme veršem: „*Si dicebam: motus est pes meus; misericordia tua, Domine, adiuvat me*“, a pečeti:

46) Ariel, genius skrytých pokladů, tajemství a snů. Atribut: „*Bůh Zjevovatel*“. Vzýváme ho, chceme-li vzdáti Bohu díky aneb dosíci zjevení budoucnosti, veršem: „*Suavit Dominus universos et miserationes eius super omnia opera ejus*“, a pečeti:

47) Asliah, genius spravedlnosti. Atribut: „*Bůh Spravedlivý a Pravdu Zjevující*“. Evokujeme jej, chceme-li pozdvihnouti mysl k Bohu a dosíci jeho darů duchovních, veršem: „*Quam magnificata sunt opera tua, Domine! Omnia in sapientia, impleta est terra possessione tua*“, a pečeti:

48) Mihael, genius plození a lásky. Atribut: „*Bůh Otec*“. Ochraňuje manželskou věrnost, zjevuje budoucnost. Evokujeme veršem: „*Notum fecit*“

Dominus salutare suum, in conspectu gentium revelavit iustitiam suam“, a pečeti, kterou tvoří kruh, do něhož jsou vepsány: šestka, meč a heslo „Pater mattens“.

49) Vehuel, genius pokoje. Atribut: „*Bůh veliký a Vznesený*“. Chrání před zoufalstvím. Evokujeme veršem: „*Magnus Dominus et laudabilis nimis et magnitudinis eius non est finis*“, a pečeti, kterou tvoří kruh, do něhož je vepsáno hebrejsky jméno genia a číslo 7 a 6.

50) Daniel, genius výkonnosti. Atribut: „*Znamení milosrdenství*“. Evokujeme, chceme-li dosáti útěchy a milosti Boží, veršem: „*Miserator est misericors Dominus, longaminis et misericors*“, a pečeti, kterou tvoří kruh, do něhož je vepsáno číslo 8 a hebrejsky jméno genia.

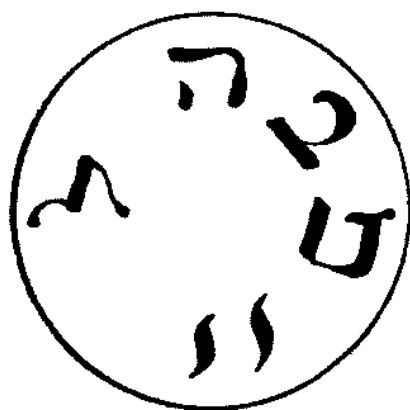
51) Hahasiah, genius tajemství a hermetismu. Atribut : „*Bůh skrytý*“. Evokujeme jej, chceme-li odhaliti mysteria, veršem: „*Sit gloria Domini in saeculum; laetabitur Dominus in operibus suis*“, a pečeti, kterou tvoří kruh, do něhož je vepsáno číslo 9 a jméno genia.

52) Imamah, genius svobody. Atribut: „*Bůh nade vše vznesený*“. Evokujeme chceme-li se ubrániti nepřátelům a získati ochrany genia na cestách a v zajetí veršem: „*Confitebor, Dominum, secundum justitiam eius et psallam nomini Domini altissimi*“. Pečeť genia tvoří do kruhu vepsaná sedmice, jméno a meč.

53) Nanael, genius vysoké vědy. Atribut: „*Bůh, jenž pokořuje pyšné*“. Evokujeme veršem: „*Cognovi Domine quia aequitas iudicia tua et in virtute tua humiliasti me*“, a pečeti, kterou tvoří osm mečů vepsaných do kruhu.

54) Nithael, genius slávy a života. Atribut: „*Král nebe*“. Ochraňuje vládce a uděluje dlouhý věk a milost Boží. Evokujeme veršem: „*Dominus in coelo paravit sedem suam: et regnum ipsius omnibus dominabitur*“, a pečeti, kterou tvoří devět mečů vepsaných do kruhu.

55) Mebaiah, genius mravnosti a náboženství. Atribut: „*Bůh věčný*“. Udílí útěchu a plodnost. Evokujeme veršem: „*Tu autem, Domine, in aeternum permanes et memoriale tuum in generationem*“, a pečeti, kterou tvoří jméno genia.

56) Poiei, genius majetku a filosofie. Atribut: „*Bůh vesmír udržující*“. Pomáhá v lidských potřebách. Evokujeme veršem: „*Allevat Dominus omnes, qui coruunt, et erigit omnes elisos*“ a peč., kterou tvoří prsten Davidův se jménem genia.

57) Nemamah, genius energie a boje. Atribut: „*Bůh nejdříve chvályhodný*“. Evokujeme, chceme-li vysvoboditi zajaté a míti úspěch veršem: „*Qui timent*

Dominum, speraverunt in Domino; audiutor eorum et protector eorum est“, a pečetí, do které je vepsáno jméno genia.

58) Jejalel, genius zdraví a udatnosti. Atribut: „*Bůh, jenž vyslyší pokolení*“. Evokujeme veršem: „*Et anima turbata est valde; sed tu Domine usque quo*“ a pečetí, kterou tvoří kříž vepsaný do kruhu.

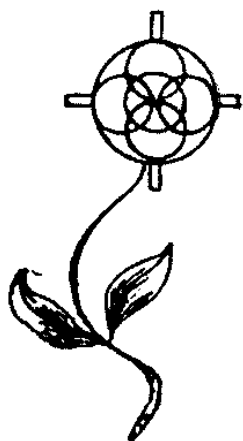
59) Harahel, genius pokladů a podnikavosti. Atribut: „*Bůh vševědoucí*“. Pomáhá proti neplodnosti a činí děti poslušnými. Evokujeme veršem: „*A solis ortu usque ad occasum, laudabile nomen Domini*“, a pečetí, kterou tvoří prsten Šalamounův, do něhož vepsán je kříž a jméno genia.

60) Mizrael, genius ctnosti a rozumu. Atribut: „*Bůh, jenž pomáhá potlačeným*“. Evokujeme, chceme-li léčit duševní nemoce, veršem: „*Justus Dominus in omnibus viis suis, et sanctus in omnibus operibus suis*“, a pečetí, kterou tvoří tři navzájem se prolínající kruhy.

61) Umabel, genius přátelství, cest a spokojenosti. Atribut: „*Bůh nad vše vznešený*“. Evokujeme, chceme-li získati přátelství, veršem: „*Sit nomen Domini benedictum ex hoc nunc et usque in saeculum*“ a pečetí, kterou tvoří čtyři soustředné kruhy s křížem uprostřed.

62) Jahahel, genius klidu, ctnosti a moudrosti. Atribut: „*Nejvyšší bytost*“. Evokujeme, chceme-li získati moudrosti a pokoje, veršem: „*Sit nomen Domini benedictum ex hoc nunc et usque in saeculum*“ a pečetí, kterou tvoří červený pentagram vepsaný do pěti soustředných kruhů.

63) Anianuel, genius rozumu a křesťanství. Atribut: „*Bůh nekonečně dobrý*“. Evokujeme proti nehodám a nemocím a pro zdar náboženské propagandy veršem: „*Servite Domino in timore; et exaltate ei cum tremore*“ a peč. Růže a Kříže:

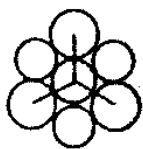

64) Mehiel, genius vědy a řečnictví. Atribut: „*Bůh udržovatel věcí*“. Evokujeme proti nepředvídaným protivenstvím a pro získání slávy veršem: „*Ecce, oculi Domini super metuentes eum: et in eis, qui sperant super misericordiam eius*“ a pečetí, kterou tvoří znamení Růže a Kříže.

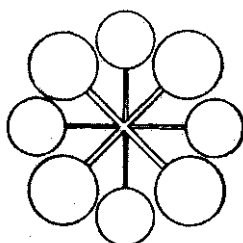
65) Damabiah, genius užitečného podnikání. Atribut: „*Bůh, studnice moudrosti*“. Chrání před čarodějstvím a propůjčuje moudrost a zdar v podnikání. Evokujeme veršem: „*Convertere, Domine, et usque qua? Et deprecibilis esto super servos tuos*“ a pečetí, kterou tvoří rozřešená hádanka Sfingy.

66) Manakel, genius snů. Atribut: „*Bůh ochraňující všechny věci*“. Evokujeme, chceme-li Boha usmířiti, veršem: „*Ne derelinquas me, Domine; Deus meus, ne discesseris a me*“, a pečeti, kterou tvoří jméno anděla.

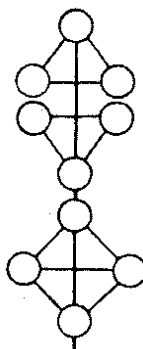
67) Eiael, genius duchovního osvětlení. Atribut: „*Bůh, útěcha člověka*“. Uděluje moudrost a útěchu v bojích života. Evokujeme veršem: „*Delectare in Domino et dabit tibi petitiones cordis tui*“ a pečeti:

68) Habuiah, genius plodnosti. Atribut: „*Bůh dárce*“. Evokujeme, chceme-li získati a udržeti zdraví, veršem: „*Confitemini Domino quoniam bonus, quoniam in saeculum misericordia eius*“ a pečeti:

69) Rochel, genius práva a slávy. Atribut: „*Bůh vševidoucí*“. Evokujeme, chceme-li získati ztracené neb ukradené předměty a vypátrati zločince veršem: „*Dominus pars hereditatis meae et et calicis mei; tu es, qui restitues hereditatem meam mihi*“, a pečeti, kterou tvoří Strom sefir.

70) Jabamiah, genius přírodních jevů. Atribut: „*Slovo tvořící*“. Uděluje síli, genialitu a tvoří veleduchy filosofie. Evokujeme veršem: „*Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi*“, a pečeti, kterou jest jméno genia, vyjadřujícího absolutní uskutečnění.

71) Haiel, genius statečnosti a ochrany. Atribut: „*Bůh, Pán světa*“. Jeho pomocí přemáháme zlo a získáváme svobody. Evokujeme veršem: „*Confitebor Domino nimis in ore meo et in medio multorum laudabo eum*“ a pantaklem z ryzího zlata nesoucího jméno genia.

72) Mumiah, genius mysterií. Atribut: „*Alfa-Omega*“. Udílí zdar v každém podniku a propůjčuje sílu proti hrůzám smrti. Evokujeme vyslovením Jména Božího Alfa-Omega a veršem: „*Converte, anima mea, in requiem tuam: quia*

Dominus benefecit tibi“, a pantaklem nesoucím na jedné straně atribut a na druhé jméno genia.

* * *

ELIFAS LÉVI praví na okraj kabbalistických evokací:

„Evokovati ducha jest umění vniknouti v ideu tohoto ducha. Povzneseme-li se na jeho úroveň, strhneme ducha k sobě a on bude nám sloužiti. Neučiníme-li tak, strhne nás on a my budeme otročiti jemu.

Vyvolávání nechť je vždy odůvodněno a nechť vždy slouží dobrému účelu. Jinak je evokace šílený výkon, nebezpečný rozumu a zdraví.

Chceme-li evokovati z pouhé zvědavosti, abychom něco viděli, předem se připravme na neúspěch a zbytečnou námahu.

Pečeť kabbalistických geniů je talismanem, jenž slouží jako magnetický nástroj, neboť představuje vůli Božího Jména, kterou vysvětluje nákras pečetě. Charaktery mohou býti vryty do sedmi kovů aneb napsány na pergamen a pak záměrně posvěceny a magnetisovány. Tím se vytvoří magnetická střediska. Okouří se rituálními vůněmi a zabalí se do hedvábí a vloží do skleněné schránky, aby neztratily své síly. Nikomu jich nesmíme darovati, půjčiti nebo ukázati. Slouží nám k odmršťování světelných klamů. Prchaví duchové třesou se v jejich blízkosti, poněvadž jsou pevnými symboly a charaktery slova, jež z nich rozkazuje sobě a všem duchům.

Abychom dobře užívali magických klíčů, musíme si udržeti duševní jas a čistotu srdce; jinak by se staly nástroji čarodějnictví a hloupý a nečistý operatér stal by se jejich první obětí.“

Evokace theurgická

Na rozdíl od evokace magické nemá legend ani rituálů. Magická evokace je kopií, kdežto evokace theurgická je tvůrčím činem.

Lze vycvičiti dobrého stylistu, kreslíře a hudebníka, nelze však naučiti se genialitě básníka, malíře, hudebního skladatele.

Podobně lze vycvičiti dobrého magika, nelze však podati předpisů, jak vzniká theurg, tvůrčí genius myšlenky a příčin.

Lze ukázati pouze cesty, kterými se brali velicí z lidského rodu. Chceš býti umělcem? Zvládni řemeslnou zručnost svého umění, vnoř se do života a v okamžiku nejvyšší lásky a nejvyššího utrpení, snad pochopíš život a jeho zákony a hlava tvá snad bude ověněna korunou geniů.

Chceš se státi theurgem? Zvládni dokonale filosofii Boha a lidí, odposlouchej světu i hvězdám jejich zákony a tíny duchů snad dají ti pochopiti tajemství svého zrodu.

Tajemství toto je veliké a jednoduché, avšak jeho svatyně se otevře jen duchům velikým a prostým.

Staří kabbalisté, mudrci náboženství i vědy, vyměřili cestu k theurgii cestami, které nazvali stezkami moudrosti.

Dvaatřicet těchto cest zní:

- 1.cesta jest zářivé intelligence, nejvyšší koruna nepochopitelné podstaty.
- 2.cesta osvěcující intelligence jest leskem jednoty ve stvoření.
- 3.cesta léčivé intelligence je podklad moudrosti a tvůrce víry.
- 4.cesta přijímající intelligence pramení z Koruny a je sloupem, kterým možno přijímati dary nebeské.
- 5.cesta je kořen intelligence a pramení z hlubin nestvořené moudrosti.
- 6.cesta požehnaných lidí zmnožuje proud emanací.
- 7.cesta je skrytá intelligence, oko ducha a vytržení víry.
- 8.cesta je dokonalá intelligence, ze které vyplývá uskutečnění principů.
- 9.cesta je intelligence chránící emanace před zničením.
- 10.cesta je intelligence Binahu tvořící tvary.
- 11.cesta je intelligence ohně, závoj příčin.
- 12.cesta je intelligence světla, pramen extasí.
- 13.cesta je intelligence vedoucí k jednotě, podstata slávy a poznání pravdy.
- 14.cesta je intelligence, jež osvěcuje, učitelka tajemství a svatosti.
- 15.cesta je vytvářející intelligence, prazdroj kosmického tepla.
- 16.cesta, intelligence vítězná, útěcha zasvěcení, ráj útěchy spravedlivých.
- 17.cesta, intelligence, připravující vládu Sv. Ducha v duších zbožných.

- 18.cesta je dům nadbytku, ve kterém drímají tajemství věcí.
- 19.cesta je inteligence duševních schopností a osvícení.
- 20.cesta je inteligence vůle podmiňující existenci.
- 21.cesta je inteligence vylévající požehnání všemu stvořenému.
- 22.cesta je inteligence věrná, podmiňující duchovní ctnosti.
- 23.cesta je základem čísel a sefir.
- 24.cesta je inteligence obrazů a obdob.
- 25.cesta je inteligence zkoušek a pokušení.
- 26.cesta je inteligence obnovy.
- 27.cesta je inteligence pohybu.
- 28.cesta je inteligence přírody, dokonávající její dění.
- 29.cesta je inteligence tělesného, utvářející tělo a jeho růst.
- 30.cesta je inteligence dokonalého poznání a astrologie.
- 31.cesta je inteligence udržující trvání a gravitaci hvězd.
- 32.cesta je inteligence podpory, řídící pohyby planet.

Kdo pochopiti má, pochopí.

Tyto cesty nutno promysleti, prosloviti a uvést v čin každým dechem a každou buňkou ducha i těla.

Kdo tyto cesty kabbalisticky proslovil, to jest uskutečnil, k tomu se skloní inteligence čtyř světů a prokáží mu milost, aby je mohl uskutečnit na této zemi.

Známý kabbalista P. KIRCHER praví o nich, že jsou to zářivé stezky, po kterých se ubírají světci k skrytým střediskům, když se byli dlouho cvičili v božských věcech námahou, zkušeností a meditací.

Rituál a adaptace theurgické evokace

Existuje-li nespočet rituálů evokace magické, není literatury pro evokaci theurgickou. Tento obor byl vyhrazen vždy suverénům společnosti a proto se nemohl stát majetkem magického nebo theurgického primitiva. Díky tomu, ušla theurgie popularisaci a zevšednění.

Chceme-li se zabývat theurgickou evokací po stránce praktické, musíme použití termínů z oblasti magie a theurgie, poněvadž věda se nezmocnila ještě evokační techniky. Věda pochopí problém theurgie teprve tehdy, až se jí podaří změřiti lidskou myšlenku, stanoviti její kvalitu a kvantitu a schopnost její kondensace k vytvoření myšlenkového náboje.

Mluveno v termínech akademické vědy pak adaptace a rituál theurgické evokace spočívá: ve fyziologii relaxace, ve zvládnutí autonomního systému a v sublimaci pomocí autokatarse.

Vytvoření předmětu evokace.

Bylo řečeno, že magická evokace pracuje s myšlenkovými náboji již vytvořenými aneb existujícími, kdežto evokace theurgická tvoří si je sama. Evokace theurgická je vytvořením nového myšlenkového proudu. Badatel musí ovládati dokonale teorii i praxi tak zvaného magického klidu a magické koncentrace; mimo to je téměř nutnou podmínkou, aby vytvořil ze své osobnosti asketický ideál svého náboženství. K úspěchu theurgické evokace téměř náleží, aby intelektuálně i mravně přiblížil se k ideálu katolického světce, aneb židovského zázračného rabína. Mozkem, ničím pozemským a tělesným nezatíženým, promedituje osobnost a charakteristiku bytosti, jejímž otcem se má státi. Je-li bytost dokonale magicky představována, vytvoří si s ohledem na ni tvůrčí rituál, který bude záměrně stupňovati tak, aby evokace byla promítnutím jeho myšleného typu do skutečnosti astrální, odkud pak bude již sama působiti na hmotnou pláň. Přesný plán samozřejmě nelze podati, neboť práce je odvislá od operátérem myšleného typu. Všeobecně lze říci, že ideální reality myšleného typu se posilují koncentrací, navozenou vždy po obdobích magického klidu. Koncentrace musí býti dokonalá. Jedině tak učiní operátor ze sebe psychický magnet, jenž přitáhne všechny příslušné analogie, které zmnohonásobí jeho energii. koncentraci takovou konáme vždy přesně v určitých obdobích, jichž signatura vyplývá z charakteristiky theurgické bytosti.

Postup tvoření je tento: Určíme magickou signaturu bytosti. Obklopíme se všemi příslušnými analogiemi. K tomuto účelu vytvoříme příslušný rituál

slovný a posistický. V příslušných hodinách, jež odpovídají naší koncepci tento rituál opakujeme. Až do chvíle evokace dbáme přesně výchovy své nervové soustavy a diety.

Jak vidno předpokládá theurgická evokace badatele dokonale zkušeného v teorii i praxi magie a hermetismu. Na pláni theurgické tvoří dle toho, čemu se naučil. Vůdcem mu může být pouze jeho znalost a zkušenost.

Oratoř.

K vykonání theurgické evokace je bezvýhradně nutna oratoř. Jako místo dobře se hodí odlehle hory, kde oratoř maskujeme nejlépe výletní chatou. Důležité je, aby v okolí alespoň tří kilometrů nebylo obyčejného stavení a obydlí. Nehodí se území v okolí uhelných aneb uranových slojí, takové, pod nímž teče voda, zvláště minerální. Tyto okolnosti zjistíme proutkem aneb siderickým kyvadlem. Toto radiotelurické vyšetření konejme nejméně v poloměru 5 km kolem oratoře. Půdorys oratoře může být kruh, čtverec, šestihran; rozměry mají být souměrné, kruh o poloměru 3 metrů, čtverec: jedna strana 4 metry, šestihran: jedna strana 3 metry. K stavbě lze užít dřeva, kamene aneb betonu. Jako izolátor dobře poslouží sklo. Nutno dbáti, aby v oratoři nebylo nic zavěšeného nebo přibitého. Zařízení oratoře je popsáno dobře v „Rituálu vysoké magie“ od E. Léviho. Ideální oratoř je kruhovitá o průměru alespoň 5 metrů, s vrchním světlem; stěny mají být potaženy hedvábnou látkou, nad oltářem magické zrcadlo, aneb „živý obraz“ bytosti, kterou si přejeme evokovati.

Náradí nutné k theurgické evokaci jest toto: koberec s ochranným kruhem, meč, hůlka, 4 hliněné pánve, kamenný nebo dřevěný stůl, magické zrcadlo, magická svítlna s rozmanitými skly, kalich, isolační láhve, hedvábné roucho a zlatý pentagram. Fakultativní přístroje jsou atraktor, kondensátor fluidických sil, rituální prsten. Magické zrcadlo lze dle úmyslu práce a temperamentu badatele nahradit ohněm nebo vodou. Tvary a barvy předmětů musí odpovídati bytosti evokované. Vzdělaný hermetik snadno nalezne potřebnou okolnost.

Rituál.

Theurgická evokace nemůže použití žádného ze známých rituálů. Badatel musí si vytvořit svůj vlastní dle analogií, souvisejících s jeho úmyslem. Radíme však každému, aby si určil rituál pokud možno bohatý. Čím více předmětů, slovních inkantací a posistických obrátů, tím více pomůcek pro exaltaci lidské vůle. Z tohoto důvodu lze doporučit co nejpřesněji používat rad astrologie a zvláště astromagie, neboť běží o nejdokonalejší a matematicky nejpropracovanější pomůcku.

Adaptace.

Adaptaci theurgické evokace dělíme na fyziologickou a psychologickou. Obě skupiny adaptačních prací nelze přesně od sebe oddělit, protože tělo má vliv na ducha a duch opět na tělo. Dělení toto má tedy jen methodický význam.

Evokace theurgická vyžaduje, aby operatér se nacházel ve stavu dokonalého zdraví. To znamená, že jeho organismus nesmí být vyšinut z fyziologické rovnováhy, neboť by jinak ani organismus psychický nereagoval správně. Dlužno ovšem uvážit, že by se nenašel operatér tak neopatrný, jenž by v období své churavosti podnikal theurgické experimenty, neboť změny životosprávy by jeho organismus nesnesl.

Avšak i sebemenší poruchy zdravotní nedovolují operaci. Tak ku příkladu i lehčí krční katar zabraňuje evokaci, neboť badatel by v tomto případě musil počítati s nebezpečným zjevem magického odrazu. Důvod je na snadě: každá choroba vyvolává nerovnováhu psychokinetické soustavy, jichž klasickým dokladem jsou onemocnění reumatická a gichtická. Tyto vleklé choroby zhoršují povahu, znervosňují, činí člověka malicherným, sobeckým a nepřejícím. Dle zákonů magických každá myšlenka zabarvená takovýmto psychickým stavem nemůže být přijata astrální pláň harmonicky, s reakcí pro operatéra lhostejnou. Chybí tu mravně vyrovnané operatérovo chtění a volní projev zbarvují vedlejší reakce. Protože operatér při operaci užívá především své myšlenky, ve které se odráží *celý jeho vnitřní stav*, nemůže zabrániti, aby pocity závidi, nervosity, sobectví a pod. nezbarvovaly nosnou vlnu těchto myšlenek. Slýcháme často od moderních badatelů, že se jim evokace provedená podle přesného rituálu nepodařila, nebo že utrpěli tělesný nebo duševní šok, domněle způsobený evokačními jevy. Mnozí přišli z pečlivě připravované evokace potlučení tak, že se musili dožadovati lékařského ošetření. Když popisovali svůj rituál, nebylo možno nalézt sebe menší teoretické nebo praktické chyby. Když však byl pozorován jejich život v době před evokací, aneb i po ní, vždy se zjistila okolnost, že se u nich objevovala nějaká chronická choroba jako konstantní korelát. Nelze tedy dosti varovati badatele, aby se neodvažoval magické operace v době tělesné nerovnováhy, to jest porušeného zdraví. Proti této zásadě mnozí chybovali. Předchozí generace nerozlišovaly příznivá období od nepříznivých, jak je toho svědkem stará i nová literatura. Není pak divu, že všechno úsilí v magické evokaci ústilo ve vidění zjevů démonických se znetvořenými tvářemi a podobami, které nemohly nikoho inspirovati k lepšímu a dokonalejšímu životu. Jakmile však uvedeme do magie a tím i do theurgie požadavek, aby evokace byla provedena ve stavu dokonalého zdraví, pak vymizí démonická vidění a magická prakse zahájí novou éru magie, jako úžasného prostředku k supremaci lidského života.

Je důležité, aby si badatel uvědomil, že tělesný euforický stav se také vztahuje na duševní únavu, na neurasthenické a úzkostné duševní stavy, avšak také na oblast pohlavního života. Kdo pozoruje na počátku týdne přípravy k evokaci ve svém nitru erotické vzrušení aneb zálibu v určitých objektech od normálního typu odchylných, aneb probudila-li se v jeho myšlení smysluplnost, nesmí alespoň po deset dní pomýšleti na přípravu k evokaci. Za těchto 10 dní musí se snažiti co nejvíce převést reakce své psychokinetické soustavy do normálních kolejí a mystickou přípravou provésti očištění nitra od pokřivených aneb ve vodivých drahách nervové soustavy přetížených vedlejších reakcí. Proč právě mysticky? Poněvadž, jak známo, mystika je přetavená erotika.

Přesto však stavy abnormálně vystupňovaného mystického zanícení dlužno výslovně označiti za poruchu zdravotní rovnováhy. Stejně jako církev považuje za hřích příliš úzkostlivé svědomí a nikdy se nesmiřuje s visionářstvím a s názory náboženských blouznivců, tak i přesná magie musí poučiti svého žáka, že přehnaný mysticismus, jakákoliv extase, jsou projevy porušeného zdraví a že těmito prostředky nelze realizovati úspěšnou a theurgicky vytríbenou evokaci.

Badatel musí bedlivě pozorovati, nevyvolává-li u něho mystické myšlení a koncentrace nápadného zrychlení dechu nebo pulsu. Pozoruje také svou psychokinetickou soustavu, nejméně tři týdny před zahájením adaptace, zda při studiu magie neb naslouchání výkladů o magii nereaguje tak silným vzrušením nebo napjetím myslí, že by se dostavila bolest hlavy aneb dokonce lehká bolestivost na vnitřní straně horních částí okončetin. Bylo by to rovněž znamením, že organismus není zdravý, a nutno si dopřáti odpočinku, pravidelných procházek, rozptýlení ve vybrané společnosti a lehké diety. Až příznaky nadobro vymizí, překontrolujeme znovu psychokinetickou soustavu a pak asi po týdnu pomýšlíme na počátek práce adaptační.

Nutno ještě vymeziti vztah mezi zaživací soustavou a myšlením. Není to jednoduché a nenacházíme uspokojivé odpovědi ani u starých mistrů, kteří často bývali magiky i lékaři v jedné osobě. Nebudeme čtenáře unavovati dlouhými výklady a shrneme odpověď do těchto základních pravidel:

1. Ucítime-li po černé kávě, kyselém nebo sladkém pokrmu bolest v žaludku, musíme na jeden měsíc ustati s magickou praxí.

2. Pozorujeme-li u sebe změnu chuti, ustaňme s magickou praxí aspoň na 14 dní. Ku příkladu zjistíme-li ve svém obvyklém životě, že dostáváme najednou živou chuť na určité jídlo, jež obvykle nepožíváme, použijme udané karenční lhůty, abychom se ujistili, že jsme docílili rovnováhy ve svém organismu.

Dále kontrolujeme své sny. Povědí nám mnoho, co bychom jinak nepozorovali, o stavu naší nervové soustavy. Sny o pronásledování, překážkách zamyšleného výkonu ve snu, dále sny, při nichž vyvstává na pokožce pot, jsou příznakem porušeného trávení a vratké nervové soustavy. teprve za čtyři týdny po takovém snu lze započítati s adaptací. Postaráme se, aby takové sny byly odstraněny příčinně; příčinami takovýchto snů je porucha v trávení, pobyt v zakouřených místnostech, nadužívání nikotinu. Žijeme-li hygienicky, můžeme si býti jisti, že jsme učinili důležitý krok v nastoupení práce.

Z uvedeného je vidno, jak důležitá je pro magika hygiena, jak tělesná tak i duševní. Vyžadovalo by delšího pojednání psychofysiologického odůvodnění hygienu myšlenkovou a proto se omezíme jen na rady, jimiž lze si usnadniti theurgickou evokaci. Výklad si snadno inteligentní čtenář doplní. K mentální přípravě theurgické evokace náleží: Záměrná četba, záměrně volený poslech zpěvu a hudby, záměrné seskupení obrazů a okolí, pokud může vykonávati estetický nebo neestetický vliv na obsah vědomí a podvědomí. Nemusíme vykládati, že stěží dojde úspěchu ten, kdo těsně před evokací, (t.j. 14 až 21 dnů) čte senační romány, detektivní novely nebo dokonce eroticky vzrušující knihu. Také je samozřejmo, že sotva dojde úspěchu, kdo týden nebo dva před evokací s nadšením naslouchal modernímu šansonu aneb oddával se tanci

v rytmicky smyslných pohybech. Rovněž nelze zaručiti úspěch badateli, jenž se v době adaptace zabýval odpor vzbuzujícím žebrákem, nebo se stýkal s osobou stíženou neestetickou tělesnou vadou (tik, zápach z úst, zmrzačení). Může se snadno státi, že právě v okamžicích nejvyššího vypětí vůle při evokaci, ukáže se některý z vypsaných rušivých faktorů asociací myšlenek v představách a pak i astrální jevy budou trpěti na raportu s evokujícím, aneb se znetvořené objeví.

S hlediska magicko-theurgického nutno podtrhnouti onu okolnost, že nevnímáme astrálních bytostí tak, jak bytují ve skutečnosti, nýbrž že naše smysly zkreslují jejich charakter.

Nejsou-li smysly magikovy v naprosté rovnováze, jsou-li zatíženy nízkým hudebním motivem, odpornou představou, senzáčně vzrušeným pamětním dojmem, pak v raportu s podvědomím, jež se v evokaci silně dostává do popředí pod vlivem volního úsilí v obsahu vědomí, dochází k nežádoucí asociaci. Tvar vnímání astrální bytosti je pochopitelně vzdálen od tvaru ideálního, dosažitelného našim, to jest lidským smyslům.

Kvalita theurgického jevu je závislá od mravní vyspělosti operátora, která musí býti jednak získána celým životem a jednak stupňována v době před evokací. Proto staří mistři učili, že ten, kdo chce zažít zjevy vysoké magie, musí konati při nejmenším čtyřicetidenní přípravu. Totéž platí v theurgii, s výjimkou, že příprava musí býti pokud možno ještě delší.

Poněvadž duševní jevy jsou odvislé od těla a tělo přijímá látky do sebe výživou, musí operátor v době příprav použítí určité diety. Antická magie předpisovala jako výhradní stravu mléko a med, magie křesťanská pak chléb a víno. K tomu podotýkáme, že osoby, které nesnášejí luštěniny, což se pozná dle nadýmání a plynatosti střevní po požití, nesmějí požívatí tvrdého nebo dvoudenního chleba, nýbrž chleba nekvašeného.

Staré předpisy mají však v moderním životě onu základní vadu, že zatěžují člověka vázaného povoláním daleko nad tělesnou nosnost rigorosního dodržování diety. Nelze proto dnešnímu člověku doporučiti dietetické předpisy klasické magické literatury a proto snažili jsme se o vytvoření dietetiky nové, která by umožnila nejen zdárné pokusy theurgické, ale i mystické a magické.

Mnozí lidé nesnášejí zeleninovou stravu, neboť jim způsobuje nesnáze ve střevách, meteorismus, snížení pracovní schopnosti, zlenivění asociací, tedy okolnosti v hermetické praxi přímo nemožné. Také antický předpis o mléku a medu pro mnohého se naprosto nehodí. Po mléku se objevuje únavnost a spavost. Kyselého mléka nelze použítí, poněvadž běží o mléko zkvašené, jež hojným obsahem bakterií odporuje magickým předpisům, i když snad nevyvolává oněch nežádoucích symptomů jako mléko sladké. Proto bylo nutno vytvořit dietetiku novou, kterou lze každému ve stavu magické a theurgické přípravy doporučiti. Snídaně: bylinný čaj z listů jahodových s příměskem máty peprné, měkká žemle, trocha másla, nebo medu a jamu. Přesnídávka: jablko, které u osob nesnášejících luštěnin musí býti bezpodmínečně dušené bez cukru. Oběda nesmí se požívatí v jiné době než mezi 13 hodinou a 13^{1/2}. Nelze-li zachovati tuto dobu, pamatujme, že nesmíme obědvati po 15. hodině. Oběd je složen: zeleninová polévka, kterou lze učiniti chutnější střídanou směsí rýže, na drobno krájených makaronů, a krupice. Nelze doporučiti krupky nebo kroupy. Důsledně nutno se varovati koření, pepře, masitých výtažků a pod. Jako

příkrmu použijeme dvou žemlí s čajovým (nesoleným) máslem. Při magických evokacích lze pojísti ryby, sladkovodní, ne většího rozměru než 1 dm, upravené na másle. (Umělý tuk a sádlo jsou vyloučeny). K večeři zasedáváme ne dříve než v 22:30 a ne později než o 23. hodině, a použijeme k ní číšky sladkého vína (nejlépe pravý Samos), dvou žemlí nebo nekvašeného chleba, jehož nesmí být více než 10 dkg.

Pro mnohého žáka bude i tato dieta velmi skromná. Proto doporučujeme pro utišení pocitu hladu následující roztok: 1 kapka Aqua laurocerasi do odlivky vody, jež musí být pramenitá, nikoliv chlorovaná nebo z vodáren.

Půst musí trvat 72 dní. Měření emanace magnetismu z jednotlivých částí těla pomocí emanometru Boydova ukázalo, že po 40 denním obvyklém postu není dostatečně silná a harmonická, aby opravňovala k nadějím na zdařilou evokaci velkého slohu. Udaná dietetika dovoluje licenci každý čtvrtek, kdy možno pojíst normální občanské stravy avšak bez masa, bobů a fazolí.

Pro nejmenší práce musí trvat alespoň 10 dní, samozřejmě bez uvedené licence.

Čtenář nechť nepodceňuje uvedené předpisy; tak jako při každé práci je duševní činnost vázána na činnost těla a tato věta platí tím více v magii a theurgii.

Astromagie theurgické evokace.

K přesnému provádění rituálu náleží i ohled na astrologii. V této věci platí slova klasických mistrů. Praktický magik musí volit pro svou práci vhodný čas. Astromagické předpisy týkající se evokací a uváděné jak v klasických dílech tak v jejich novějších opisech nikdy nepostačovaly a byly starými mistry pečlivě tajeny. Tím si vysvětlujeme četné neúspěchy moderních magiků, kteří přehlédli důležitou astrologickou složku své práce, byť by jen zapomněli na psychologický předpis rituálu, jenž žádá tím více podmínek a okolností, čím dokonaleji má práce vyznít.

Pro zdar theurgické evokace je nutný ohled k 8. znamení zvěřetníku a k 8. domu osobního horoskopu, které nesmí být poškozeny. Rovněž nesmí být v okamžiku evokace poškozeno znamení Byka a Štíra. Staří mistři učí, že v 8. domě a znamení jsou soustředěny nepřátelské astrální síly a dle transitů směřujících na tyto domy může se operatér poučiti o nebezpečí, jež mu v práci hrozí.

Důrazně nutno varovati před evokací, vykazují-li transity na operatérův horoskop disharmonické aspekty Saturna a Neptuna.

Stejně čas adaptace a evokace samé je funkcí vesmírných poměrů. Poněvadž čas evokace je dobou vzniku tvořené theurgické síly, musí být čas volen tak, aby hodina evokace odpovídala záměru operatéra. Dle horoskopu theurgického jevu zjistí badatel vitalitu síly a její působivost. Theurgický magik, jenž by chtěl provést adaptaci a evokaci libovolně nebo náhodně, úspěchu nemůže dojíti. Mluvili jsme již o aspektech naprosto nevhodných. Avšak škodlivé jsou všechny neharmonické vůbec. Nalezne-li operatér ve svých progresích nebo transitech však postavení Merkur v kvadratuře k Uranu, Saturnu, Neptunu nebo Plutonu, nemusí se nezdaru obávat. Důvod je známý. Disharmonické aspekty

superplanet (od Jupitera výše) na Merkura, představitele myšlenkových pochodů v lidském mozku, jsou příznaky vysokých schopností pro mentálně-magické práce. Je ovšem třeba přihlížeti k Merкуру jako dispositoru a k okolnosti, jak jsou ozářeny superplanety vůbec, stálice a zvířetník. tento vztah nutno zjistiti nejen s ohledem na konjunkci (orbis 3°), ale i na sextily, trigony, kvadratury, oposice a deklinační paralely (orbis nanejvýše 1/2 stupně).

Poněvadž theurgie zvyšuje požadavky oproti průměrné magii, nevystačíme s průměrnými aspekty. Po vyšetření vztahu Merkura k superplanetám a těchto prvků ke stálicím, musíme zhodnotiti kvalitu stálic. Pro theurgii jsou důležité především stálice typu Merkur-Venušina, Merкурова, Saturn-Jupiterova, Merkur-Jupiterova. Jedině tyto zaručují zdárný výsledek.

Disharmonické aspekty mezi mentální planetou a superplanetami zaručují osamocenost v práci, nerušenost, zesilují koncentrační schopnosti, zatím co harmonické přinášejí mnoho přátel, spolupracovníků a přílišné zveřejnění práce, což je ovšem nežádoucí. Horoskop doby adaptace a evokace samé musí být pečlivě sestaven a nestačí jeden. Pro každý výkon musíme si propracovati horoskop zvláštní.

Horoskop adaptace vyžaduje bezpodmínečně těchto okolností:

1. Při počátku adaptace musí Jupiter vykazovati harmonický aspekt na Saturna, Neptuna nebo Plutona. Protože tyto aspekty se nevyskytují každý rok, možno užití harmonického úhlu Slunce na některou z uvedených superplanet.

2. Nelze zapomenouti, což se stalo bohužel u řady praktických magiků, že osobní horoskop nesmí míti kromě dovolené disharmonie ani nejslabšího poškození radikálního Jupitera, Saturna, Neptuna a Plutona transitujícími planetami.

3. Velkou pozornost dlužno věnovati měsíčnímu uzlu v radixu i transitu. Běží-li přes bod pro okultismus, pak nikdy nebude pracováno se skutečnými jevy, nýbrž operatér se stane obětí smyslového klamu. Ve dnech, kdy uzel transituje přes nepříznivé stálice zvláště lunárně-martické a solárně-martické, nesmí býti započato s adaptací.

4. Nutno počítati adaptaci vždy za doby přibývajícího Měsíce, třetí den po novoluní.

Jak bylo již řečeno, tvoří theurgie nový myšlenkový proud. Zjistíme-li dobu, kdy nutno započítati adaptaci, nutno zjistiti horoskop jevu, který chceme evokovati. Horoskop sestavíme tehdy, kdy v době adaptace bude měsíc vycházeti a kdy současně bude v konjunkci s některou z uvedených stálic. Pro tento okamžik sestavíme horoskop první.

Horoskop druhý, totiž evokace samé a tedy i jevu evokovaného, sestavíme takto, Zjistíme dobu, kdy Jupiter obdrží harmonický, byť sebe slabší aspekt od Luny a kdy Jupiter je buď těsně na východě na Medium coeli, nebo na hrotu IX. domu.

Tyto dva horoskopy tvoří plán, dle něhož zařídíme materiál k evokaci, to jest seskupení vůní, světél a koncentrační taktiku. Sestavujeme-li pro evokaci tak zvaný „živý obraz“, sestrojíme kondensační hmotu a směs barev podobně. Dle nich měníme pomocí astrálních afinit a signatur eventuálně místo evokace, polohu těla při ní, roucho, rozestavení předmětů v oratoři, pantakly a jejich polohu ke světovým stranám.

Základním pravidlem bude: Eventuelní disharmonické úhly aneb planetární debility musíme odstraniti, při čemž zesilujeme harmonické úhly planetární dignity vším, co tvoří adaptační rekvizitář a taktiku operatéra.

Podáváme přehled špatných okolností, které se samozřejmě vyskytují i v tom nejlepším horoskopu, zároveň s astromagickými pokyny, jak tyto okolnosti paralyzovati a nahraditi tak, aby v celkovém plánu díla neuplatňovaly svůj neblahý vliv.

Slunce.

Objeví-li se nám v horoskopu evokace a jevu Slunce v XI. znamení aneb poli, nesmíme v rituálu použití barvy žluté, zlatové nebo oranžové. Je dobře i v době adaptace odstraniti ze svého okolí obrazy, čalouny, koberce, květiny, vásy a podobné této barvy. Je třeba vystříhati se styku s lidmi ve státní službě, střední nebo malé postavy a při tom zavalité s nápadně sytým a příjemným hlasem, po celou dobu adaptace a před evokací. Je-li Slunce poškozeno, je třeba ještě respektovati planety je poškozující a vytvořiti si kombinaci z předmětů majících jejich signaturu. Totéž činíme, objeví-li se nám Slunce v VII. domě horoskopu evokace nebo ve znamení Vah.

Luna.

Ve Štíru, Kozorohu, VIII. a X. poli nutno ji považovati za debilní. V tomto případě odstraňujeme vše, co má barvu bílou, rusou, žlutou, nazelenalou a bráníme se styku s lidmi s očima vypoulenýma, s dlouhým vousem, se spojeným obočím, projevujících přílišnou skromnost v chování. Zejména nutno se varovati menstrujících žen.

Merkur.

Nevhodné jeho postavení je ve Střelci, v Rybách, v IX. a XII. poli, také však v I. a ve Skopci, neboť oslabuje operatérovy síly, rozptyluje jeho koncentraci a činí ho těkavým. Proto je třeba odstraniti ze svého okolí všechny barvy smíšené, cinobrově žlutou, a varovati se práce matematické, obchodního jednání, zprostředkování, korespondence; nečteme básní, vystříháme se styku s lidmi malé, suché postavy, dlouhých prstů, podlouhlého obličejce, vyššího úzkého čela a malýma těkavýma očima. Práci naší zejména škodí místa, kde je obchodní ruch, blízkost budov a místností nabytých fluidem právního obchodního jednání.

Venuše.

Objevíme-li v horoskopu evokace Venuši v I., VIII. poli, nebo ve Skopci a Štíru nebo v Raku, odstraníme ze svého okolí vše živé i neživé, co má barvu bílou, zelenou, červenou, slabě žlutou a citronovou. Zjistí-li žák toto postavení i v horoskopu adaptačním, pak nesmí prováděti adaptaci v kraji polí a zahrad, v blízkosti studně, ve vzdálenosti 20 km od měst, třeba menších.

Mars.

Nalezneme-li Marta v II., VII. a v X. poli nebo v Býku, Vahách a Kozorohu, odstraňujeme vše červené, ohnivě červené, barvu bordeaux, hnědou odstínu sieny a přemísťujeme místo adaptace a evokace do krajů, kde není metalického

průmyslu, kde jatky jsou vzdáleny nejméně 30 km na východ. Zkoumáme pečlivě, zda oratoř není stavěna na pozemku, pod nímž by byly horniny obsahující železo. Je důležité nestýkati se s dělníky oblých tváří, s rusými vlasy nebo zamračeného pohledu.

Jupiter.

Je-li Jupiter v Blížencích, Panně, Kozorohu a v III. nebo VI. domě, nutno odstraniti hedvábí, barvy modrou od odstínu azurového až po pruskou modř, jakož i světle fialovou; nestýkáme se s lidmi plných postav, oblé tváře, s lysinou, s krátkými nozdrami, velkýma očima a s přespříliš vlídným chováním. Dále se nesmíme stýkati s osobami oddanými požitku a pohodlí, s osobami ze světa duchovního a právního. Nesprávná takto přijímaná fluida mohla by zhoršiti vliv konstelace v horoskopu jak adaptačním tak i evokačním. Církevní hudba nebo blízkost chrámů a poutních míst mohou spíše škoditi než prospěti.

Saturn.

Je-li Saturn ve VI., V. a I: poli, ve Skopci, Raku a Lvu, varujeme se jakékoliv barvy černé, ocelové a všeho šedého. Oratoř přemísťujeme do krajů, které nejsou v blízkosti průmyslových středisek, hřbitovů, zřícenin, rozsáhlých kanalisačních zařízení, bažin, spálenišť, jeskyň nebo jezer. Zvláště nutno vyšetřiti, zda kraj oratoře není navštěvován cikány.

Uran.

Je-li tato superplaneta v V. a v II. domě, aneb v Býku a ve Lvu, varujeme se akcionářů, elektrotechniků, osob nápadně vysoké štíhlé postavy a ostrých rysů tváře. Ze svého okolí pečlivě odstraníme droseru a kyzy. Dbáme, aby oratoř byla vzdálena nejméně 10 km od nejbližší linie transformátoru a telegrafních neb telefonních drátů, a nejméně 30 km od hydrocentrál a elektráren. Železnice je přípustná jen, je-li vzdálena nejméně tři hodiny pochodu pěšky. Odborník radiotechnik musí nám zjistiti, zda oratoř se nenachází v místu dopadu některé z vysílacích a zvláště krátkovlnných stanic, neboť dopadající vlny mohly by vyvolati zvýšený stupeň teploty a mírný stupeň šílenství. V době, kdy operatér musí projížděti kraji se silnými vlivy radiotechnickými, nechť nosí po vzoru moderních techniků pracujících s krátkými vlnami, co možno nejvíce špendlíků v kabátě a klobouku umístěných tak, aby esteticky nerušily. Nejméně je třeba 20 špendlíků 3 cm dlouhých do klobouku, 10 do šatů a v každé nohavici se záložkami po třech.

Neptun.

Je-li v VI. a X. poli a v Panně a Kozorohu, odstraníme ze svého okolí všechny barvy hnědé a fialové; v okolí oratoře vysbíráme mlže, plže, měkkýše, seškrabeme z podezdívek všechny tak zvané minerální houby i s podkladem. Z oratoře odstraníme všechny omamné drogy. Netrpíme v okolí ani pařežů s václavkou (svítivou houbou), lišejníků, chorošů na kůře stromů aneb velkých balvanech; ostatně tyto věci výslovně označují místo pro oratoř nevhodné. Nestýkáme se s osobami se srostlým aneb nápadně silným obočím, zabývajícími se prostředkováním bankovních obchodů, kupováním surovin a

odpadků, a oddanými vášním. Pečlivě vyšetříme, zda místo oratoře nebylo jevištěm vraždy.

Pluto.

Totéž co bylo řečeno o Neptunu platí o Plutonovi. Tato nová planeta je však debilní v Býku, II. a X. domu horoskopu. Nalezneme-li tuto planetu v udaných domech, pak je dobře všeho zanechat a vrátiti se k práci až za tři měsíce. Přestávky využijeme k důkladné magicko-mystické přípravě za naprosto čistého a zdrženlivého života. Jinak by evokace byla nebezpečna životu.

Obsah signatur není tím ani zdaleka vyčerpán. Zkušený hermetik doplní naše údaje velmi snadno dle planetárních analogií uvedených v každé příručce magie a astrologie. Podotýkáme jen, že je-li poškozeno Slunce a Jupiter, nutno odstraniti ze svého okolí a z oratoře všechny pravidelné kruhy a koule, v případě Luny ovoidy, geoidy a elipsy, v případě Merkura a Saturna obdélníky a kvádry, v případě Marta čtverce a krychle, v případě Neptuna a Plutona vše neurčitých tvarů, při poškození Urana všechny předměty a tvary s ostrými úhly a meandrickými ornamenty.

Theurgická evokace není dílem snadným; je vyhrazena nejvyšším duchům a inteligencím, badatelům pilným, skromným a pracovitým.

Avšak výsledky její jsou úžasné a vznešené tak, že si o nich theoretik nemůže učinit představy.

Theurgická evokace tvoří vrchol všech lidských snah, je to ona, která uskutečňuje Hermův zákon v lidské bytosti a tvoří opravdové genie, velekněze a krále.

Dodatek

Když přední český hermetik a předseda společnosti Universalia dr. Jan Kefer dával toto dílo do tisku, došly mu finanční prostředky na pořízení štočků. Proto jsou v závěru knihy vynechány některé pantakly. Abychom nedostatek napravili a zároveň nezasahovali do knižní podoby přetiskovaného spisu, zařazujeme je na tomto místě. Ke každému pantaklu je připojeno číslo a jméno příslušného genia. Doufáme, že čtenář tuto naši iniciativu ocení.

Nakladatel.

Pantakly geniů kabbaly, jejichž evokace tvoří uskutečnění Velikého Díla magie.

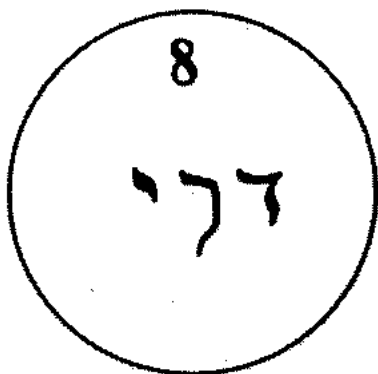
48) Mihael

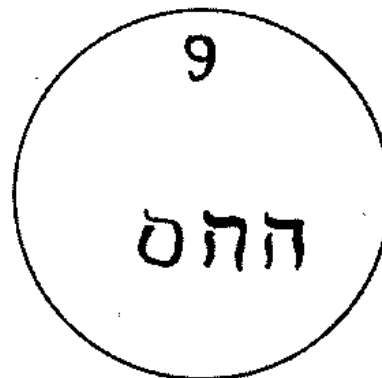
49) Vehuel

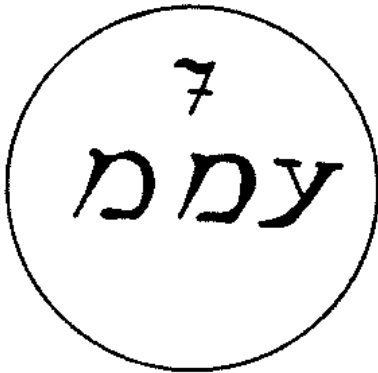
50) Daniel

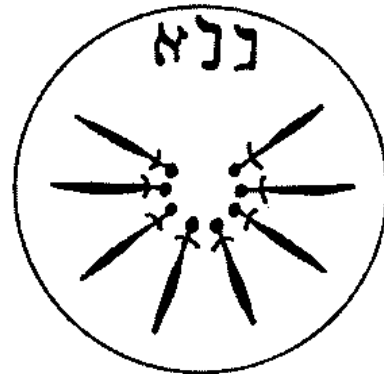
51) Hahasiah

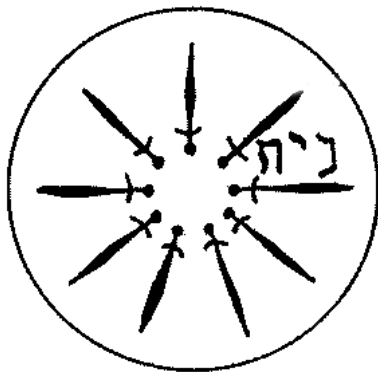
52) Imamah

53) Nanael

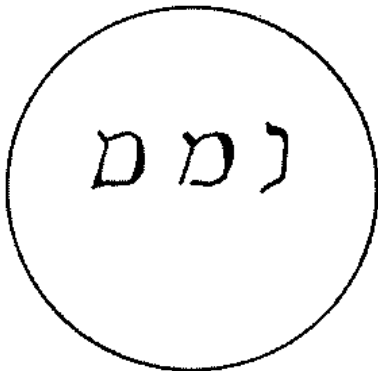
54) Nithael

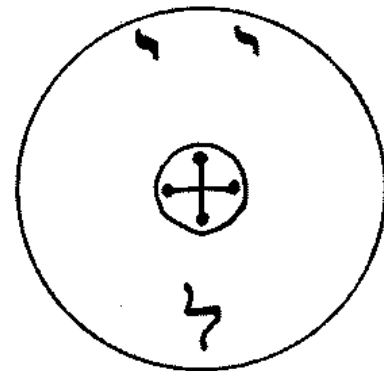
56) Poiei

57) Nemamah

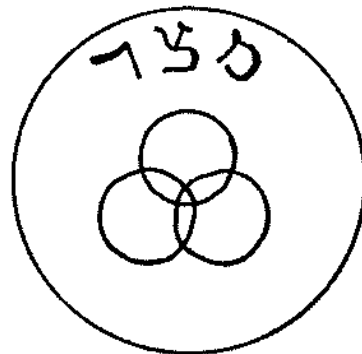
58) Jejael

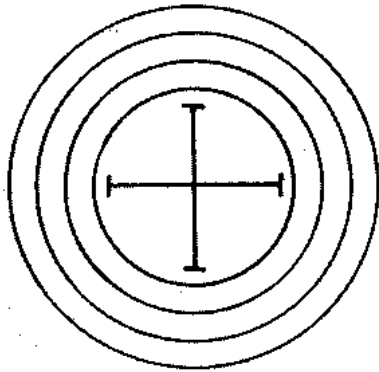
59) Harahel

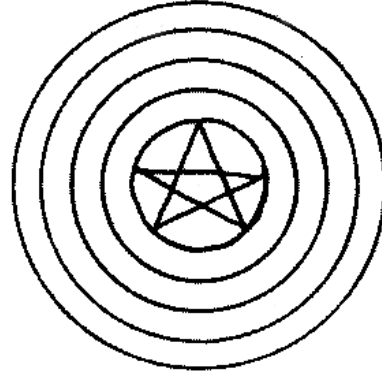
60) Mizrael

61) Umabel

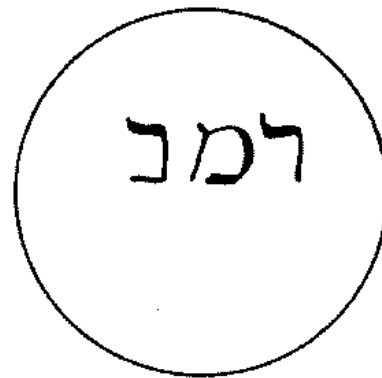
62) Jahahel

64) Mehiel

65) Damabiah

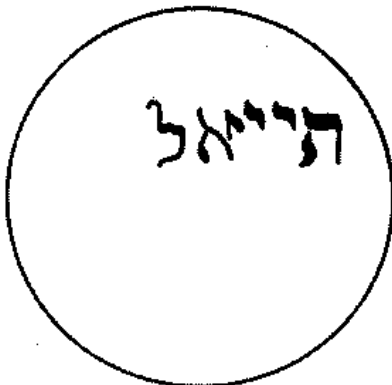
66) Manakel

70) Jabamiah

71) Haiel

72) Mumiah

